2024/1781

28.6.2024.

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) 2024/1781

(2024. gada 13. jūnijs),

ar ko izveido satvaru ekodizaina prasību noteikšanai ilgtspējīgiem produktiem, groza Direktīvu (ES) 2020/1828 un Regulu (ES) 2023/1542 un atceļ Direktīvu 2009/125/EK

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ([1]),

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ([2]),

tā kā:

(1) Komisijas 2019. gada 11. decembra paziņojumā izklāstītais Eiropas zaļais kurss ir Eiropas ilgtspējīgas izaugsmes stratēģija un tas tiecas Savienību pārveidot par taisnīgu un pārticīgu sabiedrību ar mūsdienīgu, konkurētspējīgu, klimatneitrālu aprites ekonomiku un no toksikantiem brīvu vidi. Tas izvirza vērienīgu mērķi nodrošināt, ka Savienība līdz 2050. gadam kļūst par pirmo klimatneitrālo pasaules daļu. Tajā ir atzītas priekšrocības, ko sniedz ieguldījumi Savienības konkurētspējīgajā ilgtspējā, veidojot taisnīgāku, zaļāku un digitālāku Eiropu. Produktiem ir centrāla loma šajā zaļās pārkārtošanās procesā. Akcentējot, ka pašreizējie ražošanas procesi un patēriņa modeļi joprojām ir pārāk lineāri un atkarīgi no jaunu materiālu pastāvīgas ieguves, tirdzniecības un pārstrādāšanas precēs, kas galu galā kļūst par atkritumiem vai emisijām, Eiropas zaļajā kursā ir uzsvērta steidzamā vajadzība pārkārtoties uz aprites ekonomikas modeli, kā arī ievērojamais progress, kas joprojām ir jāpanāk. Tajā arī noteikts, ka energoefektivitāte ir prioritāte enerģētikas dekarbonizācijai un klimata mērķu sasniegšanai 2030. un 2050. gadā.

(2) Lai paātrinātu pārkārtošanos uz aprites ekonomikas modeli, Komisija savā 2020. gada 11. marta paziņojumā par jaunu aprites ekonomikas rīcības plānu (AERP) izstrādāja tālejošu programmu tīrākai un konkurētspējīgākai Eiropai ar mērķi padarīt tiesisko regulējumu pielāgotu ilgtspējīgas nākotnes prasībām. AERP uzsvērts, ka "iedzīvotājiem aprites ekonomika nodrošinās kvalitatīvus, funkcionālus un drošus produktus, kas ir efektīvi, cenas ziņā pieejami un kalpo ilgāk un ko var atkalizmantot, saremontēt un kvalitatīvi reciklēt". Kā izklāstīts AERP, pašlaik nav visaptveroša prasību kopuma, kas nodrošinātu, ka visi Savienības tirgū laistie produkti kļūst arvien ilgtspējīgāki un atbilst apritīguma principiem. It īpaši produktu konstrukcija nepietiekami veicina ilgtspēju visa aprites cikla laikā. Tāpēc produkti tiek bieži nomainīti, un tas ietver būtisku enerģijas un resursu patēriņu, lai saražotu un izplatītu jaunus produktus un iznīcinātu vecos produktus. Ekonomikas operatoriem un iedzīvotājiem joprojām ir pārāk grūti veikt ilgtspējīgas izvēles saistībā ar produktiem, jo pietrūkst attiecīgas informācijas un cenas ziņā pieejamu iespēju to darīt. Tā rezultātā tiek zaudētas iespējas ilgtspējai un vērtības saglabāšanas darbībām, tiek ierobežots pieprasījums pēc otrreizējiem materiāliem un likti šķēršļi aprites uzņēmējdarbības modeļu pieņemšanai.

([1]) OV C 443, 22.11.2022., 123. lpp.
([2]) Eiropas Parlamenta 2024. gada 23. aprīļa nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2024. gada 27. maija lēmums.

(3) Pilnībā funkcionējošs ilgtspējīgu produktu iekšējais tirgus ir priekšnoteikums aprites ekonomikas izveidei Savienībā. Kopīgas ekodizaina prasības Savienības līmenī ļautu izstrādāt, ieviest un izvērst jaunus aprites ekonomikas uzņēmējdarbības modeļus visā iekšējā tirgū. Šādi pasākumi arī mazinātu slogu uzņēmumiem un nodrošinātu nozarei un patērētājiem piekļuvi uzticamiem un skaidriem datiem, tādējādi ļaujot izdarīt ilgtspējīgāku izvēli.

(4) Komisijas 2020. gada 10. marta paziņojumā "Jauna Eiropas industriālā stratēģija" ir izklāstīts Savienības visaptverošais mērķis veicināt "divējādo pārkārtošanos" uz klimatneitralitāti un digitālo līderību. Tas sasaucas ar Eiropas zaļā kursa iniciatīvu, uzsverot, ka Eiropas rūpniecībai ir jāuzņemas vadošā loma šajā jomā, samazinot tās oglekļa pēdu un izejvielu izmantojuma pēdu un integrējot apritīguma principus visā ekonomikā, kā arī uzsver gan nepieciešamību atteikties no tradicionālajiem modeļiem un radikāli mainīt veidu, kā mēs konstruējam, ražojam, lietojam un likvidējam produktus, gan nepieciešamību pēc drošas izejvielu piegādes. Reciklēšana un otrreizējo izejvielu izmantošana palīdzēs mazināt Savienības atkarību. Komisijas 2021. gada 5. maija paziņojumā "2020. gada Jaunās industriālās stratēģijas atjaunināšana: veidojot spēcīgāku vienoto tirgu Eiropas atveseļošanai" ir pastiprināti 2020. gada stratēģijas galvenie vēstījumi un uzsvērtas Covid-19 krīzes laikā gūtās atziņas, to skaitā par to, ka jāveicina noturība.

(5) Tā kā Savienības līmenī nav tiesību aktu, jau ir parādījušās atšķirīgas valstu pieejas produktu vides ilgtspējas uzlabošanai, sākot ar informācijas prasībām par elektronisko ierīču programmatūras saderības ilgumu līdz ziņošanas pienākumiem attiecībā uz darbībām ar nerealizētām ilglietojuma precēm. Tas liecina, ka turpmāki valstu centieni sasniegt šajā regulā izvirzītos mērķus, visticamāk, novestu pie turpmākas iekšējā tirgus sadrumstalotības. Tāpēc, lai veicinātu iekšējā tirgus darbību, tajā pašā laikā nodrošinot augstu vides aizsardzības līmeni, ir vajadzīgs vērienīgs tiesiskais regulējums, lai pakāpeniski ieviestu ekodizaina prasības produktiem. Šī regula izveidos šādu regulējumus, padarot Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2009/125/EK ([3]) sākotnēji noteikto ekodizaina pieeju piemērojamu pēc iespējas plašākam produktu klāstam.

(6) Šī regula atbalstīs tādus ražošanas un patēriņa modeļus, kas atbilst Savienības vispārējiem ilgtspējas mērķiem, tostarp mērķiem klimata, vides, enerģētikas, resursu izmantojuma un biodaudzveidības jomā, un kas ir planētas iespēju robežās, un šajā nolūkā nodrošinās tiesisko regulējumu, kas veicina produktu pielāgošanu klimatneitrālai, resursu ziņā efektīvai aprites ekonomikai, samazinot atkritumu daudzumu un nodrošinot, ka ilgtspējas jomā vadošo uzņēmumu sniegums pakāpeniski kļūst par normu. Tai būtu jāparedz jaunu ekodizaina prasību noteikšana, lai uzlabotu produktu ilgizturību, uzticamību, remontējamību, modernizējamību, atkalizmantojamību un reciklējamību, jāuzlabo produktu pārjaunošanas un uzturēšanas iespējas, jānovērš bīstamu ķimikāliju klātbūtne produktos, jāpalielina produktu energoefektivitāte un resursu efektivitāte, tostarp attiecībā uz stratēģiski nozīmīgu un kritiski svarīgu izejvielu atgūstamību, jāsamazina to paredzamā atkritumu radīšana un jāpalielina reciklētā materiāla saturs produktos, vienlaikus nodrošinot to sniegumu un drošumu, ļaujot veikt pārražošanu un kvalitatīvu reciklēšanu un samazinot oglekļa un vides pēdu.

(7) Ekodizaina prasībām būtu jāattiecas arī uz praksi, kas saistīta ar priekšlaicīgu novecošanu. Šādai praksei ir vispārēja negatīva ietekme uz vidi, jo tiek palielināts atkritumu daudzums un enerģijas un materiālu izmantošana, ko var samazināt ar ekodizaina prasībām, vienlaikus veicinot ilgtspējīgu patēriņu.

(8) Eiropas Parlaments savā 2020. gada 25. novembra rezolūcijā "Par virzību uz ilgtspējīgāku uzņēmumiem un patērētājiem paredzētu vienoto tirgu" ([4]) atbalstīja tādu ilglietojuma produktu veicināšanu, kurus ir vieglāk remontēt, atkalizmantot un reciklēt. Eiropas Parlaments savā 2021. gada 10. februāra rezolūcijā par jauno aprites ekonomikas rīcības plānu ([5]) uzsvēra, ka ilgtspējīgiem, apritīgiem, drošiem un netoksiskiem produktiem un materiāliem būtu jākļūst par normu Savienības tirgū, nevis par izņēmumu, un tie būtu jāuzskata par standarta izvēli, kas ir pievilcīga, cenas ziņā pieņemama un pieejama visiem patērētājiem. Eiropas Parlaments arī aicināja noteikt saistošus Savienības mērķrādītājus, lai ievērojami samazinātu Savienības izejvielu izmantojuma un patēriņa pēdu. Parlaments pauda uzskatu, ka pārkārtošanās uz aprites ekonomiku var sniegt risinājumus aktuālo vides problēmu un Covid-19 pandēmijas izraisītās ekonomikas krīzes novēršanai. Padome savos 2020. gada 11. decembrī pieņemtajos secinājumos "Padarīt atveseļošanu apritīgu un zaļu" arī atzinīgi vērtēja Komisijas nodomu tiesību aktu priekšlikumus

([3]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/125/EK (2009. gada 21. oktobris), ar ko izveido sistēmu, lai noteiktu ekodizaina prasības ar enerģiju saistītiem ražojumiem (OV L 285, 31.10.2009., 10. lpp.).
([4]) OV C 425, 20.10.2021., 10. lpp.
([5]) OV C 465, 17.11.2021., 11. lpp.

iesniegt kā daļu no visaptveroša un integrēta ilgtspējīgu produktu rīcībpolitikas satvara, kas veicina klimatneitralitāti, energoefektivitāti, resursefektivitāti un netoksisku aprites ekonomiku, aizsargā sabiedrības veselību un biodaudzveidību un nodrošina aizsardzību un pilnvērtīgas iespējas patērētājiem un publiskā iepirkuma veicējiem.

(9) Šī regula veicinās Savienības klimata un enerģētikas mērķu sasniegšanu. Saskaņā ar mērķiem, kas izklāstīti Parīzes nolīgumā, kurš pieņemts 2015. gada 12. decembrī Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām ietvaros ([6]) ("Parīzes nolīgums") un kuru Savienība apstiprināja 2016. gada 5. oktobrī ([7]), Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2021/1119 ([8]) ir noteiktas saistošas Savienības siltumnīcefekta gāzu neto emisiju iekšzemes samazināšanas saistības vismaz 55 % apmērā līdz 2030. gadam, un tiesību aktos ir iekļauts mērķis līdz 2050. gadam panākt ekonomikas mēroga klimatneitralitāti. Komisija 2021. gadā pieņēma paketi "Gatavi mērķrādītājam 55 %", lai pielāgotu Savienības klimata un enerģētikas rīcībpolitikas šo mērķu sasniegšanai. Lai to izdarītu, saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā (ES) 2018/2002 ([9]) iekļauto principu "energoefektivitāte pirmajā vietā" ir ievērojami jāpastiprina energoefektivitātes uzlabojumi – līdz aptuveni 36 % enerģijas galapatēriņa izteiksmē līdz 2030. gadam. Šajā regulā noteiktajām prasībām attiecībā uz produktiem būs nozīmīga loma attiecībā uz minētā mērķrādītāja sasniegšanu, ievērojami samazinot produktu enerģētisko pēdu. Minētās energoefektivitātes prasības arī samazinās patērētāju neaizsargātību pret enerģijas cenu kāpumu. Kā atzīts Parīzes nolīgumā, patēriņa un ražošanas ilgtspējas uzlabošanai arī būs nozīmīga loma klimata pārmaiņu risināšanā.

(10) Šī regula arī veicinās Savienības plašāko vides mērķu sasniegšanu. Ar Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu (ES) 2022/591 ([10]) izveidotajā 8. vides rīcības programmā ir nostiprināts tiesiskais regulējums, iekļaujot Savienības mērķi nepārkāpt planētas iespēju robežas, un ir noteikti labvēlīgi priekšnosacījumi prioritāro mērķu sasniegšanai, kuru vidū ir pārkārtošanās uz netoksisku aprites ekonomiku. Eiropas zaļais kurss arī aicina Savienību labāk monitorēt, ziņot, nepieļaut un novērst gaisa, ūdens, augsnes un patēriņa produktu piesārņojumu. Tas nozīmē, ka ķimikālijām, materiāliem un produktiem konceptuāli un visā to aprites ciklā jābūt drošiem un ilgtspējīgiem, dodot iespēju panākt netoksisku materiālu aprites ciklus, kā izklāstīts Komisijas 2021. gada 12. maija paziņojumā par ES Gaisa, ūdens un augsnes nulles piesārņojuma rīcības plānu un Komisijas 2020. gada 14. oktobra paziņojumā "Ilgtspēju sekmējoša ķimikāliju stratēģija. Ceļā uz vidi, kas brīva no toksikantiem", kurā aicināts sasniegt nulles piesārņojuma mērķi ražošanā un patēriņā. Turklāt gan Eiropas zaļajā kursā, gan AERP ir atzīts, ka Savienības iekšējais tirgus nodrošina kritisko masu, kas spēj ietekmēt produktu ilgtspējas un produktu konstrukcijas globālos standartus. Tāpēc šai regulai būs nozīmīga loma, lai sasniegtu vairākus mērķrādītājus, kas noteikti saskaņā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Ilgtspējīgas attīstības darba programmā 2030. gadam paredzēto ilgtspējīgas attīstības mērķi gan Savienībā, gan ārpus tās, jo īpaši mērķrādītājus saskaņā ar 12. ilgtspējīgas attīstības mērķi ("Atbildīgs patēriņš un ražošana").

(11) Direktīva 2009/125/EK izveidoja satvaru ekodizaina prasību noteikšanai ar enerģiju saistītiem jeb energopatēriņu ietekmējošiem produktiem. Kopā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2017/1369 ([11]) tā ir ievērojami samazinājusi Savienības primārās enerģijas pieprasījumu produktiem, un ir aplēsts, ka minētie ietaupījumi turpinās pieaugt. Saskaņā ar Direktīvu 2009/125/EK pieņemtajos īstenošanas pasākumos ir ietvertas arī prasības attiecībā uz apritīguma aspektiem, kā ilgizturību, remontējamību un reciklējamību. Tajā pašā laikā tādiem instrumentiem kā ES ekomarķējums, kas ieviests ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 66/2010 ([12]), vai ES zaļā publiskā iepirkuma kritēriji, kas izklāstīti Komisijas 2008. gada 16. jūlija paziņojumā "Publiskais iepirkums, ņemot vērā vides uzlabošanas aspektus", ir plašāks tvērums, bet tiem ir mazāka ietekme brīvprātīgo pieeju ierobežojumu dēļ.

([6]) OV L 282, 19.10.2016., 4. lpp.
([7]) Padomes Lēmums (ES) 2016/1841 (2016. gada 5. oktobris) par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām ietvaros pieņemto Parīzes nolīgumu (OV L 282, 19.10.2016., 1. lpp.).
([8]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2021/1119 (2021. gada 30. jūnijs), ar ko izveido klimatneitralitātes panākšanas satvaru un groza Regulas (EK) Nr. 401/2009 un (ES) 2018/1999 ("Eiropas Klimata akts") (OV L 243, 9.7.2021., 1. lpp.).
([9]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2018/2002 (2018. gada 11. decembris), ar ko groza Direktīvu 2012/27/ES par energoefektivitāti (OV L 328, 21.12.2018., 210. lpp.).
([10]) Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums (ES) 2022/591 (2022. gada 6. aprīlis) par vispārējo Savienības vides rīcības programmu līdz 2030. gadam (OV L 114, 12.4.2022., 22. lpp.).
([11]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/1369 (2017. gada 4. jūlijs), ar ko izveido energomarķējuma satvaru un atceļ Direktīvu 2010/30/ES (OV L 198, 28.7.2017., 1. lpp.).
([12]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 66/2010 (2009. gada 25. novembris) par ES ekomarķējumu (OV L 27, 30.1.2010., 1. lpp.).

(12) Direktīva 2009/125/EK kopumā ir bijusi veiksmīga energopatēriņu ietekmējošo produktu energoefektivitātes un dažu apritīguma aspektu veicināšanā, un tās ekodizaina pieejai ir potenciāls pakāpeniski risināt visu produktu ilgtspēju. Lai izpildītu Eiropas zaļā kursa saistības, šī pieeja būtu jāpaplašina, iekļaujot citas produktu grupas, un sistemātiski jārisina galvenie aspekti, lai ar saistošām prasībām palielinātu produktu vides ilgtspēju. Nodrošinot, ka Savienības tirgū tiek laisti tikai produkti, kas atbilst minētajām prasībām, šī regula ne tikai uzlabos šādu produktu brīvu apriti, novēršot nacionālās atšķirības, bet arī samazinās šādu prasību aptverto produktu aprites cikla negatīvo ietekmi uz vidi.

(13) Lai izveidotu iedarbīgu un nākotnē izmantojamu saskaņotu tiesisko regulējumu, ir jānosaka ekodizaina prasības visām fiziskajām precēm, kas tiek laistas tirgū vai nodotas ekspluatācijā, to skaitā komponentiem, piemēram, riepām, un starpproduktiem. Darbības jomā ir iekļaujams arī digitālais saturs, kas ir fiziskā produkta neatņemama sastāvdaļa. Tam būtu jāļauj Komisijai, izvirzot prioritātes ekodizaina prasību noteikšanā, ņemt vērā visplašāko iespējamo produktu klāstu un tādējādi palielināt prasību iedarbīgumu. Vajadzības gadījumā, nosakot ekodizaina prasības, būtu jāparedz īpašas atkāpes, sevišķi gadījumos, kad ekodizaina prasības nav nepieciešamas konkrētu produktu ilgtspējas vides ziņā veicināšanā, vai, piemēram, attiecībā uz produktiem ar konkrētu lietojumu, produktiem ar konkrētu nolūku, ko nevar izpildīt, ja tiek ievērotas ekodizaina prasības, vai ļoti mazos daudzumos ražotiem produktiem, vai ņemot vērā produkta tirgus specifiku un lielumu. Turklāt šī regula nebūtu jāpiemēro produktiem, par kuriem jau ir skaidrs, ka ekodizaina prasības tiem nebūtu piemērotas, vai ja šādu prasību noteikšanu paredz citi regulējumi. Tam būtu jāattiecas uz pārtiku un barību, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 178/2002 ([13]), zālēm, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2001/83/EK ([14]), veterinārajām zālēm, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2019/6 ([15]), dzīviem augiem, dzīvniekiem un mikroorganismiem, cilvēku izcelsmes produktiem, kā arī tieši ar augu un dzīvnieku turpmāku pavairošanu saistītiem produktiem un transportlīdzekļiem, kā minēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 167/2013 ([16]) 2. panta 1. punktā, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 168/2013 ([17]) 2. panta 1. punktā un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2018/858 ([18]) 2. panta 1. punktā, attiecībā uz tiem produktu aspektiem, kuriem prasības ir noteiktas ar nozarspecifiskiem Savienības tiesību aktiem, kas piemērojami minētajiem transportlīdzekļiem. Uz šiem transportlīdzekļiem attiecas vairākas konkrētiem produktiem piemērojamas prasības un dažādas saskaņotas tipa apstiprināšanas sistēmas saskaņā ar Savienības tiesību aktiem, piemēram, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvām 2000/53/EK ([19]) un 2005/64/EK ([20]) un Regulu (ES) 2018/858. Saskaņotās papildu prasības transportlīdzekļiem būtu jāattiecina tikai uz tiem aspektiem, kas pašlaik nav aplūkoti, piemēram, vides prasības riepām. Tomēr e-velosipēdi un e-skrejriteņi nebūtu jāizslēdz no šīs regulas darbības jomas.

(14) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā (ES) 2024/1275 ([21]) dalībvalstīm pieprasīts noteikt minimālās energosnieguma prasības būves elementiem, kas ir daļa no norobežojošajām konstrukcijām, un sistēmas prasības attiecībā uz vispārējo energosniegumu, jauno vai esošo ēku inženiertehnisko sistēmu pareizu uzstādīšanu un pienācīgiem izmēriem, regulējumu un kontroli. Šīs regulas mērķiem atbilst tas, ka minētās minimālās energosnieguma prasības noteiktos apstākļos var ierobežot tādu energopatēriņu ietekmējošu produktu uzstādīšanu,

([13]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 178/2002 (2002. gada 28. janvāris), ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu (OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp.).

([14]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/83/EK (2001. gada 6. novembris) par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz cilvēkiem paredzētām zālēm (OV L 311, 28.11.2001., 67. lpp.).

([15]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/6 (2018. gada 11. decembris) par veterinārajām zālēm un ar ko atceļ Direktīvu 2001/82/EK (OV L 4, 7.1.2019., 43. lpp.).

([16]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 167/2013 (2013. gada 5. februāris) par lauksaimniecības un mežsaimniecības transportlīdzekļu apstiprināšanu un tirgus uzraudzību (OV L 60, 2.3.2013., 1. lpp.).

([17]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 168/2013 (2013. gada 15. janvāris) par divu riteņu vai trīs riteņu transportlīdzekļu un kvadriciklu apstiprināšanu un tirgus uzraudzību (OV L 60, 2.3.2013., 52. lpp.).

([18]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/858 (2018. gada 30. maijs) par mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju, kā arī tādiem transportlīdzekļiem paredzētu sistēmu, sastāvdaļu un atsevišķu tehnisku vienību apstiprināšanu un tirgus uzraudzību un ar ko groza Regulas (EK) Nr. 715/2007 un (EK) Nr. 595/2009 un atceļ Direktīvu 2007/46/EK (OV L 151, 14.6.2018., 1. lpp.).

([19]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/53/EK (2000. gada 18. septembris) par nolietotiem transportlīdzekļiem (OV L 269, 21.10.2000., 34. lpp.).

([20]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/64/EK (2005. gada 26. oktobris) par mehānisko transportlīdzekļu tipa apstiprinājumu attiecībā uz to otrreizēju izmantojamību, pārstrādājamību un reģenerējamību, un ar ko groza Padomes Direktīvu 70/156/EEK (OV L 310, 25.11.2005., 10. lpp.).

([21]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2024/1275 (2024. gada 24. aprīlis) par ēku energosniegumu (OV L, 2024/1275, 8.5.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1275/oj).

kuri atbilst šai regulai un tās deleģētajiem aktiem, ar nosacījumu, ka šādas prasības nerada nepamatotu tirgus šķērsli.

(15) Lai uzlabotu produktu vides ilgtspēju un nodrošinātu produktu brīvu apriti iekšējā tirgū, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 290. pantu nolūkā papildināt šo regulu, nosakot ekodizaina prasības. Minētās ekodizaina prasības parasti būtu jāpiemēro konkrētām produktu grupām, piemēram, sadzīves veļas mazgāšanas mašīnām un sadzīves mazgāšanas mašīnām ar žāvētāju. Lai palielinātu ekodizaina prasību iedarbīgumu un efektīvi uzlabotu produktu vides ilgtspēju, vajadzētu arī būt iespējai noteikt vienu vai vairākas horizontālas ekodizaina prasības plašākam produktu grupu klāstam, piemēram, elektroniskajām ierīcēm vai tekstilizstrādājumiem. Horizontālās ekodizaina prasības būtu jānosaka, ja produktu grupu tehniskās līdzības ļauj uzlabot to vides ilgtspēju, pamatojoties uz vienādām prasībām. Ir svarīgi izstrādāt horizontālas prasības, jo īpaši attiecībā uz ilgizturību un remontējamību.

(16) Ekodizaina prasībās attiecīgā gadījumā būtu jāiekļauj snieguma prasības vai informācijas prasības, vai abas. Minētās prasības būtu jāizmanto, lai uzlabotu ar vides ilgtspēju saistītos produktu aspektus, piemēram, ilgizturību, atkalizmantojamību, remontējamību, energoefektivitāti, reciklējamību un oglekļa un vides pēdu. Ekodizaina prasībām vajadzētu būt pārredzamām, objektīvām, samērīgām un atbilstošām starptautiskajiem tirdzniecības noteikumiem.

(17) Lietoto produktu nozarei ir svarīga nozīme ilgtspējīgas ražošanas un patēriņa popularizēšanā, tostarp jaunu aprites uzņēmējdarbības modeļu izveidē, un tā palīdz pagarināt produktu darbmūžu un novērst to kļūšanu par atkritumiem. Lietotie Savienības izcelsmes produkti, jo īpaši tie produkti, kurus pārjauno vai remontē, nav jauni produkti, un to aprite iekšējā tirgū var notikt bez nepieciešamības ievērot deleģētos tiesību aktus, kas nosaka ekodizaina prasības, kas stājušās spēkā pēc to laišanas tirgū. Tomēr pārražotus produktus uzskata par jauniem produktiem, un uz tiem attieksies ekodizaina prasības, ja tie ietilpst deleģētā akta darbības jomā.

(18) Kad Komisija ir pieņēmusi deleģēto aktu, ar ko nosaka ekodizaina prasības konkrētai produktu grupai, dalībvalstīm, lai nodrošinātu iekšējā tirgus darbību, vairs nebūtu jāļauj noteikt valsts snieguma prasības, pamatojoties uz produkta parametriem, uz kuriem attiecas šādas snieguma prasības, kas noteiktas minētajā deleģētajā aktā, un tām vairs nevajadzētu ļaut noteikt valsts informācijas prasības, pamatojoties uz produkta parametriem, uz kuriem attiecas šādas informācijas prasības, kas noteiktas minētajā deleģētajā aktā. Lai uzlabotu produktu vides ilgtspēju un nodrošinātu to brīvu apriti iekšējā tirgū, Komisija būtu jāpilnvaro noteikt, ka attiecībā uz konkrētu produkta parametru nav nepieciešamas nekādas ekodizaina prasības snieguma prasību vai informācijas prasību formā, ja prasībai, kas saistīta ar minēto konkrēto produkta parametru, būtu negatīva ietekme uz ekodizaina prasībām, kuras tiek apsvērtas produktu grupai.

(19) Nosakot ekodizaina prasības, Komisijai būtu jāņem vērā konkrēto produktu raksturs un nolūks, kā arī attiecīgo tirgu iezīmes. Piemēram, aizsardzības aprīkojumam ir jāspēj darboties specifiskos un dažkārt bargos apstākļos, un tas ir jāņem vērā, nosakot ekodizaina prasības. Konkrēta informācija par aizsardzības aprīkojumu nebūtu jāatklāj un būtu jāaizsargā. Tāpēc ekodizaina prasības nebūtu jānosaka produktiem, kuru vienīgais mērķis ir nodrošināt aizsardzību vai valsts drošību. Ir svarīgi, ka attiecībā uz cita militārā vai sensitīvā aprīkojuma ekodizaina prasībām tiek ņemtas vērā drošības vajadzības, kā arī aizsardzības tirgus īpašības, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2009/81/EK ([22]). Tāpat Eiropai un tās tehnoloģiskajai neatkarībai stratēģiski svarīga ir kosmosa nozare. Tā kā kosmosa tehnoloģijas darbojas ekstremālos apstākļos, visām kosmosa produktu ekodizaina prasībām būtu jālīdzsvaro ilgtspējas apsvērumi ar noturību un paredzamo sniegumu. Turklāt attiecībā uz medicīniskajām ierīcēm, kas definētas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/745 ([23]) 2. panta 1. punktā, un in vitro diagnostikas medicīniskajām ierīcēm, kas definētas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/746 ([24]) 2. panta 2. punktā, Komisijai būtu jāņem vērā vajadzība negatīvi neietekmēt pacientu un lietotāju veselību un drošumu. Turklāt Komisijai, novērtējot tirgus iezīmes un sagatavojot ekodizaina prasības, būtu jācenšas ņemt vērā valstu īpatnības,

([22]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/81/EK (2009. gada 13. jūlijs), ar kuru koordinē procedūras attiecībā uz to, kā līgumslēdzējas iestādes vai subjekti, kas darbojas drošības un aizsardzības jomā, piešķir noteiktu būvdarbu, piegādes un pakalpojumu līgumu slēgšanas tiesības, un ar kuru groza Direktīvas 2004/17/EK un 2004/18/EK (OV L 216, 20.8.2009., 76. lpp.).

([23]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/745 (2017. gada 5. aprīlis), kas attiecas uz medicīniskām ierīcēm, ar ko groza Direktīvu 2001/83/EK, Regulu (EK) Nr. 178/2002 un Regulu (EK) Nr. 1223/2009 un atceļ Padomes Direktīvas 90/385/EEK un 93/42/EEK (OV L 117, 5.5.2017., 1. lpp.).

([24]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/746 (2017. gada 5. aprīlis) par *in vitro* diagnostikas medicīniskām ierīcēm un ar ko atceļ Direktīvu 98/79/EK un Komisijas Lēmumu 2010/227/ES (OV L 117, 5.5.2017., 176. lpp.).

piemēram, atšķirīgos klimatiskos apstākļus dalībvalstīs un dalībvalstīs izmantoto praksi un tehnoloģijas ar pierādītu labvēlīgu ietekmi uz vidi.

(20) Lai novērstu regulatīvo slogu, būtu jānodrošina saskanība starp šo regulu un prasībām, kas noteiktas citos Savienības tiesību aktos vai atbilstīgi tiem, jo īpaši tiesību aktos par produktiem, ķimikālijām, iepakojumu un atkritumiem. Tomēr tam, ka saskaņā ar citiem Savienības tiesību aktiem pastāv pilnvaras noteikt prasības ar tādu pašu vai līdzīgu ietekmi kā prasībām saskaņā ar šo regulu, nebūtu jāierobežo šajā regulā ietvertās pilnvaras, ja vien tas nav norādīts šajā regulā.

(21) Sagatavojot ekodizaina prasības, Komisijai būtu jāņem vērā vairāki elementi, proti, Savienības prioritātes, attiecīgie Savienības un valstu tiesību akti, attiecīgie starptautiskie nolīgumi, kā arī pašregulācijas pasākumi un attiecīgie standarti. Komisijai būtu jāņem vērā arī prioritātes klimata, vides, energoefektivitātes, resursefektivitātes un drošības jomā, tostarp netoksiskas aprites ekonomikas jomā, un citas saistītās Savienības prioritātes un mērķrādītāji. Ir svarīgi pievērst uzmanību Lēmumā (ES) 2022/591 noteiktajiem 8. vides rīcības programmas mērķiem (tostarp arī tam, ka, vēlākais, līdz 2050. gadam planētas iespēju robežās ir jānodrošina cilvēkiem labklājīga dzīve labklājības ekonomikā), principam "nekaitēt" un atkritumu apsaimniekošanas hierarhijai, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2008/98/EK ([25]), kā arī Savienības saistībām aizsargāt un atjaunot biodaudzveidību, kā pausts arī Komisijas 2020. gada 20. maija paziņojumā "ES Biodaudzveidības stratēģija 2030. gadam. Atgriezīsim savā dzīvē dabu" un Kunminas-Monreālas globālajā biodaudzveidības satvarā, kas pieņemts Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvencijas par bioloģisko daudzveidību Pušu konferences piecpadsmitajā sanāksmē (COP-15).

(22) Par deleģētajiem aktiem, kuros noteiktas ekodizaina prasības, tāpat kā tas bija saskaņā ar Direktīvu 2009/125/EK pieņemto īstenošanas pasākumu gadījumā, būtu jāveic īpašs ietekmes novērtējums un apspriešanās ar ieinteresētajām personām, un tie būtu jāizstrādā saskaņā ar Komisijas labāka regulējuma pamatnostādnēm, un tajos būtu jāiekļauj novērtējums par starptautisko dimensiju un ietekmi uz trešām valstīm. Komisijai būtu jāpamato savs ietekmes novērtējums ar vislabākajiem pieejamajiem pierādījumiem un pienācīgi jāņem vērā visi produkta aprites cikla aspekti. Gatavojot ekodizaina prasības, Komisijai būtu jāizmanto zinātniska pieeja un arī jāņem vērā attiecīgā tehniskā informācija, kas izmantota par pamatu, vai atvasināta jo īpaši no Regulas (EK) Nr. 66/2010, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2010/75/ES ([26]), tehniskās pārbaudes kritērijiem, kas pieņemti atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (ES) 2020/852 ([27]), kā arī ES zaļā publiskā iepirkuma kritērijiem.

(23) Lai ņemtu vērā produktu daudzveidību, Komisijai būtu jāizvēlas metodes ekodizaina prasību noteikšanas novērtēšanai un tās attiecīgā gadījumā turpmāk jāpilnveido. Šādām metodēm vajadzētu būt balstītām uz produkta raksturu, tā būtiskākajiem aspektiem un ietekmi uz tā aprites ciklu. To darot, Komisijai būtu jāņem vērā sava pieredze prasību noteikšanas novērtēšanā saskaņā ar Direktīvu 2009/125/EK un nepārtrauktie centieni izstrādāt un uzlabot zinātniski pamatotus novērtēšanas rīkus, tostarp energopatēriņu ietekmējošo produktu ekodizaina metodikas atjauninājumu un Komisijas Ieteikumā (ES) 2021/2279 ([28]) izklāstīto produkta vides pēdas metodi, to skaitā attiecībā uz oglekļa pagaidu uzglabāšanu, kā arī starptautisko un Eiropas standartizācijas organizāciju veikto standartu izstrādi, arī attiecībā uz energopatēriņu ietekmējošo produktu materiālefektivitāti. Pamatojoties uz šiem instrumentiem un, ja nepieciešams, izmantojot īpašus pētījumus, Komisijai produktu novērtēšanā būtu vēl vairāk jāstiprina apritīguma aspekti (piemēram, ilgizturība, remontējamība, arī remontējamības skala, reciklējamība, atkalizmantojamība, tādu ķimikāliju noteikšana, kas kavē atkalizmantošanu un reciklēšanu) saskaņā ar aprites cikla pieeju, lai sagatavotu ekodizaina prasības, kā arī attiecīgā gadījumā jāizstrādā jaunas metodes vai rīki. Informācija, kas saistīta ar vides aprites cikla rādītājiem, piemēram, oglekļa pēdu, būtu jāaprēķina, ņemot vērā starptautiski iedibinātās metodes, kā arī tās metodes, kas jau ieviestas Savienības tiesību aktos. Svarīgi ir arī ņemt vērā starptautisko un Eiropas standartizācijas organizāciju ieteiktās zinātniskās metodes. Jo īpaši attiecībā uz ražošanas

([25]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/98/EK (2008. gada 19. novembris) par atkritumiem un par dažu direktīvu atcelšanu (OV L 312, 22.11.2008., 3. lpp.).

([26]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2010/75/ES (2010. gada 24. novembris) par rūpnieciskajām emisijām (piesārņojuma integrēta novēršana un kontrole) (OV L 334, 17.12.2010., 17. lpp.).

([27]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2020/852 (2020. gada 18. jūnijs) par regulējuma izveidi ilgtspējīgu ieguldījumu veicināšanai un ar ko groza Regulu (ES) 2019/2088 (OV L 198, 22.6.2020., 13. lpp.).

([28]) Komisijas Ieteikums (ES) 2021/2279 (2021. gada 15. decembris) par vidiskās pēdas metožu izmantošanu produktu un organizāciju aprites cikla vidiskā snieguma mērīšanai un uzrādīšanai (OV L 471, 30.12.2021., 1. lpp.).

procesos izmantotās enerģijas modelēšanu īpaša uzmanība būtu jāpievērš energoresursu struktūras modelēšanai, kurā tiktu ņemti vērā arī tādi jautājumi kā elektroenerģijas pirkuma līgumi, izcelsmes apliecinājumi un pašu saražotā elektroenerģija. Jaunas pieejas varētu būt nepieciešamas arī obligāto publiskā iepirkuma kritēriju sagatavošanai un nerealizēto patēriņa produktu iznīcināšanas aizliegumiem.

(24) Snieguma prasībām būtu jāattiecas uz izvēlētu produkta parametru, kas atbilst mērķa produkta aspektam, kuram ir noteikts potenciāls uzlabot vides ilgtspēju. Šādas prasības varētu ietvert snieguma minimālo vai maksimālo līmeni attiecībā uz produkta parametru, nekvantitatīvās prasības, kuru mērķis ir uzlabot sniegumu produkta parametrā, vai prasības, kas saistītas ar produkta funkcionālo sniegumu, lai nodrošinātu, ka izvēlētās snieguma prasības negatīvi neietekmē produkta spēju veikt funkciju, kurai tas tika konstruēts un laists tirgū. Attiecībā uz minimālo vai maksimālo līmeni, tas, piemēram, varētu izpausties kā enerģijas patēriņa ierobežojums funkcionēšanas posmā vai produktā iekļautā konkrētā materiāla daudzuma ierobežojums, prasība par minimālo reciklētā materiāla satura daudzumu vai noteiktas vides ietekmes kategorijas vai visas attiecīgās vides ietekmes apkopojuma ierobežojums. Nekvantitatīvas prasības piemērs ir tāda noteikta tehniska risinājuma aizliegums, kas kaitē produkta remontējamībai. Snieguma prasības tiks izmantotas, lai nodrošinātu tādu produktu izņemšanu no tirgus, kuriem ir vissliktākais sniegums, un lai pakāpeniski pārietu uz produktiem ar labāko sniegumu, ja tas ir nepieciešams, lai veicinātu šīs regulas vides ilgtspējas mērķus. Snieguma prasības varētu attiekties arī uz resursu izmantošanu, tostarp prasības, kas saistītas ar atjaunīgo resursu vai materiālu ar biobāzētu saturu izmantošanu produktā, un risināt jautājumu par nanoplastmasas un mikroplastmasas izdalīšanos. Paredzot prasību kombināciju, Komisijai tās būtu jānovērtē kopumā un jānosaka tāda prasību kombinācija, kas sniedz vislielākos ieguvumus vides ilgtspējas ziņā.

(25) Lai nodrošinātu saskanību, snieguma prasībām būtu jāpapildina Savienības tiesību aktu par atkritumiem īstenošana. Kaut arī prasības iepakojuma kā galaprodukta laišanai tirgū ir noteiktas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 94/62/EK ([29]), šī regula varētu papildināt minēto direktīvu, nosakot prasības, kas balstītas uz produktiem un koncentrējas uz konkrētu produktu iepakojumu, kad tie tiek laisti tirgū. Attiecīgā gadījumā šādām papildu prasībām būtu jo īpaši jāveicina izlietotā iepakojuma apjoma samazināšana, tādējādi veicinot atkritumu radīšanas novēršanu Savienībā.

(26) Ķīmiskais drošums ir atzīts produkta ilgtspējas elements. Tas balstās uz ķimikālijām raksturīgo apdraudējumu veselībai vai videi apvienojumā ar īpašu vai vispārēju iedarbību, un uz to attiecas Savienības tiesību akti par ķimikālijām, piemēram, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1935/2004 ([30]), (EK) Nr. 1907/2006 ([31]), (EK) Nr. 1272/2008 ([32]), (EK) Nr. 1223/2009 ([33]), (ES) 2017/745 un (ES) 2019/1021 ([34]) un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/48/EK ([35]). Šajā regulā nebūtu jāparedz vielu ierobežošana, pamatojoties galvenokārt uz ķīmisko drošumu, kā tiek darīts saskaņā ar citiem Savienības tiesību aktiem. Savienības tiesību aktos par ķimikālijām attiecīgos gadījumos jau ir paredzēta ar drošumu vai risku saistīta vielu vai maisījumu ierobežošana. Tomēr snieguma prasību noteikšanai attiecīgā gadījumā būtu arī jāsamazina būtiski riski cilvēku veselībai vai videi. Prasības informēt attiecībā uz tādu vielu klātbūtni, kas rada bažas, arī palīdzēs samazināt ķimikāliju iedarbību, papildinot riska pārvaldības pasākumus, kas paredzēti citos Savienības tiesību aktos. Tāpat šai regulai nebūtu jāļauj ierobežot vielas tādu iemeslu dēļ, kas saistīti ar pārtikas nekaitīgumu. Tomēr Savienības tiesību akti par ķimikālijām un pārtiku

([29]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 94/62/EK (1994. gada 20. decembris) par iepakojumu un izlietoto iepakojumu (OV L 365, 31.12.1994., 10. lpp.).

([30]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1935/2004 (2004. gada 27. oktobris) par materiāliem un izstrādājumiem, kas paredzēti saskarei ar pārtikas produktiem, un par Direktīvu 80/590/EEK un 89/109/EEK atcelšanu (OV L 338, 13.11.2004., 4. lpp.).

([31]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1907/2006 (2006. gada 18. decembris), kas attiecas uz ķimikāliju reģistrēšanu, vērtēšanu, licencēšanu un ierobežošanu (*REACH*) un ar kuru izveido Eiropas Ķimikāliju aģentūru, groza Direktīvu 1999/45/EK un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 793/93 un Komisijas Regulu (EK) Nr. 1488/94, kā arī Padomes Direktīvu 76/769/EEK un Komisijas Direktīvu 91/155/EEK, Direktīvu 93/67/EEK, Direktīvu 93/105/EK un Direktīvu 2000/21/EK (OV L 396, 30.12.2006., 1. lpp.).

([32]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1272/2008 (2008. gada 16. decembris) par vielu un maisījumu klasificēšanu, marķēšanu un iepakošanu un ar ko groza un atceļ Direktīvas 67/548/EEK un 1999/45/EK un groza Regulu (EK) Nr. 1907/2006 (OV L 353, 31.12.2008., 1. lpp.).

([33]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1223/2009 (2009. gada 30. novembris) par kosmētikas līdzekļiem (OV L 342, 22.12.2009., 59. lpp.).

([34]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/1021 (2019. gada 20. jūnijs) par noturīgiem organiskajiem piesārņotājiem (OV L 169, 25.6.2019., 45. lpp.).

([35]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/48/EK (2009. gada 18. jūnijs) par rotaļlietu drošumu (OV L 170, 30.6.2009., 1. lpp.).

neparedz ar noteiktu vielu ierobežošanu risināt tādu ietekmi uz ilgtspēju, kas nav saistīta ar ķīmisko drošumu vai pārtikas nekaitīgumu. Lai pārvarētu minēto ierobežojumu, šajā regulā būtu jāparedz, ka noteiktos apstākļos ir jāierobežo produktos esošās vai to ražošanas procesos izmantotās vielas, kas negatīvi ietekmē produktu ilgtspēju. Šai regulai vajadzības gadījumā būtu jāpapildina, bet ne jādublē vai jāaizstāj ierobežojumi vielām, uz ko attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/65/ES ([36]), kuras mērķis ir cilvēka veselības un vides aizsardzība, kas ietver elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumu atgūšanu un likvidēšanu videi nekaitīgā veidā.

(27) Komisijai, nosakot snieguma prasības, vajadzētu būt iespējai ieviest prasības, kas ļauj novērst konkrētu vielu iekļaušanu produktā. Šādu vielu identificēšanai vajadzētu būt daļai no novērtējuma, ko Komisija veic pirms ekodizaina prasību noteikšanas konkrētai produktu grupai, un Komisijai minētajā novērtējumā, piemēram, būtu jāņem vērā tas, vai viela padara produkta atkalizmantošanu vai reciklēšanu sarežģītāku vai negatīvi ietekmē reciklētā materiāla raksturlielumus, piemēram, krāsas vai smaržas dēļ. Ja viela jau ir noteikta kā viela, kas kavē apritīgumu vienai produktu grupai, tas var liecināt par to, ka tā kavēs apritīgumu arī citām produktu grupām. Vielas identificēšanai un iespējamai ierobežošanai būtu arī jārada informācijas prasība.

(28) Lai uzlabotu produktu vides ilgtspēju, informācijas prasībām būtu jāattiecas uz izvēlētu produkta parametru, kas atbilst produkta aspektam, piemēram, produkta vides pēda, oglekļa pēda un tā ilgizturība. Tām būtu jānosaka ražotājam pienākums darīt pieejamu informāciju par produkta sniegumu izvēlētajā produkta parametrā vai citu informāciju, kas var ietekmēt to, kā ar produktu rīkojas puses, kas nav ražotājs, lai uzlabotu sniegumu šajā parametrā. Šādas informācijas prasības attiecīgi būtu jānosaka vai nu papildus snieguma prasībām, vai to vietā attiecībā uz to pašu produkta parametru. Ir svarīgi, lai Komisija pienācīgi pamatotu savu lēmumu noteikt tikai informācijas prasības, nevis snieguma prasības. Ja deleģētajā aktā ir iekļautas informācijas prasības, tajā būtu jānorāda metode, kā pieprasīto informāciju padarīt pieejamu un viegli piekļūstamu, piemēram, to iekļaujot brīvpiekļuves tīmekļa vietnē, produkta digitālajā pasē vai produkta marķējumā. Pamatinformācija par veselību, drošību un tiešo lietotāju tiesībām patērētājiem vienmēr būtu jāsniedz, izmantojot fiziskus līdzekļus, un tai jābūt pieejamai, izmantojot produktā iekļautu datu nesēju. Informācijas prasības ir vajadzīgas, lai radītu paradumu maiņu, kas ir nepieciešama, lai nodrošinātu, ka tiek sasniegti šīs regulas vides ilgtspējas mērķi. Informācija, kas vajadzīga, lai pieņemtu informētu lēmumu par pirkumu, būtu jāsniedz patērētājam pirms produkta iegādes. Nodrošinot pircējiem un publiskajām iestādēm pienācīgus līdzekļus produktu salīdzināšanai, pamatojoties uz to vides ilgtspēju, ir paredzams, ka informācijas prasības mudinās patērētājus un publiskās iestādes veikt ilgtspējīgākas izvēles. Informācijas prasībām būtu arī jāpalīdz dalībvalstīm uzlabot savākšanas rādītājus attiecīgajām produktu grupām, jo īpaši tām, kurās pastāv ievērojams atkalizmantošanas un pārjaunošanas potenciāls, piemēram, mobilajiem tālruņiem, kam savākšanas rādītājs dalībvalstīs nepārsniedz 5 %, piemēram, atvieglojot informāciju par atpakaļpieņemšanas shēmām, izmantojot finansiālus stimulus un depozīta sistēmas, datu privātuma garantijas, nodošanas punktu datubāzes un personalizētu informāciju par darbmūža beigām, ko norāda produkta digitālajā pasē par produkta vērtību, un paraugpraksi attiecībā uz pienācīgu likvidēšanu.

(29) Ja deleģētajos aktos ir iekļautas informācijas prasības, tajos papildus varētu noteikt snieguma klases attiecībā uz vienu vai vairākiem attiecīgajiem produkta parametriem, lai atvieglotu produktu salīdzināšanu. Snieguma klasēm būtu jāļauj veikt produktu diferenciāciju, pamatojoties uz to relatīvo ilgtspēju, un tās varētu izmantot gan patērētāji, gan publiskās iestādes. To mērķis ir virzīt tirgu uz ilgtspējīgākiem produktiem.

(30) Informācijas prasībām attiecībā uz remontējamību un ilgizturību ir būtiska nozīme, lai patērētāji varētu iesaistīties ilgtspējīgā patēriņā. Šai regulai būtu jādod iespēja noteikt produktu remontējamības vai ilgizturības indeksus, ja šādus indeksus uzskata par lietderīgiem, lai nodrošinātu ieguvumus videi un skaidrāku informāciju patērētājiem. Lai patērētāji varētu efektīvi novērtēt un salīdzināt produktus, ir svarīgi, lai šādu remontējamības un ilgizturības indeksu formāts, saturs un attēlojums ietvertu viegli saprotamu valodu un piktogrammas un lai remontējamības indekss balstītos uz produktam vai produktu grupai noteiktu saskaņotu metodiku, kas ļauj apkopot vienā indeksā tādus parametrus kā rezerves daļu pieejamība un cena, izjaukšanas vieglums un rīku pieejamība.

([36]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/65/ES (2011. gada 8. jūnijs) par dažu bīstamu vielu izmantošanas ierobežošanu elektriskās un elektroniskās iekārtās (OV L 174, 1.7.2011., 88. lpp.).

(31) Informācija par tādu vielu klātbūtni produktos, kas rada bažas, ir būtisks elements, lai noteiktu un veicinātu ilgtspējīgus produktus. Produktu funkcijas un ietekmi, kā arī to atkalizmantošanas vai atgūšanas iespēju, kad tie kļūst par atkritumiem, lielā mērā nosaka ķīmiskais sastāvs. Komisijas 2020. gada 14. oktobra paziņojumā "Ceļā uz vidi, kas brīva no toksikantiem", ir pausts aicinājums samazināt tādu vielu klātbūtni produktos, kas rada bažas, un nodrošināt informācijas par ķīmisko saturu un drošu izmantojumu pieejamību, ieviešot informācijas prasības un visa materiālu un produktu aprites cikla laikā izsekojot tādu vielu klātbūtni, kas rada bažas. Regula (EK) Nr. 1272/2008 un citi spēkā esošie tiesību akti ķimikāliju jomā, piemēram, Regula (EK) Nr. 1223/2009, jau nodrošina saziņu par apdraudējumiem veselībai vai videi, kurus rada noteiktas vielas, kas rada bažas, pašas par sevi vai maisījumā. Vielu un maisījumu lietotājiem arī būtu jāsniedz būtiskas informāciju. Turklāt tādu produktu lietotājiem, kas nav vielas vai maisījumi, un šo produktu atkritumu apsaimniekotājiem arī būtu jāsaņem attiecīga informācija, arī informācija, kas galvenokārt saistīta ar ķimikāliju apdraudējumu veselībai vai videi. Tāpēc šajā regulā būtu jāparedz noteikt prasības, kas attiecas uz ilgtspējas informācijas izsekošanu un paziņošanu, to skaitā attiecībā uz tādu vielu klātbūtni produktos visā to aprites ciklā, kas rada bažas, arī saistībā ar šādu produktu dekontamināciju un atgūšanu, kad tie kļūst par atkritumiem. Šāda regulējuma mērķim vajadzētu būt pakāpeniski aptvert vielas, kas rada bažas, visos produktos, kas ir uzskaitīti darba plānos, kas jāpieņem Komisijai. Šādas prasības attiecībā uz tādu vielu izsekošanu, kas rada bažas, pēc noklusējuma būtu jāiekļauj, ja saskaņā ar šo regulu ir jānosaka informācijas prasība, izņemot gadījumus, kad šāda informācijas prasība ir daļa no horizontālajām ekodizaina prasībām. Lai ņemtu vērā ekodizaina prasībām noteiktos kritērijus un jo īpaši lai izvairītos no nesamērīga administratīvā sloga ekonomikas operatoriem, Komisijai, ja nepieciešams, vajadzētu būt iespējai attiecīgajai produktu grupai noteikt vielu koncentrācijas slieksni produktā vai attiecīgajos komponentos, no kura piemērojama izsekošanas prasība, noteikt diferencētus piemērošanas termiņus un pienācīgi pamatotos gadījumos paredzēt atkāpes no izsekošanas prasības. Nosakot sīkāku informāciju, kas nepieciešama, un sliekšņus, Komisijai būtu jāņem vērā spēkā esošās informācijas prasības un sliekšņi, kas noteikti Savienības tiesību aktos, jo īpaši Regulās (EK) Nr. 1907/2006 un (EK) Nr. 1272/2008, un citos nozaru tiesību aktos par produktiem. Atkāpi, pamatojoties uz tehnisko iespējamību, varētu piemērot gadījumos, kad vielu klātbūtni produktā nevar pārbaudīt ar pašreizējām pieejamajām tehnoloģijām.

(32) Šajā regulā noteiktajās informācijas prasībās būtu jāiekļauj prasība darīt pieejamu produkta pasi. Produkta digitālā pase ir svarīgs digitāls rīks, kas dara pieejamu informāciju dalībniekiem visā vērtības ķēdē, un ir paredzams, ka produkta digitālā pases pieejamība ievērojami veicinās visaptverošu produkta izsekojamību visā vērtības ķēdē. Cita starpā ir paredzams, ka produkta digitālā pase palīdzēs klientiem veikt uz informāciju balstītas izvēles, uzlabojot to piekļuvi attiecīgajai informācijai, ļaut ekonomikas operatoriem, proti, ražotājiem, pilnvarotajiem pārstāvjiem, importētājiem, izplatītājiem, tirgotājiem un izpildes pakalpojumu sniedzējiem, un citiem vērtības ķēdes dalībniekiem, piemēram, klientiem, profesionāliem remontētājiem, neatkarīgiem operatoriem, pārjaunotājiem, pārražotājiem, reciklētājiem, tirgus uzraudzības iestādēm un muitas dienestiem, pilsoniskās sabiedrības organizācijām, pētniekiem, arodbiedrībām un Komisijai vai ikvienai organizācijai, kas rīkojas to vārdā, piekļūt attiecīgajiem datiem, tos ievadīt vai atjaunināt, kā arī ļaut valstu kompetentajām iestādēm veikt savus pienākumus, neapdraudot konfidenciālas uzņēmējdarbības informācijas aizsardzību. Minētajā nolūkā ir svarīgi, lai produkta digitālā pase būtu lietotājdraudzīga un lai tajā ietvertie dati būtu precīzi, pilnīgi un atjaunināti. Produkta digitālajai pasei vajadzības gadījumā būtu jāpapildina nedigitāli informācijas nodošanas veidi, piemēram, informācija produkta rokasgrāmatā vai marķējumā. Turklāt vajadzētu būt iespējai izmantot produkta digitālo pasi informācijas sniegšanai par attiecīgo produktu grupu atbilstīgi citiem Savienības tiesību aktiem.

(33) Lai ņemtu vērā produkta raksturu un tā tirgu, produkta digitālajā pasē iekļaujamā informācija, gatavojot noteikumus par konkrētiem produktiem, katrā atsevišķā gadījumā būtu rūpīgi jāpārbauda. Lai optimizētu piekļuvi iegūtajiem datiem, vienlaikus arī aizsargājot intelektuālā īpašuma tiesības, produkta digitālā pase ir jāizstrādā un jāievieš tādā veidā, kas atkarībā no datu veida un ieinteresēto personu tipoloģijas nodrošina diferencētu piekļuvi produkta digitālās pases datiem. Tāpat, lai izvairītos no tādām izmaksām uzņēmumiem un sabiedrībai, kas ir nesamērīgas pret plašākiem ieguvumiem, produkta digitālajai pasei vajadzētu būt specifiskai attiecībā uz preci, partiju vai produkta modeli, piemēram, atkarībā no vērtības ķēdes sarežģītības, konkrēto produktu izmēra, rakstura vai ietekmes. Ietekmes novērtējumos, ko veic, sagatavojot deleģētos aktus, ar kuriem nosaka ekodizaina prasības, būtu jāanalizē izmaksas un ieguvumi, ko rada informācijas prasību noteikšana, izmantojot produktu digitālās pases modeļa, partijas vai vienības līmenī. Jēdziens "Modelis" parasti attiecas uz produkta versiju, kurā visām vienībām ir vienādi tehniskie raksturlielumi, kas ir būtiski attiecībā uz ekodizaina prasībām, un viens un tas pats modeļa identifikators, jēdziens "partija" parasti attiecas uz konkrēta modeļa apakškopu, kas sastāv no visiem produktiem, kuri konkrētā brīdī ražoti

konkrētā ražotnē, un "vienība" parasti ir viena modeļa vienība. Ietekmes novērtējumā, ciktāl produkta digitālā pase balstās uz standartiem, kas nav bezmaksas, būtu jāapsver arī, vai šāda balstīšanās ir piemērota un kā nepieļaut nesamērīgas izmaksas mikrouzņēmumiem, mazajiem un vidējiem uzņēmumiem (MVU).

(34) Ņemot vērā to, ka citos Savienības tiesību aktos ir noteiktas informācijas prasības attiecībā uz produktiem un izveidotas sistēmas, lai informāciju darītu pieejamu ekonomikas operatoriem un klientiem, Komisijai būtu jāapsver iespēja atbilstīgi šai regulai noteiktās informācijas prasības sasaistīt ar citām prasībām, piemēram, pienākumu nodrošināt vielu un maisījumu drošības datu lapas saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1907/2006. Ja iespējams, Komisijai produkta digitālā pase būtu jāsasaista arī ar esošajām Savienības datubāzēm un rīkiem, piemēram, Eiropas ražojumu energomarķējuma reģistru (*EPREL*) vai datubāzi informācijai par bažas raisošām vielām izstrādājumos kā tādos vai kompleksos objektos (produktos) (*SCIP*).

(35) Lai nevajadzīgi nekavētu tādu ekodizaina prasību noteikšanu, kuras nav iekļautas produkta pasē, vai lai nodrošinātu, ka produkta digitālās pases var tikt rezultatīvi ieviestas, būtu jāļauj Komisijai noteikt produktu grupas atkāpes no produkta digitālās pases prasībām, ja tehniskās specifikācijas par pamatprasībām produkta digitālās pases tehniskajiem parametriem un darbībai nav pieejamas. Līdzīgi, lai novērstu nevajadzīgu administratīvo slogu ekonomikas operatoriem, būtu jāatļauj Komisijai noteikt produktu grupas atkāpes no produkta digitālās pases prasībām, ja citos Savienības tiesību aktos jau ir iekļauta sistēma produktu informācijas digitālai sniegšanai, kas dalībniekiem visā vērtības ķēdē ļauj piekļūt attiecīgajai produkta informācijai un atvieglo valsts kompetento iestāžu veikto produkta atbilstības verifikāciju. Minētās atkāpes būtu periodiski jāpārskata, ņemot vērā tehnisko specifikāciju turpmāku pieejamību.

(36) Produktu unikāla identifikācija ir būtisks elements, kas nodrošina izsekojamību visā piegādes ķēdē. Tāpēc produkta digitālajai pasei vajadzētu būt piesaistītai unikālam produkta identifikatoram. Turklāt attiecīgā gadījumā produkta digitālajai pasei vajadzētu būt saistītai ar unikālu operatora identifikatoru un unikālu objekta identifikatoru, kas ļautu izsekot ar minēto produktu saistītos dalībniekus un ražošanas iekārtas. Lai nodrošinātu sadarbspēju, datu nesējs, unikālie operatora identifikatori un unikālie objekta identifikatori, kas nodrošina izsekojamību, būtu jāizdod saskaņā ar starptautiski atzītiem standartiem. Būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu nolūkā grozīt šo regulu, aizstājot vai pievienojot standartus, saskaņā ar kuriem datu nesējus, unikālos operatora identifikatorus un unikālos objekta identifikatorus var izdot, ņemot vērā tehnikas un zinātnes attīstību. Tam būtu jānodrošina, ka visi ekonomikas operatori var ierakstīt un nosūtīt produkta digitālajā pasē iekļautos datus, kā arī jāgarantē unikālā identifikatora saderība ar ārējiem komponentiem, piemēram, skenēšanas ierīcēm. Turklāt datiem vajadzētu būt nosūtāmiem, izmantojot atvērtu un sadarbspējīgu datu apmaiņas tīklu un bez atkarības no viena pārdevēja.

(37) Digitalizētai informācijai par produktu un tā aprites ciklu vai attiecīgā gadījumā tā pasi vajadzētu būt viegli pieejamai, noskenējot datu nesēju, piemēram, ūdenszīmi vai kvadrātkodu. Ja iespējams, datu nesējam būtu jāatrodas uz paša produkta, lai nodrošinātu, ka dati paliek pieejami visā to aprites ciklā. Tomēr vajadzētu būt iespējai noteikt atkāpes atkarībā no konkrēto produktu rakstura, izmēra vai izmantojuma.

(38) Lai nodrošinātu piekļuvi produkta digitālajai pasei periodā, kas noteikts deleģētajos aktos, arī pēc maksātnespējas, likvidācijas vai darbības izbeigšanas Savienībā, ekonomikas operatoram, laižot produktu tirgū, ar neatkarīga trešās puses produkta digitālās pases pakalpojumu sniedzēja starpniecību būtu jādara pieejama produkta digitālās pases rezerves kopija.

(39) Lai nodrošinātu rezultatīvu produkta digitālās pases ieviešanu, tās tehniskajiem parametriem, datu prasībām un darbībai būtu jāatbilst tehnisko pamatprasību kopumam, kas nodrošina pamatu produkta digitālās pases konsekventai ieviešanai visās nozarēs. Būtu jānosaka tehniskās specifikācijas, lai nodrošinātu minēto pamatprasību rezultatīvu īstenošanu, vai nu kā saskaņotus standartus, kuru atsauces ir publicētas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, vai arī – rezerves variantā – kā kopīgas specifikācijas, ko Komisija pieņēmusi ar īstenošanas aktiem. Tehniskajiem parametriem būtu jānodrošina, ka produkta digitālajā pasē dati tiek glabāti drošā veidā, ievērojot privātuma noteikumus. Ir nepieciešams, ka produkta digitālā pase tiek izstrādāta atklātā dialogā ar starptautiskajiem partneriem, lai ņemtu vērā viņu viedokļus, izstrādājot tehniskās specifikācijas, un lai nodrošinātu, ka tās palīdz novērst tirdzniecības šķēršļus videi nekaitīgākiem produktiem ar garāku aprites ciklu un apritīgumu, samazināt ar ilgtspējīgiem ieguldījumiem, tirgvedību un atbilstības nodrošināšanu saistītās izmaksas un atbalstīt inovāciju. Lai varētu efektīvi īstenot tehniskās specifikācijas un prasības saistībā ar izsekojamību visā vērtības ķēdē, ir svarīgi, ka tās

tiek izstrādātas, pamatojoties uz vienprātīgu pieeju un daudzveidīgu dalībnieku, to skaitā standartizācijas iestāžu, nozares asociāciju, jaunuzņēmumu, patērētāju organizāciju, ekspertu, nevalstisku organizāciju (NVO) un starptautisko partneru, arī jaunattīstības ekonomikas valstu, iesaistīšanos, iesaisti iepirkšanā un rezultatīvu sadarbību.

(40) Būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu, lai papildinātu šo regulu, skaidri nosakot tādu dažādu dalībnieku, piemēram, izdevēju aģentūru un pakalpojumu sniedzēju, lomu un pienākumus, kuri būs iesaistīti datu izveidē, autentificēšanā, apstrādē un uzglabāšanā, un, iespējams, svarīgu produkta digitālā pases elementu, piemēram, unikālo identifikatoru un datu nesēju, atsaukšanā. Šajā nolūkā Komisija varētu veikt ietekmes novērtējumu, lai izpētītu, vai ir lietderīgi izstrādāt produkta digitālā pases pakalpojumu sniedzēju sertifikācijas shēmu.

(41) Lai nodrošinātu, ka produkta digitālā pase ir elastīga, dinamiska un uz tirgu balstīta, kā arī attīstās saskaņā ar uzņēmējdarbības modeļiem, tirgiem un inovāciju, tai vajadzētu balstīties decentralizētā datu sistēmā un tā būtu jāizveido un jāpārvalda ekonomikas operatoriem. Tomēr izpildes un uzraudzības nolūkos valsts kompetentajām iestādēm un Komisijai ir nepieciešama tieša piekļuve visu to unikālo identifikatoru dokumentācijai, kuri ir piesaistīti tirgū laistajiem vai ekspluatācijā nodotajiem produktiem. Minētajā nolūkā Komisijai būtu jāizveido un jāpārvalda produkta pasu digitāls reģistrs ("reģistrs"), kurā uzglabā šādu informāciju. Ja vajadzīgs, lai vēl vairāk atvieglotu izpildi, Komisijai attiecīgā gadījumā būtu jāprecizē cita produkta digitālajā pasē iekļautā informācija, kas ir jāglabā reģistrā.

(42) Komisijai būtu jāizveido un jāuztur lietotājdraudzīgs un publiski pieejams tīmekļa portāls, kurā ieinteresētajām personām, piemēram, klientiem, ekonomikas operatoriem un citiem attiecīgiem dalībniekiem, ir piekļuve produkta pasēs iekļautajiem datiem un tiem ir iespēja meklēt un salīdzināt minētajās pasēs iekļautos datus saskaņā ar to attiecīgajām piekļuves tiesībām, kas precizētas deleģētajos aktos, ar kuriem nosaka ekodizaina prasības. Tīmekļa portālā vajadzētu būt saitēm uz datiem, ko ekonomikas operators jau glabā savā decentralizētajā produkta digitālajā pasē.

(43) Jebkādai personas datu apstrādei saskaņā ar šo regulu ir jāatbilst piemērojamajiem personas datu aizsardzības noteikumiem. Valsts kompetento iestāžu īstenotā personas datu apstrāde dalībvalstīs ir jāveic saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/679 ([37]), pievēršot īpašu vērību integrētas datu aizsardzības un datu aizsardzības pēc noklusējuma principiem. Jebkāda Komisijas īstenotā personas datu apstrāde, jo īpaši reģistrā glabāto datu apstrāde, ir jāveic saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2018/1725 ([38]). Klientu personas datus nevajadzētu glabāt produkta digitālajā pasē.

(44) Lai sasniegtu šīs regulas mērķus, būtiska ir rezultatīva izpilde attiecībā uz Savienības tirgū laistajiem produktiem neatkarīgi no tā, vai tie ir vietējā ražojuma vai importēti. Tāpēc, kad Komisija ir izveidojusi reģistru, muitas dienestiem vajadzētu būt tiešai piekļuvei tam, izmantojot ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2022/2399 ([39]) izveidoto ES vienloga vidi muitas jomā. Muitas iestādēm būtu, kā minimums, jāpārbauda, ka unikālais produkta reģistrācijas identifikators, kam ir jābūt sniegtam vai pieejamam tām, un attiecīgie preču kodi atbilst datiem, kas saglabāti reģistrā. Tas ļautu muitas dienestiem verificēt, vai importētiem produktiem ir produkta digitālā pase. Attiecīgā gadījumā Komisijai savā īstenošanas aktā par reģistru būtu jānosaka nepieciešamie ekonomikas operatoru pienākumi atjaunināt reģistrā glabātos datus.

(45) Produkta digitālajā pasē iekļautie dati ir paredzēti, lai muitas dienesti varētu uzlabot un atvieglot riska pārvaldību un veikt mērķtiecīgākas kontroles uz robežas. Tāpēc muitas dienestiem vajadzētu būt iespējai izgūt un izmantot produkta digitālajā pasē un saistītajā reģistrā iekļautos datus, lai veiktu savus uzdevumus saskaņā ar Savienības

([37]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp.).

([38]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1725 (2018. gada 23. oktobris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Savienības iestādēs, struktūrās, birojos un aģentūrās un par šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 45/2001 un Lēmumu Nr. 1247/2002/EK (OV L 295, 21.11.2018., 39. lpp.).

([39]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2022/2399 (2022. gada 23. novembris), ar ko izveido Eiropas Savienības vienloga vidi muitas jomā un groza Regulu (ES) Nr. 952/2013 (OV L 317, 9.12.2022., 1. lpp.).

tiesību aktiem, to skaitā par riska pārvaldību, saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 952/2013 ([40]).

(46) Lai mudinātu patērētājus veikt ilgtspējīgas izvēles, marķējumam, kad to pieprasa atbilstīgi šai regulai pieņemtie deleģētie akti, būtu jāsniedz skaidra un viegli saprotama informācija, kas ļauj veikt produktu faktisku salīdzinājumu, piemēram, norādot snieguma klases. Īpaši patērētājiem fiziskais marķējums var būt papildu informācijas avots tirdzniecības vietā. Tam būtu jānodrošina patērētājiem ātrs vizuāls pamats, lai viņi varētu atšķirt produktus, pamatojoties uz to sniegumu konkrētā produkta parametrā vai produkta parametru kopumā. Attiecīgā gadījumā tam būtu jānodrošina iespēja piekļūt papildu informācijai, norādot konkrētas atsauces, piemēram, tīmekļa vietņu adreses, dinamiskos kvadrātkodus, saites uz tiešsaistes marķējumu vai jebkādus pienācīgus uz patērētājiem vērstus līdzekļus. Komisijai attiecīgajā deleģētajā aktā būtu jānosaka visiedarbīgākais veids, kā vizualizēt šādu marķējumu, tai skaitā tiešsaistes tālpārdošanas gadījumā, ņemot vērā sekas klientiem un ekonomikas operatoriem, kā arī konkrēto produktu īpašības. Komisijai vajadzētu būt iespējai arī pieprasīt, lai marķējums būtu uzdrukāts uz produkta iepakojuma.

(47) Paralēli šai regulai energopatēriņu ietekmējošiem produktiem tiek piemērota Regula (ES) 2017/1369, ar ko nosaka energomarķējuma satvaru. Energomarķējums ir veiksmīgs instruments attiecībā uz patērētājiem atbilstošas informācijas par energopatēriņu ietekmējošiem produktiem sniegšanu. Saskaņā ar šo regulu noteiktās snieguma klases attiecīgā gadījumā būtu jāiekļauj energomarķējumā kā papildu informācija, kā paredzēts Regulas (ES) 2017/1369 16. pantā. Gadījumos, kad attiecīgo informāciju par produkta sniegumu saistībā ar produkta parametru nevar iekļaut kā papildu informāciju energomarķējumā, Komisijai attiecīgā gadījumā vajadzētu būt iespējai pieprasīt, lai energomarķējuma vietā saskaņā ar šo regulu tiktu izveidots marķējums, kurā var iekļaut energomarķējumā sniegto būtisko informāciju.

(48) Patērētāji ir jāaizsargā no maldinošas informācijas, kas varētu viņiem traucēt izvēlēties ilgtspējīgākus produktus. Minētā iemesla dēļ būtu jāaizliedz laist tirgū vai nodotajiem ekspluatācijā produktus, ja uz tiem ir marķējumi vai tiem ir pievienoti marķējumi, kas var maldināt vai mulsināt klientus, atdarinot šajā regulā paredzētos marķējumus, vai ja tiem ir pievienota cita informācija, kas var maldināt vai mulsināt klientus attiecībā uz šajā regulā paredzētajiem marķējumiem. ES ekomarķējumu un citus valsts vai reģionālā līmenī oficiāli atzītus EN ISO 14024 I tipa ekomarķējumus neuzskata par maldinošiem vai mulsinošiem, ja saskaņā ar minētajām marķējuma shēmām izstrādātie kritēriji ir vismaz tikpat stingri kā ekodizaina prasības.

(49) Lai visefektīvākajā veidā sasniegtu Eiropas zaļā kursa mērķus un vispirms pievērstos produktiem, kam ir vislielākā ietekme, Komisijai būtu jāsakārto pēc prioritātēm produkti, kas tiek reglamentēti saskaņā ar šo regulu, kā arī tiem piemērojamās prasības. Balstoties uz prioritāšu noteikšanas procesu saskaņā ar Direktīvu 2009/125/EK, Komisijai būtu jāpieņem darba plāns vismaz trīs gadiem, kurā noteikts saraksts ar produktu grupām, attiecībā uz kurām Komisija ir paredzējusi pieņemt deleģētos aktus, kā arī produktu aspekti, attiecībā uz kuriem tā plāno pieņemt horizontālās piemērošanas deleģētos aktus. Komisijai savu prioritāšu noteikšana būtu jābalsta uz kritēriju kopumu, kas jo sevišķi saistīts ar deleģēto aktu potenciālo ieguldījumu Savienības klimata, vides un enerģētikas mērķu sasniegšanā un to potenciālu izvēlēto produktu aspektu uzlabošanā, neradot nesamērīgas izmaksas sabiedrībai un ekonomikas operatoriem. Ar dalībvalstīm un ieinteresētajām personām būtu jāapspriežas arī Ekodizaina forumā, ko jāizveido Komisijai. Tā kā šī regula un Regula (ES) 2017/1369 ir savstarpēji papildinošas attiecībā uz energopatēriņu ietekmējošiem produktiem, saskaņā ar šo regulu paredzētā darba plāna grafiks būtu jāsaskaņo ar Regulas (ES) 2017/1369 15. pantā paredzēto darba plānu grafiku. Piešķirot prioritāti starpproduktiem, Komisijai būtu jāņem vērā arī ietekme uz galaproduktiem, kas izgatavoti no šādiem starpproduktiem. Ņemot vērā darba plānu nozīmi Savienības enerģētikas mērķu sasniegšanā, tajos būtu jāiekļauj tādu darbību atbilstoša daļa, kas ir saistītas ar energopatēriņu ietekmējošiem produktiem. Uz transportlīdzekļiem, kas Regulas (ES) Nr. 167/2013 2. panta 1. punktā, Regulas (ES) Nr. 168/2013 2. panta 1. punktā un Regulas (ES) 2018/858 2. panta 1. punktā, jau attiecas visaptveroši noteikumi, tostarp īpašas vides prasības, un tāpēc attiecībā uz ekodizaina prasību noteikšanu tie nebūtu jāprioritizē. Pirmajā darba plānā Komisijai par prioritāti būtu jānosaka dzelzs, tērauds, alumīnijs, tekstilizstrādājumi, jo īpaši apģērbi un apavi, mēbeles, tostarp matrači, riepas, mazgāšanas līdzekļi, krāsas, smērvielas, ķimikālijas, informācijas un komunikācijas tehnoloģiju produkti un cita elektronika, kā arī energopatēriņu ietekmējoši produkti, attiecībā uz kuriem ekodizaina prasības ir jānosaka pirmo reizi vai saskaņā ar šo regulu ir jāpārskata pašreizējie

([40]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 952/2013 (2013. gada 9. oktobris), ar ko izveido Savienības Muitas kodeksu (OV L 269, 10.10.2013., 1. lpp.).

pasākumi, kas pieņemti, ievērojot Direktīvu 2009/125/EK. Komisijai būtu jāsniedz pienācīgs pamatojums, ja tā nolemj grozīt minēto sarakstu.

(50) Cementa rūpniecība, kas ir viena no energoietilpīgākajām, materiālu ziņā ietilpīgākajām un oglekļietilpīgākajām nozarēm, pašlaik rada aptuveni 7 % no globālajām emisijām un 4 % no Savienības CO_2 emisijām, tāpēc tā ir svarīga nozare, kas pēc iespējas ātrāk jāsaskaņo ar Parīzes nolīgumu un Savienības mērķiem klimata jomā. Lai gan būvizstrādājumiem, tostarp cementu, paredzēts piemērot Eiropas Parlamenta un Padomes regulu, ar ko nosaka saskaņotus būvizstrādājumu tirdzniecības nosacījumus ("būvizstrādājumu regula"), tie joprojām ir šīs regulas darbības jomā. Nolūkā izvairīties no tā, ka trūkst tādu produktu prasību, kas steidzami vajadzīgas, lai sasniegtu mūsu klimata un vides mērķus, ja nav adekvātu snieguma prasību un informācijas prasību attiecībā uz šādiem produktiem saskaņā ar būvizstrādājumu regulu, Komisijai būtu jāpieņem deleģētie akti, ar kuriem ekodizaina prasības cementam nosaka ne ātrāk kā no 2028. gada 31. decembra un ne vēlāk kā līdz 2030. gada 1. janvārim.

(51) Attiecībā uz būvizstrādājumiem šajā regulā būtu jānosaka prasības galaproduktiem tikai tad, ja būvizstrādājumu regulas radītie pienākumi un tās īstenošana, visticamāk, pietiekamā mērā nesasniegtu šajā regulā izvirzītos vides ilgtspējas mērķus. Turklāt Komisijai, formulējot darba plānus, būtu jāņem vērā, ka, turpinot pašreizējo praksi, šajā regulā noteiktās ilgtspējas prasības energopatēriņu ietekmējošiem produktiem, kuri ir arī būvizstrādājumi, prevalē pār būvizstrādājumu regulu. Tā vajadzētu būt, piemēram, attiecībā uz sildītājiem, katliem, siltumsūkņiem, ūdens un telpu sildīšanas ierīcēm, ventilatoriem, atvēsināšanas un ventilācijas sistēmām un fotoelementu produktiem, izņemot ēkā integrētus fotoelementu paneļus. Būvizstrādājumu regulu papildinošā veidā, galvenokārt saistībā ar drošuma aspektiem, ņemot vērā arī citus Savienības tiesību aktus par tādiem produktiem kā gāzes iekārtas, zemsprieguma produkti un mašīnas.

(52) Lai nodrošinātu pienācīgu apspriešanos ar visām ieinteresētajām personām, Komisijai būtu jāizveido Ekodizaina forums, kurā būtu dalībvalstu iecelti eksperti un citas ieinteresētās personas, piemēram, nozares pārstāvji, tostarp MVU un amatniecības nozares, sociālie uzņēmumi, arodbiedrības, tirgotāji, mazumtirgotāji, importētāji, patērētāju un vides organizācijas, aprites ekonomikas darbībās iesaistīti dalībnieki, Eiropas standartizācijas organizācijas, kā arī pētnieki. Ekodizaina forumā Komisijai būtu jāizveido dalībvalstu ekspertu grupa, kurai būtu jāpalīdz sagatavot jaunas ekodizaina prasības, novērtēt pašregulācijas pasākumus, apmainīties ar informāciju un paraugpraksi starp dalībvalstīm par pasākumiem, kuru mērķis ir uzlabot atbilstību šai regulai, piemēram, izglītības un informācijas kampaņām vai atbalsta sniegšanu MVU, kā arī noteikt prioritātes.

(53) Lai veicinātu pašregulāciju kā derīgu alternatīvu regulatīvām pieejām, šai regulai, attīstot Direktīvu 2009/125/EK, būtu jāiekļauj iespēja nozarei iesniegt pašregulācijas pasākumus, kas paredzēti tiem produktiem kas nav iekļauti darba plānā. Pašregulācijas pasākumi būtu jāsaskaņo ar šīs regulas mērķiem. Komisijai būtu jānovērtē nozares ierosinātie pašregulācijas pasākumi, kā arī parakstītāju iesniegtā informācija un pierādījumi, ņemot vērā cita starpā Savienības starptautiskās tirdzniecības saistības un vajadzību nodrošināt konsekvenci ar Savienības tiesību aktiem. Ir arī lietderīgi paredzēt, ka, piemēram, ņemot vērā būtisku tirgus vai tehnoloģiju attīstību attiecīgajā produktu grupā, Komisija var pieprasīt pārskatītu pašregulācijas pasākuma versiju, kad vien tas tiek uzskatīts par nepieciešamu. Kad pašregulācijas pasākums ir iekļauts īstenošanas aktā, kurā ietverts to pašregulācijas pasākumu saraksts, kuri atbilst šajā regulā noteiktajiem kritērijiem, ekonomikas operatoriem ir tiesiska paļāvība, ka Komisija vispirms apsvērs šāda pasākuma saturu, pirms tā ierosinās deleģēto aktu, ar ko nosaka ekodizaina prasības attiecīgajai konkrētajai produktu grupai. Komisijai vajadzētu varēt pieņemt ekodizaina prasības, kas tiek piemērotas arī dažiem vai visiem produktiem, uz kuriem attiecas atzīts pašregulācijas pasākums, attiecībā uz tiem produkta aspektiem, uz kuriem šis pašregulācijas pasākums neattiecas. Ja Komisija uzskata, ka pašregulācijas pasākums vairs neatbilst šajā regulā noteiktajiem kritērijiem, tai būtu tas jāizņem no minētā īstenošanas akta. Tādējādi vajadzētu būt iespējai noteikt ekodizaina prasības produktu grupām, uz kurām iepriekš attiecās minētais pašregulācijas pasākums.

(54) MVU varētu gūt ievērojamu labumu no palielināta pieprasījuma pēc ilgtspējīgiem produktiem, taču arī varētu saskarties ar izmaksām un grūtībām dažu prasību dēļ. Komisijai, gatavojot ekodizaina prasības, būtu jāņem vērā to ietekme uz MVU, jo īpaši mikrouzņēmumiem, kas darbojas attiecīgajā produktu nozarē. Dalībvalstīm un Komisijai būtu savās attiecīgajās atbildības jomās jāsniedz atbilstoša informācija, tostarp norādījumi, jānodrošina

mērķorientēta un specializēta apmācība, kā arī jāsniedz īpaša palīdzība un atbalsts, arī finansiāls atbalsts, tiem MVU, kas aktīvi darbojas tādu produktu ražošanā, kuriem tiek noteiktas ekodizaina prasības. Minētās darbības ir īpaši svarīgas produktu grupām, kurās MVU klātbūtne ir būtiska. Komisijai attiecīgā gadījumā būtu jāatbalsta produkta vides pēdas aprēķināšana, nodrošinot digitālus rīkus, piemēram, aprites cikla novērtējuma aprēķināšanas rīkus, un jāatbalsta produkta digitālās pases ieviešana. Ir svarīgi, ka Komisija sniedz finansiālu atbalstu MVU pārstāvjiem, jo īpaši mikrouzņēmumu pārstāvjiem, lai tie varētu efektīvi piedalīties Ekodizaina forumā, un ka tā sniedz MVU viegli pieejamu informāciju par pieejamo finansiālo atbalstu un programmām. Dalībvalstu darbības būtu jāveic saskaņā ar piemērojamajiem valstu atbalsta noteikumiem. Izstrādājot un īstenojot minētās darbības, dalībvalstis var paļauties uz atbalstu, ko sniedz Savienības programmas un iniciatīvas MVU.

(55) Ekonomikas operatoru veikta nerealizētu patēriņa produktu, piemēram, tekstilizstrādājumu un apavu, iznīcināšana kļūst par plašu vides problēmu visā Savienībā, jo sevišķi tāpēc, ka strauji pieaug tiešsaistes tirdzniecība. Tas nozīmē vērtīgu ekonomisko resursu zaudēšanu, jo preces tiek ražotas, pārvadātas un pēc tam iznīcinātas, tās nekad neizmantojot paredzētajam nolūkam. Tāpēc vides aizsardzības interesēs ir nepieciešams, lai ar šo regulu tiktu izveidots satvars, ar kuru novērst galvenokārt patērētājiem paredzētu nerealizētu produktu iznīcināšanu, arī tādu produktu iznīcināšanu, kuri nav piedāvāti pārdošanai vai kurus patērētāji ir atdevuši atpakaļ, pamatojoties uz savām atteikuma tiesībām, kas noteiktas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2011/83/ES ([41]), vai tirgotāja noteiktā ilgākā atteikuma termiņā. Šajā regulā izklāstītajam iznīcināšanas jēdzienam būtu jāaptver pēdējās trīs darbības atkritumu apsaimniekošanas hierarhijā, proti, reciklēšanu, cita veida atgūšanu un apglabāšanu. Sagatavošana atkalizmantošanai, tostarp pārjaunošanai un pārražošanai, nebūtu jāuzskata par iznīcināšanu. Iznīcināšanas novēršana samazinās šo produktu vides ietekmi, samazinot atkritumu radīšanu un novēršot stimulus pārprodukcijai. Ekonomikas operatoriem būtu jāveic pasākumi, kas nepieciešami, lai novērstu vajadzību iznīcināt nerealizētos patēriņa produktus. Turklāt, ņemot vērā to, ka vairākas dalībvalstis ir ieviesušas valsts tiesību aktus par nerealizēto patēriņa produktu iznīcināšanu, līdz ar to radot tirgus izkropļojumus, ir vajadzīgi saskaņoti noteikumi par nerealizētu patēriņa produktu iznīcināšanu, lai nodrošinātu, ka uz izplatītājiem, mazumtirgotājiem un citiem ekonomikas operatoriem visās dalībvalstīs tiek attiecināti vienādi noteikumi un stimuli.

(56) Lai novērstu stimulus nerealizētu patēriņa produktu iznīcināšanai un iegūtu papildu datus par šādas prakses izplatību, ar šo regulu būtu jāievieš ekonomikas operatoriem, izņemot mikrouzņēmumus un mazos uzņēmumus, paredzēts pārredzamības pienākums, saskaņā ar kuru tiem vismaz savā tīmekļa vietnē, kas ir viegli piekļūstama, ir jāatklāj informācija par gadā izmesto nerealizēto patēriņa produktu skaitu un masu. Attiecīgā gadījumā tiem vajadzētu būt arī iespējai minēto informāciju iekļaut savos vadības ziņojumos saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2013/34/ES ([42]). Šo pienākumu būtu jāsāk piemērot vidējiem uzņēmumiem pēc sešiem gadiem no šīs regulas stāšanās spēkā. Ekonomikas operatoram būtu jānorāda produkta veids vai kategorija, iemesli produktu izmešanai un to nogādāšanai vēlākām atkritumu pārstrādes darbībām, kā arī veiktie un plānotie pasākumi, lai novērstu nerealizētu patēriņa produktu iznīcināšanu.

(57) Nevajadzīgi lielie tekstilizstrādājumu ražošanas apjomi un īsais izmantošanas posms, no kuriem apģērbs veido lielāko patēriņa daļu Savienībā, rada būtisku ietekmi uz vidi, kā izklāstīts Komisijas 2022. gada 30. marta paziņojumā "ES Tekstilizstrādājumu ilgtspējas un apritīguma stratēģija". Jaunražoti, bet nerealizēti tekstilizstrādājumi un jo īpaši apģērbs ir starp priekšmetiem, kas, kā tiek ziņots, tiek sistemātiski iznīcināti. Apģērbs būtu jāvērtē augstāk, jāvalkā ilgāk un jākopj vairāk, nekā tas notiek mūsdienu ātrās modes kultūrā. Raugoties no aprites ekonomikas viedokļa, šāda vērtīgu resursu izšķērdēšana ir acīmredzamā pretrunā šīs regulas mērķiem. Tāpēc ir pamatoti aizliegt nerealizēta apģērba un apģērba piederumu, kā arī apavu iznīcināšanu.

(58) Lai ņemtu vērā cita veida nerealizētu patēriņa produktu iznīcināšanas ietekmi uz vidi, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu nolūkā grozīt šo regulu, šajā nerealizētu produktu iznīcināšanas aizliegumā papildus ietverot jaunus produktus to patēriņa produktu sarakstā, kuru iznīcināšana ekonomikas

([41]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/83/ES (2011. gada 25. oktobris) par patērētāju tiesībām un ar ko groza Padomes Direktīvu 93/13/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 1999/44/EK un atceļ Padomes Direktīvu 85/577/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 97/7/EK (OV L 304, 22.11.2011., 64. lpp.).

([42]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/34/ES (2013. gada 26. jūnijs) par noteiktu veidu uzņēmumu gada finanšu pārskatiem, konsolidētajiem finanšu pārskatiem un saistītiem ziņojumiem, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/43/EK un atceļ Padomes Direktīvas 78/660/EEK un 83/349/EEK (OV L 182, 29.6.2013., 19. lpp.).

operatoriem ir aizliegta. Ņemot vērā plašo to produktu klāstu, kurus var potenciāli iznīcināt, tos nekad nepārdodot vai neizmantojot, ir jānosaka, ka Komisija novērtē, kādā mērā praksē notiek šādu produktu iznīcināšana, attiecīgā gadījumā ņemot vērā informāciju, kuru darījuši pieejamu ekonomikas operatori. Lai nodrošinātu, ka šis pienākums ir samērīgs, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu nolūkā papildināt šo regulu, nosakot īpašas atkāpes, saskaņā ar kurām nerealizētu patēriņa produktu iznīcināšana joprojām var tikt atļauta, piemēram, ņemot vērā veselības un drošuma apsvērumus. Lai uzraudzītu šāda aizlieguma iedarbīgumu un novērstu stimulus tā apiešanai, ekonomikas operatoriem būtu jāpiemēro prasība atklāt izmesto patēriņa produktu skaitu un masu, iemeslus minēto produktu izmešanai un piemērojamajās atkāpes. Visbeidzot, lai izvairītos no nevajadzīga administratīvā sloga mikrouzņēmumiem un mazajiem uzņēmumiem, tie būtu jāatbrīvo no šajā regulā noteiktu konkrētu produktu grupu iznīcināšanas aizlieguma. Minēto aizliegumu būtu jāsāk piemērot vidējiem uzņēmumiem pēc sešiem gadiem no šīs regulas stāšanās spēkā. Tomēr, ja ir pamatoti pierādījumi, ka mikrouzņēmumi un mazie uzņēmumi varētu tikt izmantoti, lai apietu minēto aizliegumu, Komisijai vajadzētu būt iespējai deleģētajos aktos pieprasīt, lai nerealizētu patēriņa produktu iznīcināšanas aizliegums vai pienākums atklāt informāciju tiktu piemērots minētajiem uzņēmumiem attiecībā uz konkrētiem produktiem.

(59) Nebūtu jāliedz dalībvalstīm ieviest vai saglabāt ar nerealizētu patēriņa produktu iznīcināšanu saistītus valsts pasākumus tiem produktiem, uz kuriem neattiecas šajā regulā paredzētais aizliegums, ar noteikumu, ka šādi pasākumi atbilst Savienības tiesību aktiem.

(60) Pamatojoties uz ekonomikas operatoru atklāto informāciju un citiem pieejamiem pierādījumiem, Komisijai savā tīmekļa vietnē būtu jāpublicē apkopota informācija par nerealizētu patēriņa produktu iznīcināšanu un darba plānā būtu jānorāda produkti, attiecībā uz kuriem būtu jāapsver iznīcināšanas aizliegums. Būtu jāapsver iespēja pirmajā darba plānā iekļaut elektriskās un elektroniskās iekārtas.

(61) Ņemot vērā ekonomikas operatoru attiecīgās funkcijas piegādes ķēdē, tiem vajadzētu būt atbildīgiem par produktu atbilstību ekodizaina prasībām, lai nodrošinātu minēto produktu brīvu apriti iekšējā tirgū un uzlabotu to ilgtspēju. Ekonomikas operatoriem, kas iesaistās piegādes un izplatīšanas ķēdē, būtu jāveic pienācīgi pasākumi, lai nodrošinātu, ka tie tirgū dara pieejamus tikai tādus produktus, kas atbilst šai regulai un saskaņā ar to pieņemtajiem deleģētajiem aktiem.

(62) Tā kā ražotāji detalizēti pārzina konstrukcijas un ražošanas procesu, tiem vajadzētu būt atbildīgiem par piemērojamās atbilstības novērtēšanas procedūras veikšanu vai tās veikšanu to vārdā.

(63) Lai aizsargātu iekšējā tirgus darbību, ir jānodrošina, ka produkti no trešām valstīm, kas nokļūst Savienības tirgū, atbilst šai regulai un saskaņā ar to pieņemtajiem deleģētajiem aktiem neatkarīgi no tā, vai tie ir importēti kā produkti, komponenti vai starpprodukti. Jo sevišķi ir nepieciešams nodrošināt, ka ražotāji attiecībā uz šiem produktiem ir veikuši pienācīgas atbilstības novērtēšanas procedūras. Importētājiem būtu jānodrošina, ka produkti, ko tie laiž tirgū, atbilst minētajām prasībām un ka *CE* zīme un ražotāju sagatavotā dokumentācija ir pieejama valsts kompetento iestāžu veiktai inspicēšanai. Importētājiem attiecīgā gadījumā būtu nodrošina, ka minētajiem produktiem ir pieejama produkta digitālā pase.

(64) Importētājiem, laižot produktu tirgū, uz produkta būtu jānorāda savs nosaukums, reģistrētais tirdzniecības nosaukums vai reģistrētā preču zīme, kā arī sava pasta adrese un elektroniskie saziņas līdzekļi, kurus var izmantot saziņai ar tiem. Būtu jāparedz atkāpes gadījumos, kad produkta izmēra dēļ šādas norādes nav iespējamas vai importētājiem būtu jāatver iepakojums, lai uz produkta novietotu nosaukumu un adresi, vai gadījumos, kad produkta izmērs ir pārāk mazs, lai uz tā izvietotu šādu informāciju.

(65) Tā kā izplatītāji padara produktus pieejamus tirgū pēc tam, kad ražotājs vai importētājs minētos produktus ir laidis tirgū, tiem saistībā ar piemērojamajām ekodizaina prasībām būtu jārīkojas ar pienācīgu rūpību. Izplatītājiem arī būtu jānodrošina, ka to darbības ar produktiem neietekmē nelabvēlīgi minēto produktu atbilstību šai regulai vai saskaņā ar to pieņemtajiem deleģētajiem aktiem.

(66) Tā kā izplatītāji un importētāji ir tuvu tirdzniecības vietai un tiem ir svarīga loma produktu atbilstības nodrošināšanā, tiem vajadzētu būt iesaistītiem tirgus uzraudzības uzdevumos, ko veic valsts kompetentās iestādes, un tiem vajadzētu būt gataviem aktīvi piedalīties, sniedzot šīm iestādēm visu nepieciešamo informāciju saistībā ar konkrēto produktu.

(67) Tā kā tirgotāji piedāvā produktus pārdošanai, nomāšanai vai pirkšanai uz nomaksu vai arī demonstrē produktus klientiem vai uzstādītājiem, minētajiem tirgotājiem ir jānodrošina, ka to klienti, tostarp potenciālie klienti, var faktiski piekļūt saskaņā ar šo regulu pieprasītajai informācijai, arī tālpārdošanas gadījumā. Jo īpaši šajā regulā būtu jāpieprasa tirgotājiem saskaņā ar piemērojamajām prasībām nodrošināt, ka to klientiem, tostarp potenciālajiem klientiem, ir pieejama produkta digitālā pase un ka marķējums ir skaidri redzams. Tirgotājiem būtu jāievēro minētais pienākums katru reizi, kad produkts tiek piedāvāts pārdošanai, nomāšanai vai pirkšanai uz nomaksu.

(68) Lai atvieglotu ilgtspējīgāku produktu izvēli, marķējums, ja nepieciešams, būtu jāvizualizē viegli pamanāmā un atpazīstamā veidā. Tam jābūt atpazīstamam kā konkrētajam produktam piederošam marķējumam, un nav nepieciešams, ka klientiem, tostarp potenciālajiem klientiem, jālasa zīmola nosaukums un modeļa numurs uz marķējuma. Marķējumam būtu jāpiesaista klientu uzmanība, pārlūkojot demonstrētos produktus. Lai nodrošinātu, ka, apsverot pirkumu, marķējums ir pieejams klientiem, gan tirgotājam, gan atbildīgajam ekonomikas operatoram, reklamējot produktu, būtu marķējums jāparāda, arī tālpārdošanas gadījumos, tostarp tiešsaistē.

(69) Importētāji vai izplatītāji, kas vai nu laiž tirgū produktu, uz kuru attiecas atbilstīgi šai regulai pieņemts deleģētais akts, ar savu nosaukumu vai preču zīmi, vai pārveido šādu produktu pirms tā nodošanas ekspluatācijā tādā veidā, ka var tikt ietekmēta atbilstība šai regulai vai attiecīgajam deleģētajam aktam, būtu jāuzskata par ražotāju, un tiem būtu jāuzņemas ražotāja pienākumi.

(70) Tiešsaistes tirdzniecības vietu nodrošinātājiem ir būtiska loma piegādes ķēdē, jo tās ļauj ekonomikas operatoriem sasniegt lielu skaitu klientu. Ņemot vērā to svarīgo lomu kā starpniekiem starp ekonomikas operatoriem un klientiem produktu tirdzniecībā, tiešsaistes tirdzniecības vietu nodrošinātājiem būtu jāuzņemas atbildība par tādu produktu pārdošanu, kas neatbilst ekodizaina prasībām, un jāsadarbojas ar tirgus uzraudzības iestādēm. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/31/EK ([43]) nodrošina vispārēju e-komercijas regulējumu un nosaka konkrētus pienākumus tiešsaistes platformām. Ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2022/2065 ([44]) tiek reglamentēta tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzēju atbildība un pārskatatbildība attiecībā uz nelikumīgu saturu, arī produktiem, kas neatbilst ekodizaina prasībām. Pamatojoties uz minēto vispārējo regulējumu, būtu jāievieš īpašas prasības, lai iedarbīgi risinātu neatbilstīgu produktu pārdošanu tiešsaistē.

(71) Ir būtiski, lai tiešsaistes tirdzniecības vietu nodrošinātāji cieši sadarbotos ar tirgus uzraudzības iestādēm. Informācijas sabiedrības pakalpojumu sniedzējiem saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2019/1020 ([45]) 7. panta 2. punktu ir noteikts pienākums sadarboties ar tirgus uzraudzības iestādēm saistībā ar produktiem, uz kuriem attiecas minētā regula, to skaitā produktiem, kuriem saskaņā ar šo regulu ir noteiktas ekodizaina prasības. Minētajā nolūkā būtu jāpiemēro vispārīgie pienākumi, kas noteikti Regulas (ES) 2022/2065 IV nodaļā, jo īpaši Regulas (ES) 2022/2065 31. pantā noteiktais tiešsaistes tirdzniecības vietu nodrošinātāju pienākums, kas saistīts ar integrētu atbilstību. Regulas (ES) 2022/2065 31. panta 3. punkta nolūkos tiešsaistes tirdzniecības vietu nodrošinātājiem būtu cita starpā jāizmanto informācija, kas pieejama Regulā (ES) 2019/1020 minētās informācijas un saziņas sistēmas publiskajā lietotāja saskarnē. Tiešsaistes tirdzniecības vietu nodrošinātājiem būtu arī jāsadarbojas ar tirgus uzraudzības iestādēm, lai cīnītos pret nelikumīgu saturu, kas saistīts ar neatbilstīgiem produktiem. Darbībām saistībā ar šo sadarbību būtu jāietver regulāras un strukturētas informācijas apmaiņas izveide attiecībā uz tiešsaistes tirdzniecības vietu nodrošinātāju veiktajām darbībām, tostarp produktu piedāvājumu izņemšanu. Tiešsaistes tirdzniecības vietu nodrošinātājiem būtu arī jānodrošina piekļuve savām saskarnēm, lai palīdzētu tirgus uzraudzības iestādēm identificēt neatbilstīgus ražojumus, ko pārdod tiešsaistē. Turklāt ir iespējams, ka tirgus uzraudzības iestādēm varētu būt nepieciešams arī iegūt datus no tiešsaistes tirdzniecības vietām.

(72) Regulas (ES) 2019/1020 14. pantā tirgus uzraudzības iestādēm ir paredzētas pilnvaras gadījumos, kad nav pieejami citi efektīvi līdzekļi nopietna riska novēršanai, pieprasīt izņemt no tiešsaistes saskarnes saturu, kas attiecas uz neatbilstīgiem produktiem. Pilnvaras, kas tirgus uzraudzības iestādēm uzticētas ar Regulu (ES) 2019/1020, būtu jāpiemēro arī šīs regulas kontekstā. Tomēr, lai nodrošinātu iedarbīgu tirgus uzraudzību saskaņā ar šo regulu un

([43]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/31/EK (2000. gada 8. jūnijs) par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū (Direktīva par elektronisko tirdzniecību) (OV L 178, 17.7.2000., 1. lpp.).

([44]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2022/2065 (2022. gada 19. oktobris) par digitālo pakalpojumu vienoto tirgu un ar ko groza Direktīvu 2000/31/EK (Digitālo pakalpojumu akts) (OV L 277, 27.10.2022., 1. lpp.).

([45]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/1020 (2019. gada 20. jūnijs) par tirgus uzraudzību un produktu atbilstību un ar ko groza Direktīvu 2004/42/EK un Regulas (EK) Nr. 765/2008 un (ES) Nr. 305/2011 (OV L 169, 25.6.2019., 1. lpp.).

izvairītos no tā, ka Savienības tirgū atrodas neatbilstīgi produkti, minētās pilnvaras būtu jāpiemēro visos nepieciešamajos un samērīgajos gadījumos, to skaitā attiecībā uz produktiem, kas rada risku, kurš ir mazāks par nopietnu. Minētās pilnvaras būtu jāīsteno saskaņā ar Regulas (ES) 2022/2065 9. pantu.

(73) Produkta izsekojamības nodrošināšana visā piegādes ķēdē atvieglo tirgus uzraudzības iestāžu uzdevumu izsekot ekonomikas operatorus, kuri ir laiduši tirgū vai tirgū darījuši pieejamus neatbilstīgus produktus. Tāpēc no ekonomikas operatoriem būtu jāprasa, lai tie noteiktu laiku glabātu informāciju par saviem darījumiem.

(74) Lai paātrinātu un atvieglotu tirgū laisto produktu atbilstības verifikāciju, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu nolūkā papildināt šo regulu, attiecīgā gadījumā pieprasot ekonomikas operatoriem darīt digitāli pieejamas noteiktas tehniskās dokumentācijas daļas gan kompetentajām valsts iestādēm, gan Komisijai. Tas ļautu valsts kompetentajām iestādēm piekļūt šādai informācijai bez pieprasījuma, tajā pašā laikā turpinot nodrošināt tirdzniecības noslēpumu un intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzību. Starp iespējamajiem līdzekļiem, kā šādu informāciju padarīt digitāli pieejamu, parasti būtu jāiekļauj produkta digitālā pase, vai arī šī informācija jāiekļauj produktu datubāzes atbilstības daļā, uz kuru ir atsauce Regulā (ES) 2017/1369, vai arī ekonomikas operatora tīmekļa vietnē. Šādam pienākumam nebūtu jāatņem valsts kompetentajām iestādēm tiesības pēc pieprasījuma piekļūt citām tehniskās dokumentācijas daļām.

(75) Lai varētu labāk novērtēt attiecīgo produktu izplatību tirgū, labāk sniegtu informāciju pētījumiem, kas tiek izmantoti ekodizaina prasību un darba plānu izstrādē un atjaunināšanā, kā arī lai palīdzētu noteikt konkrētu produktu grupu tirgus daļu nolūkā paātrināt ekodizaina prasību noformulēšanu vai pārskatīšanu, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu nolūkā papildināt šo regulu, pieprasot vākt atbilstošus un uzticamus datus par produktu pārdošanu, ļaujot šādus datus vākt Komisijai vai Komisijas vārdā tieši no ražotājiem vai mazumtirgotājiem. Pieņemot noteikumus par uzraudzību un ziņošanu, Komisijai būtu jāņem vērā vajadzība maksimāli palielināt pieejamos datus par izplatību tirgū, kā arī vajadzība samazināt administratīvo slogu ekonomikas operatoriem, jo īpaši MVU.

(76) Lai uzlabotu turpmākās ekodizaina prasības un tiešo lietotāju uzticību attiecībā uz noviržu noteikšanu un koriģēšanu starp enerģiju funkcionēšanas laikā un citiem snieguma parametriem, tos mērot testa apstākļos un faktiskajā darbībā, Komisijai vajadzētu būt piekļuvei nepersondatiem par produktu faktisko enerģijas patēriņu funkcionēšanas laikā un attiecīgā gadījumā citiem snieguma parametriem. Minētajā nolūkā būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu nolūkā papildināt šo regulu, pieprasot, ka atsevišķi produkti, līdzīgi kā ceļu transportlīdzekļi, reģistrē savu enerģijas patēriņu funkcionēšanas laikā un citus attiecīgos snieguma parametrus un saistītos datus vizualizē tiešajiem lietotājam. Attiecībā uz produktiem, kas savienoti ar internetu, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt deleģētos aktus nolūkā papildināt šo regulu, pieprasot ekonomikas operatoriem attālināti vākt nepersondatus un paziņot minētos datus Komisijai, jo tas ir svarīgi, lai noteiktu produktu sniegumu un informētu sabiedrību. Attiecībā uz produktiem, kuru lietošanas sniegums ir ievērojami atkarīgs arī no klimatiskajiem vai ģeogrāfiskajiem apstākļiem, būtu jāvāc un jāpaziņo arī vispārīga informācija par klimatiskajiem vai ģeogrāfiskajiem apstākļiem tādā veidā, kas neļauj noteikt individuālo ierīču konkrēto atrašanās vietu. Tiešajiem lietotājiem būtu skaidri jāpiekrīt tādas informācijas vākšanai, kuru viņi uzskata par lietderīgu kopīgot. Nevajadzētu atļaut vākt informāciju par ierīču darbību gadījumos, kad indivīds var pamatoti sagaidīt, ka nenotiek ne novērošana, ne reģistrēšana, ne informācijas vākšana, vai kad šāda informācija nodrošinātu indivīdu identificēšanu vai ļautu izdarīt secinājumus par viņu uzvedību.

(77) Lai palīdzētu verificēt atbilstību ekodizaina prasībām, tostarp lai atvieglotu atbilstības novērtēšanu un tirgus uzraudzību, Komisija būtu jāpilnvaro pienācīgi pamatotos gadījumos pieprasīt, lai piegādes ķēdes dalībnieki bez maksas sniegtu informāciju par to, ko tie piegādā, piemēram, kāds ir izmantoto materiālu daudzums un veids vai ķīmiskais sastāvs vai izmantotais ražošanas process, vai informāciju par to pakalpojumu sniegšanas nosacījumiem. Vajadzētu būt arī iespējai ļaut ražotājiem piekļūt dokumentiem, kas iever šādu informāciju, vai piegādes ķēdes dalībnieku faktiskajām iekārtām, lai tie varētu tieši piekļūt vajadzīgajai informācijai, ja piegādes ķēdes dalībnieki prasīto informāciju nesniedz saprātīgā termiņā. Komisija būtu arī jāpilnvaro atļaut paziņotajām struktūrām un valsts iestādēm pārbaudīt ar piegādes ķēdes dalībnieku darbībām saistītās informācijas precizitāti.

(78) Lai nodrošinātu iedarbīgu un saskaņotu atbilstoši šai regulai noteikto ekodizaina prasību piemērošanu, tostarp saistībā ar tādiem aspektiem kā enerģijas patēriņš vai energoefektivitāte, ilgizturība un uzticamība, kā arī reciklētā materiāla saturs, atbilstība šīm prasībām būtu jāmēra, izmantojot uzticamas, precīzas un reproducējamas metodes, kuras ņem vērā vismodernākās vispāratzītās metodes. Deleģētajos aktos, ar kuriem nosaka ekodizaina prasības produktiem, parasti būtu jāiekļauj specifikācijas testi, mērījumi vai aprēķini, kas vajadzīgi, lai noteiktu vai verificētu atbilstību. Turklāt būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu nolūkā papildināt šo regulu, pieprasot izmantot digitālus rīkus, kas atspoguļo piemērojamās aprēķina prasības, lai nodrošinātu to saskaņotu piemērošanu.

(79) Lai nodrošinātu, ka ekodizaina prasības sasniedz plānoto ietekmi, šajā regulā būtu jānosaka visaptveroši un plaši noteikumi, kas piemērojami visiem produktiem, uz kuriem attiecas ekodizaina prasības un aizliedz šādu prasību apiešanu. Tāpēc būtu jāaizliedz jebkāda prakse, kuras rezultātā tiek nepamatoti mainīts produkta sniegums atbilstības testēšanas laikā vai neilgi pēc produkta nodošanas ekspluatācijā, radot deklarētu sniegumu, kas nepareizi atspoguļo produkta faktisko sniegumu funkcionēšanas laikā.

(80) Attiecīgā gadījumā deleģētajos aktos, ar ko nosaka ekodizaina prasības, var atsaukties uz standartu izmantošanu, lai noteiktu vai verificētu atbilstību. Lai nodrošinātu, ka nav nekādu šķēršļu tirdzniecībai iekšējā tirgū, šādi standarti būtu jāsaskaņo Savienības līmenī. Kad atsauce uz šādiem standartiem ir pieņemta saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1025/2012 ([46]) un publicēta *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, šādiem standartiem atbilstošie produkti būtu jāuzskata par atbilstīgiem ekodizaina prasībām, kas pieņemtas saskaņā ar šo regulu, ciktāl uz tiem attiecas attiecīgie saskaņotie standarti. Līdzīgi metodes testiem, mērījumiem vai aprēķiniem, kuras atbilst saskaņotajiem standartiem, būtu jāuzskata par atbilstošām prasībām testu, mērījumu un aprēķina metodēm, kas noteiktas attiecīgajos deleģētajos aktos, kuri nosaka ekodizaina prasības, ciktāl uz tām attiecas attiecīgie saskaņotie standarti.

(81) Pašreizējais Savienības standartizācijas regulējums, kura pamatā ir gan jaunās pieejas principi, kas noteikti Padomes 1985. gada 7. maija Rezolūcijā par jaunu pieeju tehniskajai saskaņošanai un standartiem ([47]), gan Regula (ES) Nr. 1025/2012, pēc noklusējuma veido satvaru tādu standartu izstrādei, kuri nodrošina pieņēmumu par atbilstību šajā regulā noteiktajām attiecīgajām prasībām. Ja nav attiecīgo atsauču uz saskaņotiem standartiem, Komisijai vajadzētu varēt pieņemt īstenošanas aktus, nosakot kopīgas specifikācijas kā ārkārtas rezerves risinājumu, lai veicinātu to, ka ražotājs ievēro ekodizaina prasības, piemēram, ja standartizācijas process ir bloķēts, jo ieinteresēto personu starpā nav vienprātības, vai ja pastāv kavējumi saskaņota standarta noteikšanā un noteikto termiņu nevar ievērot. Šāda kavēšanās, piemēram, var notikt, ja neizdodas sasniegt vajadzīgo kvalitāti. Turklāt šāda risinājuma izmantošanai vajadzētu būt iespējamai, ja Komisija ir ierobežojusi vai atsaukusi atsauces uz attiecīgajiem saskaņotajiem standartiem saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1025/2012. Atbilstībai kopīgām specifikācijām arī būtu jārada atbilstības pieņēmums. Lai nodrošinātu efektivitāti, Komisijai būtu jāiesaista attiecīgās ieinteresētās personas tādu kopīgu specifikāciju izstrādes procesā, kas aptver saskaņā ar šo regulu pieņemtās ekodizaina prasības.

(82) Lai ekonomikas operatori varētu pierādīt un kompetentās iestādes varētu verificēt, ka produkti, kas darīti pieejami tirgū, atbilst ekodizaina prasībām, kas pieņemtas atbilstīgi šai regulai, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu nolūkā papildināt šo regulu, nosakot atbilstības novērtēšanas procedūras, kas ir pienācīgas un samērīgas ar attiecīgā produkta raksturu un reglamentētajiem produkta parametriem. Lai nodrošinātu konsekvenci ar citiem Savienības tiesību aktiem, atbilstības novērtēšanas procedūras būtu jāizvēlas no procedūrām iekšējā ražošanas kontroles modulī, kas iekļauts šajā regulā, un moduļiem, kas iekļauti Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumā Nr. 768/2008/EK ([48]), sākot no vismazāk stingrajiem līdz visstingrākajiem. Lai nodrošinātu arī to, ka piemērojamais modulis ir pienācīgs un samērīgs ar konkrētā produkta raksturu un reglamentētajiem produkta parametriem, Komisijai vajadzības gadījumā būtu attiecīgi jāpielāgo izvēlētais modulis.

([46]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1025/2012 (2012. gada 25. oktobris) par Eiropas standartizāciju, ar ko groza Padomes Direktīvas 89/686/EEK un 93/15/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 94/9/EK, 94/25/EK, 95/16/EK, 97/23/EK, 98/34/EK, 2004/22/EK, 2007/23/EK, 2009/23/EK un 2009/105/EK un ar ko atceļ Padomes Lēmumu 87/95/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 1673/2006/EK (OV L 316, 14.11.2012., 12. lpp.).

([47]) OV C 136, 4.6.1985., 1. lpp.

([48]) Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums Nr. 768/2008/EK (2008. gada 9. jūlijs) par produktu tirdzniecības vienotu sistēmu un ar ko atceļ Padomes Lēmumu 93/465/EEK (OV L 218, 13.8.2008., 82. lpp.).

(83) Ražotājiem būtu jāsagatavo ES atbilstības deklarācija ar mērķi sniegt informāciju par produktu atbilstību šai regulai. Ražotājiem varētu tikt pieprasīts sagatavot ES atbilstības deklarāciju arī saskaņā ar citiem Savienības tiesību aktiem. Lai nodrošinātu efektīvu piekļuvi informācijai tirgus uzraudzības nolūkā, būtu jāsagatavo vienota ES atbilstības deklarācija attiecībā uz visiem Savienības tiesību aktiem. Lai samazinātu administratīvo slogu ekonomikas operatoriem, vajadzētu būt iespējai, ka vienotā ES atbilstības deklarācija ir dokumentācija, kurā iekļautas attiecīgās individuālās atbilstības deklarācijas.

(84) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 765/2008 ([49]) ir noteikti atbilstības novērtēšanas struktūru akreditācijas noteikumi un vispārīgie principi attiecībā uz *CE* zīmi, kā arī attiecībā uz *CE* zīmes un tās saistību ar citiem marķējumiem reglamentēšanu. Minētajai regulai vajadzētu būt piemērojamai produktiem, uz kuriem attiecas šī regula, lai nodrošinātu, ka produkti, uz kuriem attiecas brīva preču aprite Savienībā, atbilst prasībām, kuras nodrošina augstu aizsardzības līmeni tādām sabiedrības interesēm kā cilvēka veselība, drošums un vide. Ja produktam ir pieņemtas ekodizaina prasības, *CE* zīmei būtu jānorāda, ka produkts atbilst šai regulai un saskaņā ar to pieņemtajām ekodizaina prasībām, ciktāl tās attiecas uz produktu. Ņemot vērā, ka šī regula paredz ekodizaina prasību noteikšanu plašam produktu klāstam, deleģētajiem aktiem, kas nosaka minētās prasības, būtu jānosaka noteikumus par atbilstības marķējumu attiecībā uz ekodizaina prasībām, lai nodrošinātu konsekvenci ar aptvertajiem produktiem piemērojamajām Savienības tiesību aktu prasībām, novērstu pārpratumu ar citiem marķējumiem rašanos un samazinātu administratīvo slogu ekonomikas operatoriem.

(85) Dažiem atbilstības novērtēšanas moduļiem, kas noteikti Lēmumā Nr. 768/2008/EK, ir nepieciešama atbilstības novērtēšanas struktūru iesaistīšanās. Lai nodrošinātu vienotus nosacījumus šīs regulas īstenošanai, dalībvalstu iestādēm būtu jāpaziņo Komisijai šīs struktūras.

(86) Lai nodrošinātu atbilstības novērtēšanas kvalitātes konsekventu līmeni, ir jānosaka prasības paziņojošajām iestādēm, kuras ir iesaistītas paziņoto struktūru novērtēšanā, paziņošanā un uzraudzībā. Konkrētāk, dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka paziņojošā iestāde savā darbā ir objektīva un taisnīga. Turklāt paziņojošajām iestādēm būtu jāpieprasa aizsargāt iegūtās informācijas konfidencialitāti, tomēr tām būtu jāspēj apmainīties ar informāciju par paziņotajām struktūrām ar valsts iestādēm, citu dalībvalstu paziņojošajām iestādēm un Komisiju, lai nodrošinātu atbilstības novērtēšanas konsekvenci. Lai efektīvi noteiktu un uzraudzītu pieteikuma iesniedzēju struktūru kompetenci un neatkarību, paziņojošajām iestādēm būtu jānovērtē tikai konkrēta juridiskā struktūra, kas iesniedz paziņošanas pieteikumu, neņemot vērā mātesuzņēmumu vai māsasuzņēmumu pilnvaras. Tā paša iemesla dēļ paziņojošajām iestādēm būtu jānovērtē pieteikuma iesniedzējas struktūras saistībā ar visām attiecīgajām prasībām un atbilstības novērtēšanas uzdevumiem, paļaujoties uz saskaņotiem standartiem to prasību un uzdevumu jomā, uz kuriem attiecas minētie standarti.

(87) Ņemot vērā paziņojošo iestāžu centrālo lomu atbilstības novērtēšanas uzticamības nodrošināšanā saistībā ar ekodizaina prasībām, ir ļoti svarīgi, lai to rīcībā būtu pietiekams skaits kompetentu darbinieku un pietiekams finansējums savu uzdevumu pienācīgai izpildei.

(88) Ir svarīgi, lai visas paziņotās struktūras savas funkcijas veiktu vienādā līmenī un vienlīdzīgas konkurences un autonomijas apstākļos. Tāpēc būtu jānosaka prasības atbilstības novērtēšanas struktūrām, kuras vēlas iegūt paziņotās struktūras statusu, lai nodrošinātu atbilstības novērtēšanas darbības. Minētās prasības būtu jāturpina piemērot, lai nodrošinātu, ka paziņotā struktūra saglabā kompetenci. Lai nodrošinātu paziņotās struktūras autonomiju, būtu jāpieprasa tai un tās nodarbinātajiem darbiniekiem saglabāt neatkarību no ekonomikas operatoriem to produktu vērtības ķēdē, saistībā ar kuriem tā ir tikusi paziņota, kā arī no citiem uzņēmumiem, to skaitā uzņēmumu asociācijām, mātesuzņēmumiem, māsasuzņēmumiem, meitasuzņēmumiem un apakšuzņēmējiem.

(89) Ja atbilstības novērtēšanas struktūra pierāda atbilstību saskaņotajos standartos noteiktajiem kritērijiem, būtu jāpieņem, ka tā atbilst attiecīgajām prasībām, kuras noteiktas šajā regulā.

(90) Atbilstības novērtēšanas struktūras bieži slēdz apakšlīgumus par to savu darbību daļām, kas saistītas ar atbilstības novērtēšanu, vai arī izmanto meitasuzņēmumu. Lai nodrošinātu, ka Savienības tirgū laistie produkti atbilst ekodizaina prasībām, atbilstības novērtēšanas apakšuzņēmējiem un meitasuzņēmumiem būtu jāatbilst tādām pašām prasībām kā paziņotajām struktūrām atbilstības novērtēšanas uzdevumu izpildē saskaņā ar šo regulu. Lai to panāktu,

([49]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 765/2008 (2008. gada 9. jūlijs), ar ko nosaka akreditācijas prasības un atceļ Regulu (EEK) Nr. 339/93 (OV L 218, 13.8.2008., 30. lpp.).

attiecīgajām paziņotajām struktūrām būtu jāizveido procedūras savu apakšuzņēmēju vai meitasuzņēmumu kompetences, darbību un snieguma pastāvīgai uzraudzībai, piemēram, izmantojot kvalifikāciju matricu.

(91) Lai paziņojošās iestādes varētu iedarbīgi noteikt un uzraudzīt pieteikuma iesniedzēju struktūru kompetenci un neatkarību, paziņotajām struktūrām vajadzētu būt un palikt autonomām. Tāpēc noteiktas darbības un lēmumu pieņemšanas procesus gan attiecībā uz produktu atbilstības novērtēšanu, gan citām paziņotās struktūras iekšējām darbībām būtu jāveic tikai pašai individuālajai paziņotajai struktūrai.

(92) Lai atvieglotu pieteikuma iesniedzēju struktūru kompetences un neatkarības noteikšanas un uzraudzības procesu, pieteikuma iesniedzējām struktūrām būtu jāiesniedz apraksts par to, kā to attiecīgie darbinieki un minēto darbinieku statuss un uzdevumi atbilst atbilstības novērtēšanas uzdevumiem, saistībā ar kuriem minētās struktūras plāno tikt paziņotas, piemēram, kvalifikācijas matricas veidā, ļaujot paziņojošajai iestādei rezultatīvāk novērtēt personāla atbilstību un paziņoto struktūru nepārtrauktu autonomiju. Paziņotajām struktūrām būtu jānodrošina to darbinieku rotācija, kuri veic dažādus atbilstības novērtēšanas uzdevumus.

(93) Paziņoto struktūru piedāvātie pakalpojumi dalībvalstī var attiekties uz produktiem, kas darīti pieejami tirgū visā Savienībā, tāpēc ir pienācīgi dot citām dalībvalstīm un Komisijai iespēju celt iebildumus par paziņoto struktūru.

(94) Lai atvieglotu un paātrinātu atbilstības novērtēšanas procedūru un nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret ekonomikas operatoriem, ir ļoti būtiski, lai paziņotās struktūras atbilstības novērtēšanas procedūras piemērotu konsekventi un neradot nevajadzīgu slogu ekonomikas operatoriem.

(95) Pirms galīgā lēmuma pieņemšanas par to, vai produktam var piešķirt atbilstības sertifikātu, ekonomikas operatoram, kas vēlas šo produktu laist tirgū, būtu jāļauj attiecīgo dokumentāciju papildināt tikai vienu reizi. Šis ierobežojums ir nepieciešams, lai nodrošinātu, ka paziņotās struktūras līdz atbilstības sasniegšanai nevar palīdzēt ražotājiem veikt izmaiņas, jo tas nozīmētu, ka sniegtais pakalpojums atgādina konsultāciju pakalpojumu, un praksē tas varētu mazināt paziņoto struktūru uzdevumu sabiedrības interešu raksturu. Attiecīgā gadījumā paziņotajām struktūrām arī vajadzētu būt iespējai ierobežot, apturēt vai atsaukt visus sertifikātus vai apstiprinājuma lēmumus.

(96) Lai atvieglotu paziņoto struktūru, ražotāju vai produktu neatbilstības gadījumu noteikšanu un atrisināšanu, paziņotajām struktūrām būtu proaktīvi jānosūta to rīcībā esošā attiecīgā informācija paziņojošajām iestādēm vai tirgus uzraudzības iestādēm.

(97) Ir ļoti būtiski nodrošināt efektīvu informācijas apmaiņu starp paziņotajām struktūrām un tirgus uzraudzības iestādēm, to skaitā no citām dalībvalstīm. Šajā nolūkā paziņojošajām iestādēm un paziņotajām struktūrām būtu jānodrošina pēcpasākumi informācijas pieprasījumiem no tirgus uzraudzības iestādēm.

(98) Komisijai būtu jāgādā par pienācīgu koordināciju un sadarbību starp paziņotajām struktūrām. Lai nodrošinātu ekodizaina prasību saskaņotu piemērošanu, paziņotajām struktūrām būtu jāapspriež un jākoordinē iespējamās atšķirības. Šajā procesā tām būtu jāņem vērā attiecīgie norādījumi un ieteikumi, ko sniegušas Eiropas standartizācijas iestāžu kompetentās tehniskās komitejas.

(99) Lai stimulētu patērētājus veikt ilgtspējīgas izvēles, jo sevišķi, kad ilgtspējīgākie produkti nav pietiekami pieejami cenas ziņā, varētu tikt paredzēti tādi mehānismi kā ekovaučeri un vides nodokļu uzlikšana. Ja dalībvalstis nolemj izmantot stimulus, lai paustu atzinību par produktiem ar vislabāko sniegumu, tām tas būtu jādara, mērķēti paredzot šos stimulus divām visaugstākajām snieguma klasēm, kas noteiktas deleģētajos aktos, kuri pieņemti ievērojot šo regulu, un ne vienmēr kumulatīvi, ja snieguma klases ir noteiktas saistībā ar vairāk nekā vienu parametru. Energopatēriņu ietekmējošiem produktiem, uz kuriem attiecas Regula (ES) 2017/1369, vai riepām, uz kurām attiecas marķēšanas prasības attiecībā uz degvielas patēriņa efektivitāti un citiem parametriem saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2020/740 ([50]), būtu jāpiemēro šajos divos instrumentos noteiktie kritēriji, nevis

([50]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2020/740 (2020. gada 25. maijs) par riepu marķēšanu attiecībā uz degvielas patēriņa efektivitāti un citiem parametriem, ar ko groza Regulu (ES) 2017/1369 un atceļ Regulu (EK) Nr. 1222/2009 (OV L 177, 5.6.2020., 1. lpp.).

šajā regulā noteiktie kritēriji. Tomēr dalībvalstīm nevajadzētu būt iespējai aizliegt laist tirgū produktu, pamatojoties uz tā snieguma klasi. Dalībvalstu stimulu ieviešanai nebūtu jāskar Savienības valsts atbalsta noteikumu piemērošana.

(100) Publiskais iepirkums veido 14 % no Savienības IKP. Lai palīdzētu sasniegt mērķi panākt klimatneitralitāti, uzlabot energoefektivitāti un resursefektivitāti, kā arī pārkārtoties uz aprites ekonomiku, kas aizsargā sabiedrības veselību un biodaudzveidību, nodrošinot, ka ir pietiekams pieprasījums pēc vides ziņā ilgtspējīgākiem produktiem, līgumslēdzējām iestādēm un līgumslēdzējiem savs iepirkums attiecīgā gadījumā būtu jāsaskaņo ar konkrētām zaļā publiskā iepirkuma prasībām. Salīdzinājumā ar brīvprātīgu pieeju zaļā publiskā iepirkuma obligātās prasības nodrošinās, ka tiek maksimāli palielināta publisko izdevumu ietekme, lai veicinātu pieprasījumu pēc produktiem ar labāku sniegumu. Ir svarīgi, lai dalībvalstis sniegtu palīdzību valsts līgumslēdzējām iestādēm par zaļo publisko iepirkumu atbildīgo darbinieku pārkvalifikācijas un prasmju pilnveides jomā. Minētajām zaļā publiskā iepirkuma prasībām vajadzētu būt minimālajām prasībām, kas nozīmē, ka līgumslēdzējām iestādēm un līgumslēdzējiem vajadzētu būt iespējai noteikt papildu un stingrākas prasības. Minētajām prasībām vajadzētu būt pārredzamām, objektīvām un nediskriminējošām. Līgumslēdzējām iestādēm un līgumslēdzējiem publiskā iepirkuma procedūra būtu jāveic saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvām 2014/24/ES ([51]) un 2014/25/ES ([52]) un piemērojamiem nozaru tiesību aktiem, kā arī Savienības starptautiskajām saistībām, tostarp Nolīgumu par publisko iepirkumu un citiem starptautiskiem nolīgumiem, kas Savienībai ir saistoši. Minētās prasības neskar iespēju līgumslēdzējām iestādēm un līgumslēdzējiem paļauties uz izņēmumiem vai atkāpēm attiecībā uz publiskajiem līgumiem, kas noteikti Savienības tiesību aktos, jo īpaši Direktīvā 2014/24/ES un 2014/25/ES. Prasības, kas noteiktas konkrētām produktu grupām, būtu jāievēro ne tikai tad, ja šos produktus tieši iepērk publiskos piegādes līgumos, bet arī publiskajos būvdarbu vai publiskajos pakalpojumu līgumos, ja šie produkti tiks izmantoti darbībām, kas veido minēto līgumu priekšmetu. Minētās prasības būtu jānosaka attiecībā uz produkta aspektiem, kas aplūkoti deleģētajā aktā, ar kuru reglamentē attiecīgos produktus. Papildinot minētās prasības, Komisija varētu noteikt minimālās obligātās tehniskās specifikācijas, pieprasot, lai produkti atbilstu labākajiem iespējamajiem snieguma līmeņiem, kā noteikts attiecīgajos deleģētajos aktos, arī, ja iespējams, divām augstākajām snieguma klasēm vai indeksiem. Tā rezultātā, piemēram, līgumslēdzējām iestādēm un līgumslēdzējiem būtu obligāti jāpieprasa, lai pretendentu produkti atbilstu konkrētām oglekļa pēdas prasībām. Saskaņā ar publiskā iepirkuma regulējumu minētajām minimālajām obligātajām tehniskajām specifikācijām nevajadzētu mākslīgi ierobežot konkurenci un būtu jāizvairās dot priekšroku konkrētam ekonomikas dalībniekam. Komisija varētu arī noteikt minimālos obligātos piešķiršanas kritērijus, tostarp šiem kritērijiem piešķirt īpašu svērumu no 15 % līdz 30 %, lai nodrošinātu, ka tie var būtiski ietekmēt produktu izvēli par labu tiem, kas ir vides ziņā visilgtspējīgākie. Tā rezultātā, piemēram, līgumslēdzējām iestādēm un līgumslēdzējiem būtu obligāti jānodrošina, ka attiecīgo produktu reciklētā satura minimālais svērums ir 20–30 %. Līdz ar to līgumslēdzējām iestādēm un līgumslēdzējiem konkrētajā līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūrā būtu iespēja reciklētam saturam piešķirt svērumu, kas pārsniedz 30 %, bet nav mazāks par 20 %. Ja pastāv neskaidrības par produktu ar vislabāko sniegumu pieejamību vai izmaksām Savienības tirgū, priekšroka būtu jādod līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas kritērijiem, nevis tehniskajām specifikācijām. Komisija varētu arī noteikt līguma izpildes nosacījumus un mērķus, saskaņā ar kuriem, piemēram, līgumslēdzējām iestādēm un līgumslēdzējiem būtu jāpiešķir vismaz 50 % no to ikgadējā konkrētu produktu iepirkuma tiem, kuriem ir vairāk nekā 70 % reciklējama materiāla. Tā rezultātā dalībvalstis joprojām varētu noteikt augstākus mērķrādītājus minēto produktu iepirkumam. Izstrādājot īstenošanas aktus un jo īpaši apsverot līgumslēdzēju iestāžu un līgumslēdzēju ekonomiskās iespējas, Komisijai būtu jāņem vērā labākie iespējamie tirgū pieejamie vides produkti un risinājumi, prasību ietekme uz konkurenci un tas, ka dažādām līgumslēdzējām iestādēm un līgumslēdzējiem dažādās dalībvalstīs varētu būt atšķirīgas budžeta iespējas vai citi ierobežojumi, piemēram, klimatiskie apstākļi vai tīkla infrastruktūra.

(101) Nevajadzētu liegt dalībvalstīm ieviest vai paturēt spēkā valsts pasākumus saistībā ar zaļo publisko iepirkumu attiecībā uz produktu grupām, kurām vēl nav noteiktas publiskā iepirkuma prasības saskaņā ar šo regulu, vai ieviest stingrākas valsts prasības attiecībā uz produktiem, uz kuriem attiecas īstenošanas akti, ar ko nosaka zaļā publiskā iepirkuma prasības, ar noteikumu, ka šādi pasākumi un prasības atbilst Savienības tiesību aktiem.

([51]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/24/ES (2014. gada 26. februāris) par publisko iepirkumu un ar ko atceļ Direktīvu 2004/18/EK (OV L 94, 28.3.2014., 65. lpp.).

([52]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/25/ES (2014. gada 26. februāris) par iepirkumu, ko īsteno subjekti, kuri darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs, un ar ko atceļ Direktīvu 2004/17/EK (OV L 94, 28.3.2014., 243. lpp.).

(102) Ekodizaina prasību rezultatīva izpilde ir ļoti būtiska, lai nodrošinātu vienlīdzīgu konkurenci Savienības tirgū un nodrošinātu, ka tiek sasniegti šīs regulas paredzamie ieguvumi un ieguldījums Savienības klimata, enerģētikas un apritīguma mērķu sasniegšanā. Tāpēc Regula (ES) 2019/1020, ar ko nosaka horizontālu satvaru tirgus uzraudzībai un to produktu kontrolei, kas nonāk Savienības tirgū, būtu jāpiemēro produktiem, kuriem atbilstīgi šai regulai ir noteiktas ekodizaina prasības, ciktāl šajā regulā nav konkrētu noteikumu ar to pašu mērķi, raksturu vai ietekmi. Turklāt, lai samazinātu to produktu neatbilstības problemātisko līmeni, uz kuriem attiecas saskaņā ar Direktīvu 2009/125/EK pieņemtie īstenošanas pasākumi, lai efektīvāk novērstu neatbilstību turpmākām ekodizaina prasībām un ņemot vērā šīs regulas plašāku darbības jomu un lielāku vērienīgumu salīdzinājumā ar Direktīvu 2009/125/EK, šajā regulā būtu jāiekļauj īpaši papildu noteikumi, kas papildina ar Regulu (ES) 2019/1020 izveidoto satvaru. Minēto noteikumu mērķim vajadzētu būt turpmākai dalībvalstu centienu plānošanas, koordinācijas un atbalsta stiprināšanai, un tiem būtu jānodrošina Komisijai papildu rīki, kas palīdzētu nodrošināt, ka tirgus uzraudzības iestādes veic pietiekamas darbības nolūkā novērst neatbilstību ekodizaina prasībām.

(103) Papildus tirgus uzraudzības iestādēm arī muitas dienestiem ir svarīga loma šīs regulas īstenošanā attiecībā uz importētajām precēm, un šajā nolūkā tie var paļauties uz Padomes Regulu (EK) Nr. 515/97 ([53]).

(104) Lai nodrošinātu, ka saistībā ar ekodizaina prasībām tiek veiktas pienācīgas pārbaudes atbilstošā mērogā, dalībvalstīm Regulas (ES) 2019/1020 13. pantā paredzētajā valsts tirgus uzraudzības stratēģijā būtu jāizstrādā īpaša sadaļa, norādot tajā produktus vai prasības, kurus tās saskaņā ar šo regulu ir noteikušas par tirgus uzraudzības prioritātēm, kā arī darbības, kas plānotas, lai samazinātu vai novērstu attiecīgo produktu neatbilstību attiecīgajām ekodizaina prasībām.

(105) Saskaņā ar šo regulu tirgus uzraudzības prioritātes būtu jānosaka, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem, piemēram, novēroto neatbilstības līmeni vai neatbilstības rezultātā radušos ietekmi uz vidi. Savukārt plānotajām darbībām šo prioritāšu risināšanai vajadzētu būt samērīgām ar faktiem, kuru rezultātā tās ir noteiktas par prioritātēm.

(106) Pamatojoties uz datiem, kas ievadīti informācijas un saziņas sistēmā, kura minēta Regulā (ES) 2019/1020, Komisijai būtu jāizstrādā ziņojums, kurā ietverta informācija par veikto pārbaužu veidu un skaitu, par noteikto neatbilstības līmeni un par to sankciju veidu un smagumu, kas uzliktas saistībā ar neatbilstību ekodizaina prasībām četru iepriekšējo kalendāro gadu laikā. Ziņojumā būtu jāiekļauj dalībvalstu darbību salīdzinājums ar plānotajām darbībām, kā arī orientējoši kritēriji un prioritāšu saraksts tirgus uzraudzības iestādēm. Apsverot īstenošanas aktu pieņemšanu saskaņā ar Regulas (ES) 2019/1020 11. panta 4. punktu, Komisijai būtu jāņem vērā to ziņojumu rezultāti, kurus tā ir sagatavojusi saskaņā ar šo regulu, pamatojoties uz informāciju, ko tirgus uzraudzības iestādes ir ievadījušas Regulā (ES) 2019/1020 minētajā informācijas un saziņas sistēmā, un attiecīgā gadījumā, lai nodrošinātu augstu atbilstības līmeni šai regulai, tai būtu jāpievēršas produktiem vai produktu grupām, uz ko attiecas deleģētie akti, kuri pieņemti ievērojot šo regulu, un saistībā ar kurām pastāvīgi ir konstatēti konkrēti riski vai nopietni pārkāpumi.

(107) Lai vēl vairāk nostiprinātu tirgus uzraudzības iestāžu koordināciju, administratīvās sadarbības grupai (“*ADCO*”), kas izveidota atbilstīgi Regulai (ES) 2019/1020, būtu regulāri jātiekas, lai apzinātu produktus vai prasības, kuras saskaņā ar šo regulu atzītas par tirgus uzraudzības prioritātēm, un darbības, kas plānotas, lai samazinātu vai novērstu neatbilstību šai regulai, un jānosaka kopīgas tirgus uzraudzības prioritātes, kas jāņem vērā dalībvalstu valsts tirgus uzraudzības stratēģijās, un prioritātes Savienības atbalsta sniegšanai, kā arī jāapzina prasības, kuras pieņemtas ievērojot šo regulu un tiek piemērotas vai interpretētas dažādi, tādējādi izraisot tirgus izkropļojumus.

(108) Lai atbalstītu dalībvalstu centienus nodrošināt, ka tiek veikti pietiekami pasākumi, lai novērstu neatbilstību ekodizaina prasībām, Komisijai attiecīgā gadījumā būtu jāizmanto Regulā (ES) 2019/1020 paredzētie atbalsta pasākumi. Komisijai būtu jāorganizē un attiecīgā gadījumā jāfinansē kopīgi tirgus uzraudzības un testēšanas projekti

([53]) Padomes Regula (EK) Nr. 515/97 (1997. gada 13. marts) par dalībvalstu pārvaldes iestāžu savstarpēju palīdzību un šo iestāžu un Komisijas sadarbību, lai nodrošinātu muitas un lauksaimniecības tiesību aktu pareizu piemērošanu (OV L 82, 22.3.1997., 1. lpp.).

kopīgo interešu jomās, kopīgi ieguldījumi tirgus uzraudzības kapacitātē un kopīgas programmas tirgus uzraudzības iestāžu, muitas dienestu, paziņojošo iestāžu un paziņoto struktūru personālam. Turklāt Komisijai būtu jāizstrādā vadlīnijas, kā vajadzības gadījumā piemērot prasības, kas pieņemtas ievērojot šo regulu, un panākt to izpildi, lai nodrošinātu saskaņotu to piemērošanu.

(109) Produkti būtu jālaiž tirgū tikai tad, ja tie nerada risku. Lai labāk pielāgotos ekodizaina prasību specifikai un nodrošinātu, ka tirgus uzraudzības centienu pamatā ir šādu prasību neatbilstības novēršana, šajā regulā produkts, kas rada risku, būtu jādefinē kā produkts, kas, neizpildīdams ekodizaina prasību vai tāpēc, ka atbildīgais ekonomikas operators neievēro ekodizaina prasību, varētu nelabvēlīgi ietekmēt vidi vai citas sabiedrības intereses, ko aizsargā minētā prasība. Minētā precīzākā definīcija būtu jāizmanto, piemērojot Regulas (ES) 2019/1020 19. un 20. pantu.

(110) Būtu jāievieš procedūra, saskaņā ar kuru ieinteresētās puses tiek informētas par pasākumiem, kādus ir plānots veikt attiecībā uz produktiem, kas rada risku. Tai arī būtu jādod iespēja tirgus uzraudzības iestādēm dalībvalstīs sadarbībā ar attiecīgajiem ekonomikas operatoriem savlaicīgi rīkoties attiecībā uz šādiem produktiem. Šajā nolūkā Direktīvā 2009/125/EK pašlaik iekļautā drošības klauzula būtu jāatjaunina un jāpielāgo drošības procedūrām, kas iekļautas citos Savienības saskaņošanas tiesību aktos un Lēmumā Nr. 768/2008/EK.

(111) Tirgus uzraudzības iestādēm vajadzētu būt tiesībām pieprasīt ekonomikas operatoriem veikt korektīvus pasākumus, pamatojoties uz konstatējumiem, ka produkts neatbilst ekodizaina prasībām vai ekonomikas operators ir pārkāpis noteikumus par produkta laišanu vai darīšanu pieejamu tirgū vai arī citus tam adresētus noteikumus.

(112) Ir īpaši būtiski, lai Komisija, pieņemot deleģētos aktus atbilstīgi LESD 290. pantam, sagatavošanas darba laikā rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī, un lai minētās apspriešanās tiktu rīkotas saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu ([54]). Jo īpaši, lai deleģēto aktu sagatavošanā nodrošinātu vienādu dalību, Eiropas Parlaments un Padome visus dokumentus saņem vienlaicīgi ar dalībvalstu ekspertiem, un minēto iestāžu ekspertiem ir sistemātiska piekļuve Komisijas ekspertu grupu sanāksmēm, kurās notiek deleģēto aktu sagatavošana.

(113) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs regulas īstenošanai, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai attiecībā uz: a) procedūru, lai izdotu un verificētu digitālos akreditācijas datus attiecībā uz ekonomikas operatoru un citu attiecīgo dalībnieku piekļuvi produkta digitālajā pasē glabātajiem datiem, pamatojoties uz to attiecīgajām tiesībām, izveidošanai; b) īstenošanas kārtības precizēšanu reģistra un ES muitas vienloga dokumentu apmaiņas sistēmas savstarpējas savienotības sistēmai, tostarp unikālā reģistrācijas identifikatora paziņošanu; c) kopīgu prasību noteikšanu marķējuma izkārtojumam; d) tādu pašregulācijas pasākumu saraksta pieņemšanu un atjaunināšanu, kuri noteikti kā derīgas alternatīvas atbilstīgi šai regulai pieņemtam deleģētajam aktam; e) detalizētu noteikumu un formāta noteikšanu informācijas sniegšanai par nerealizētiem patēriņa produktiem, kas ir izmesti; f) ekodizaina prasību, pamatprasību produktu digitālajām pasēm vai testu, mērījumu vai aprēķina metožu prasību kopīgo specifikāciju noteikšanu, grozīšanu vai atcelšanu; g) minimālo prasību noteikšanu publisko līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanai par tādu produktu iegādi, uz kuriem attiecas ekodizaina prasības, vai par būvdarbiem vai pakalpojumiem, kuros tādus produktus izmanto darbībām, uz ko tādi līgumi attiecas; un h) lēmumu atbilstīgi Savienības drošības procedūrai par to, vai valsts pasākums ir vai nav pamatots. Minētās pilnvaras būtu jāīsteno saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 ([55]).

(114) Lai palielinātu uzticēšanos tirgū laistiem produktiem, jo īpaši attiecībā uz produktu atbilstību ekodizaina prasībām, sabiedrībai ir jābūt pārliecinātai, ka ekonomikas operatoriem, kas laiž tirgū neatbilstīgus produktus, tiks piemēroti sodi. Tādēļ dalībvalstīm ir jāparedz noteikumi par sodiem, kas piemērojami par šīs regulas pārkāpumiem, un

([54]) OV L 123, 12.5.2016., 1. lpp.

([55]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

jānodrošina minēto noteikumu izpildes panākšana. Paredzētajiem sodiem vajadzētu būt iedarbīgiem, samērīgiem un atturošiem, un tiem būtu jāietver vismaz naudas sodi un izslēgšana uz ierobežotu laiku no publiskā iepirkuma procedūrām. Neskarot dalībvalstu procesuālo autonomiju un kompetento iestāžu un tiesnešu rīcības brīvību piemērot pienācīgus sodus konkrētās lietās, būtu jānosaka kopēji neizsmeļoši kritēriji, pēc kuriem noteikt šīs regulas pārkāpumu gadījumā piemērojamo sodu veidus un apmērus, lai veicinātu konsekventāku sodu piemērošanu. Minētajiem kritērijiem cita starpā būtu jāietver pārkāpuma būtība, smagums un ilgums, pie atbildības sauktās fiziskās vai juridiskās personas finansiālais stāvoklis, par ko liecina, piemēram, kopējais apgrozījums vai gada ienākumi, un no pārkāpuma izrietošie ekonomiskie ieguvumi, ciktāl minētos ieguvumus var noteikt.

(115) Komisijai šī regula būtu jāizvērtē. Atbilstīgi Iestāžu nolīguma par labāku likumdošanas procesu 22. punktam minētajam izvērtējumam būtu jābalstās uz pieciem kritērijiem, proti, efektivitāti, lietderību, būtiskumu, saskaņotību un pievienoto vērtību, un tam būtu jāveido pamats iespējamo turpmāko pasākumu ietekmes novērtējumiem. Komisijai būtu jāiesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai ziņojums par šīs regulas īstenošanu un tās ietekmi uz produktu vides ilgtspēju un iekšējā tirgus darbību. Attiecīgā gadījumā ziņojumam būtu jāpievieno priekšlikums par šīs regulas grozījumiem.

(116) Ir lietderīgi, ka Komisija novērtē potenciālos ieguvumus no prasību noteikšanas arī produktu sociālo aspektu ziņā. Minētajā novērtējumā Komisijai būtu jāizsver, kādā mērā minētās prasības varētu papildināt Savienības tiesību aktus, vēršoties pret uzņēmumu darbības un produktu izraisīto nelabvēlīgo ietekmi uz cilvēktiesībām un sociālajām tiesībām. Tāpēc Komisijai četru gadu laikā no šīs regulas spēkā stāšanās dienas būtu jāizvērtē potenciālie ieguvumi, ko varētu dot sociālās ilgtspējas prasību iekļaušana šīs regulas darbības jomā. Komisijai būtu jāiesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai ziņojums par šo izvērtējumu. Attiecīgā gadījumā ziņojumam būtu jāpievieno tiesību akta priekšlikums par šīs regulas grozīšanu.

(117) Lai atvieglotu šīs regulas privāttiesisko izpildes panākšanu, patērētājiem, kuriem kaitējusi produkta neatbilstība ekodizaina prasībām, vajadzētu būt tiesībām par minēto kaitējumu pieprasīt kompensāciju no produkta ražotāja vai, ja ražotājs nav iedibināts Savienībā, no importētāja vai ražotāja pilnvarotā pārstāvja, vai, ja neviens no šiem ekonomikas operatoriem nav iedibināts Savienībā, no izpildes pakalpojumu sniedzēja. Šādām tiesībām uz kompensāciju nevajadzētu skart citus tiesiskās aizsardzības līdzekļus, kas patērētājiem pieejami saskaņā ar Savienības tiesību aktiem, piemēram, tiesiskās aizsardzības līdzekļus pret pārdevēju tādu preču neatbilstības gadījumā, kas pārdotas saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2019/771 ([56]). Turklāt nevajadzētu liegt dalībvalstīm saglabāt vai ieviest patērētāju tiesības uz citiem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem saskaņā ar valsts tiesību aktiem, piemēram, tādu produktu remontu vai nomaiņu, kuri neatbilst ekodizaina prasībām.

(118) Patērētājiem vajadzētu būt tiesīgiem panākt savu tiesību izpildi attiecībā uz pienākumiem, kas saskaņā ar šo regulu uzlikti ražotājiem un attiecīgā gadījumā importētājiem, pilnvarotajiem pārstāvjiem un izpildes pakalpojumu sniedzējiem, izmantojot pārstāvības prasības saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2020/1828 ([57]). Šajā nolūkā šai regulai būtu jāparedz, ka Direktīva (ES) 2020/1828 ir piemērojama pārstāvības prasībām par šīs regulas pārkāpumiem, ko izdarījuši ražotāji un attiecīgā gadījumā importētāji, pilnvarotie pārstāvji un izpildes pakalpojumu sniedzēji, kuri kvalificējas kā tirgotāji saskaņā ar minētās direktīvas 3. panta 2) punktu, un kas kaitē vai varētu kaitēt patērētāju kolektīvajām interesēm. Tādēļ būtu attiecīgi jāgroza minētās direktīvas I pielikums. Dalībvalstu ziņā ir nodrošināt, ka minētais grozījums tiek atspoguļots to transponēšanas pasākumos, ko pieņem saskaņā ar minēto direktīvu, lai gan valsts transponēšanas pasākumu pieņemšana šajā sakarā nav nosacījums tam, lai minēto direktīvu piemērotu šīm pārstāvības prasībām. Minētās direktīvas piemērojamībai pārstāvības prasībām par ražotāju un attiecīgā gadījumā importētāju, pilnvaroto pārstāvju un izpildes pakalpojumu sniedzēju izdarītiem šīs regulas noteikumu pārkāpumiem, kuri kaitē vai varētu kaitēt patērētāju kolektīvajām interesēm, būtu jāsākas no šīs regulas spēkā stāšanās dienas.

([56]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/771 (2019. gada 20. maijs) par atsevišķiem preču pārdošanas līgumu aspektiem, ar kuru groza Regulu (ES) 2017/2394 un Direktīvu 2009/22/EK un atceļ Direktīvu 1999/44/EK (OV L 136, 22.5.2019., 28. lpp.).

([57]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2020/1828 (2020. gada 25. novembris) par pārstāvības prasībām patērētāju kolektīvo interešu aizsardzībai un ar ko atceļ Direktīvu 2009/22/EK (OV L 409, 4.12.2020., 1. lpp.).

(119) Ir nepieciešams ekodizaina prasības piemērot plašākajam iespējamajam produktu klāstam, ne tikai energopatēriņu ietekmējošajiem produktiem, kā arī paplašināt ekodizaina prasību definīciju, lai aptvertu visus apritīguma aspektus. Šī regula ir arī jāpielāgo jaunajam tiesiskajam regulējumam, kas noteikts Regulā (EK) Nr. 765/2008 un Lēmumā Nr. 768/2008/EK, kā arī jāuzlabo ar tirgus uzraudzību saistītie noteikumi. Tāpēc Direktīva 2009/125/EK būtu jāaizstāj. Lai nodrošinātu juridisko noteiktību visiem ekonomikas operatoriem no šīs regulas spēkā stāšanās dienas un nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus uzņēmumiem, kas darbojas iekšējā tirgū, visiem operatoriem visā Savienībā būtu vienādi jāpiemēro noteikumi, kuri paredz pārredzamības prasības attiecībā uz nerealizētu patēriņa produktu izmešanu, apiešanu un tirgus uzraudzību. Tāpēc Direktīva 2009/125/EK būtu jāaizstāj ar regulu.

(120) Ekodizaina un energomarķējuma darba plānā 2022.–2024. gadam, kas izklāstīts Komisijas 2022. gada 4. maija paziņojumā, ir noteiktas politiskās prioritātes darbam pie energopatēriņu ietekmējošiem produktiem. Kad šīs regulas noteikumi stāsies spēkā, būtiski pavirzīsies uz priekšu sagatavošanas darbs ar mērķi novērtēt, cik īstenojamas ir ekodizaina prasības saskaņā ar Direktīvu 2009/125/EK, attiecībā uz fotoelementu paneļiem, telpu un kombinētajiem sildītājiem, ūdens sildītājiem, cietā kurināmā lokālajiem telpu sildītājiem, gaisa kondicionētājiem, tostarp gaiss–gaiss siltumsūkņiem un komforta ventilatoriem, cietā kurināmā katliem, gaisa sildīšanas un dzesēšanas iekārtām, ventilācijas iekārtām, putekļsūcējiem, ēdiena gatavošanas ierīcēm, ūdens sūkņiem, rūpnieciskajiem ventilatoriem, cirkulācijas sūkņiem, ārējiem barošanas avotiem, datoriem, serveriem un datu glabāšanas produktiem, spēka transformatoriem, profesionālām aukstumiekārtām un attēlveidošanas iekārtām. Pateicoties minētajam sagatavošanas darbam, ir apzinātas daudzas jomas, kurās var ietaupīt enerģiju un materiālus, un ir notikušas plašas apspriedes ar iedzīvotājiem un ieinteresētajām personām. Šā sagatavošanas darba atsākšana ar šo regulu ievērojami aizkavētu enerģijas un materiālu ietaupījumu prasību pieņemšanu attiecībā uz minētajiem produktiem. Tāpēc, lai nodrošinātu, ka padarītais sagatavošanas darbs netiek zaudēts, ir jāparedz pārejas noteikumi, kas īstenošanas pasākumus attiecībā uz minētajiem produktiem ļauj pieņemt saskaņā ar Direktīvu 2009/125/EK līdz 2026. gada 31. decembrim. Papildus tam un nolūkā nodrošināt, ka īstenošanas pasākumi, kas pieņemti saskaņā ar Direktīvas 2009/125/EK 15. pantu, darbojas pareizi, nepieciešamie grozījumi, kuri risina tehniskos jautājumus, attiecīgā gadījumā būtu jāpieņem saskaņā ar attiecīgajiem minētās direktīvas noteikumiem līdz 2030. gada 31. decembrim.

(121) Lai nodrošinātu juridisko noteiktību un nepārtrauktību attiecībā uz produktiem, kas laisti tirgū vai nodoti ekspluatācijā saskaņā ar īstenošanas pasākumiem, kuri pieņemti atbilstīgi Direktīvai 2009/125/EK tās redakcijā, kas piemērojama šīs regulas spēkā stāšanās dienā, minētajiem pasākumiem būtu jāpaliek spēkā pēc minētās dienas un līdz brīdim, kad tie tiek atcelti ar atbilstīgi šai regulai pieņemtu deleģēto aktu. Šo pašu iemeslu dēļ vairākiem Direktīvas 2009/125/EK noteikumiem arī turpmāk vajadzētu būt pilnībā spēkā minēto īstenošanas pasākumu piemērošanas kontekstā. Tas jo īpaši attiecas uz Direktīvas 2009/125/EK noteikumiem, kas izslēdz no tās darbības jomas preču vai personu transportlīdzekļus, nosaka īstenošanas pasākumiem svarīgas definīcijas, nosaka ekonomikas operatoru pienākumus attiecībā uz tirgū laistiem produktiem, precizē sīkāku informāciju par attiecīgajām atbilstības novērtēšanas procedūrām un EK atbilstības deklarāciju, nosaka atbilstības pieņēmumu produktiem, kuriem ir piešķirts ES ekomarķējums, un dod iespēju veikt nepieciešamās darbības saistībā ar saskaņotajiem standartiem. Ņemot vērā to, cik svarīgi ir nodrošināt preču brīvu apriti, aizliegt darbības, kas nelikumīgi maina produktu sniegumu, lai sasniegtu labvēlīgāku rezultātu, un nodrošināt ekodizaina prasību pienācīgu izpildi, attiecīgie šīs regulas noteikumi būtu jāpiemēro energopatēriņu ietekmējošiem produktiem, kuri laisti tirgū atbilstīgi īstenošanas pasākumiem saskaņā ar Direktīvu 2009/125/EK.

(122) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķus, proti, uzlabot produktu vides ilgtspēju un nodrošināt tādu produktu brīvu apriti iekšējā tirgū, kuriem noteiktas ekodizaina prasības, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet to mēroga un iedarbības dēļ tos var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

I NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Priekšmets un darbības joma

1. Šī regula izveido satvaru tādu ekodizaina prasību noteikšanai, kurām produktiem jāatbilst, lai tos varētu laist tirgū vai nodot ekspluatācijā, ar mērķi uzlabot produktu vides ilgtspēju nolūkā padarīt ilgtspējīgus produktus par normu un visā produktu aprites ciklā samazināt to kopējo oglekļa pēdu un vides pēdu, kā arī nodrošināt ilgtspējīgu produktu brīvu apriti iekšējā tirgū.

Šī regula arī izveido produkta digitālo pasi, paredz noteikt obligātas zaļā publiskā iepirkuma prasības un izveido satvaru, kas vajadzīgs, lai novērstu nerealizēto patēriņa produktu iznīcināšanu.

2. Šo regulu piemēro visām fiziskajām precēm, kas tiek laistas tirgū vai nodotas ekspluatācijā, arī komponentiem un starpproduktiem. Tomēr to neattiecina uz:

a) pārtiku, kā definēts Regulas (EK) Nr. 178/2002 2. pantā;

b) barību, kā definēts Regulas (EK) Nr. 178/2002 3. panta 4. punktā;

c) zālēm, kā definēts Direktīvas 2001/83/EK 1. panta 2. punktā;

d) veterinārajām zālēm, kā definēts Regulas (ES) 2019/6 4. panta 1. punktā;

e) dzīviem augiem, dzīvniekiem un mikroorganismiem;

f) cilvēku izcelsmes produktiem;

g) augu un dzīvnieku produktiem, kas tieši saistīti ar to turpmāku pavairošanu;

h) transportlīdzekļiem, kā minēts Regulas (ES) Nr. 167/2013 2. panta 1. punktā, Regulas (ES) Nr. 168/2013 2. panta 1. punktā un Regulas (ES) 2018/858 2. panta 1. punktā, attiecībā uz tiem produktu aspektiem, kuriem prasības ir noteiktas ar nozarspecifiskiem Savienības tiesību aktiem, kas piemērojami minētajiem transportlīdzekļiem.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

1) "produkts" ir jebkura fiziska prece, kas laista tirgū vai nodota ekspluatācijā;

2) "komponents" ir produkts, ko paredzēts iestrādāt citā produktā;

3) "starpprodukts" ir produkts, kura ražošana vai pārveidošana ir jāturpina, piemēram, tas jāsajauc, jāpārklāj vai jāmontē, lai tas kļūtu piemērots galalietotājiem;

4) "energopatēriņu ietekmējošs produkts" ir jebkāds produkts, kas lietošanas laikā ietekmē enerģijas patēriņu;

5) "produktu grupa" ir tādu produktu kopums, kurus izmanto līdzīgiem nolūkiem un kuri ir līdzīgi lietošanas ziņā vai kuriem ir līdzīgi funkcionālie raksturlielumi, un kuri ir līdzīgi patērētāju uztveres ziņā;

6) "ekodizains" ir vides ilgtspējas apsvērumu integrēšana produkta īpašībās un procesos, kas notiek visā produkta vērtības ķēdē;

7) “ekodizaina prasība” ir snieguma prasība vai informācijas prasība, kuras mērķis ir padarīt produktu un visā produkta vērtības ķēdē notiekošos procesus vides ilgtspējīgākus;

8) “snieguma prasība” ir kvantitatīva vai nekvantitatīva prasība, kas attiecas uz produktu vai ir ar to saistīta un kas vajadzīga, lai iegūtu konkrētu I pielikumā minēta produkta parametra snieguma līmeni;

9) “informācijas prasība” ir pienākums produktam pievienot 7. panta 2. punktā norādīto informāciju;

10) “piegādes ķēde” ir visas augšupējās darbības un procesi produkta vērtības ķēdē līdz brīdim, kad produkts sasniedz klientu;

11) “vērtības ķēde” ir visas darbības un procesi, kas ir daļa no produkta aprites cikla, kā arī tā iespējamā pārražošana;

12) “aprites cikls” ir secīgi un savstarpēji saistīti produkta darbmūža posmi, kas ietver izejvielu iegādi vai ģenerēšanu no dabas resursiem, priekšapstrādi, ražošanu, uzglabāšanu, izplatīšanu, uzstādīšanu, izmantošanu, uzturēšanu, remontu, modernizēšanu, pārjaunošanu un atkalizmantošanu, kā arī darbmūža beigas;

13) “darbmūža beigas” ir aprites cikla posms, kas sākas, kad produkts tiek izmests, un beidzas, kad produkta atkritumu materiāli nonāk atpakaļ dabā vai nonāk cita produkta aprites ciklā;

14) “vides ietekme” ir jebkādas nelabvēlīgas vai labvēlīgas vides pārmaiņas, ko pilnībā vai daļēji izraisa produkts aprites cikla laikā;

15) “snieguma klase” ir viena vai vairāku I pielikumā minētu produkta parametru snieguma līmeņu diapazons, kas noteikts ar vienotu metodiku attiecīgajam produktam vai produktu grupai un sakārtots tā, lai nodrošinātu produkta diferenciāciju;

16) “pārražošana” ir darbības, kurās jaunu produktu ražo no objektiem, kas ir atkritumi, produkti vai komponenti, un kurās tiek veikta vismaz viena izmaiņa, kas būtiski ietekmē produkta drošumu, sniegumu, nolūku vai veidu;

17) “modernizēšana” ir darbības, kas veiktas, lai uzlabotu produkta funkcionalitāti, sniegumu, jaudu, drošumu vai estētiku;

18) “pārjaunošana” ir darbības, ko veic, lai sagatavotu, tīrītu, testētu, tehniski apkoptu un vajadzības gadījumā remontētu produktu vai izmestu produktu nolūkā atjaunot tā sniegumu vai funkcionalitāti paredzētajā lietojumā un snieguma diapazonā, kas bija sākotnēji paredzēts projektēšanas posmā, kad produkts tika laists tirgū;

19) “uzturēšana” ir viena vai vairākas darbības, ko veic, lai produktu uzturētu tādā stāvoklī, kādā tas spēj pildīt tam paredzēto funkciju;

20) “remonts” ir viena vai vairākas darbības, ko veic, lai defektīvu produktu vai atkritumus atgrieztu stāvoklī, kurā tie atbilst paredzētajam nolūkam;

21) “priekšlaicīga novecošana” ir produkta dizaina iezīme vai vēlāka darbība vai bezdarbība, kuras dēļ produkts kļūst nefunkcionāls vai samazinās tā sniegums, ja šādas funkcionalitātes vai snieguma izmaiņas nav notikušas normāla nolietojuma dēļ;

22) “ilgizturība” ir produkta spēja laika gaitā saglabāt savu funkcionalitāti un sniegumu noteiktajos lietošanas, uzturēšanas un remonta apstākļos;

23) “uzticamība” ir varbūtība, ka produkts noteiktos apstākļos noteiktu laiku bez tāda notikuma, kura dēļ kāda no produkta primārajām vai sekundārajām funkcijām vairs netiek veikta, darbojas atbilstoši prasībām;

24) “vides pēda” ir visā aprites ciklā produkta radītās vides ietekmes kvantifikācija vai nu attiecībā uz vienu vides ietekmes kategoriju, vai apkopotu ietekmes kategoriju kopumu, pamatojoties uz produkta vides pēdas metodi, kura noteikta ar Ieteikumu (ES) 2021/2279, vai citām zinātniskām metodēm, ko izstrādājušas starptautiskas organizācijas un kas plaši testētas sadarbībā ar dažādām rūpniecības nozarēm, un ko pieņēmusi vai īstenojusi Komisija citos Savienības tiesību aktos;

25) “oglekļa pēda” ir siltumnīcefekta gāzu emisiju un siltumnīcefekta gāzu piesaistījumu summa produkta sistēmā, kas izteikta kā CO2 ekvivalents un balstīta uz aprites cikla novērtējumu, kurā izmantota viena ietekmes kategorija, proti, klimata pārmaiņas;

26) “izejvielu izmantojuma pēda” ir kopējais izejvielu daudzums, kas iegūts, lai apmierinātu galapatēriņa vajadzības;

27) “viela, kas rada bažas” ir viela, kas:

a) atbilst Regulas (EK) Nr. 1907/2006 57. pantā noteiktajiem kritērijiem un ir noteikta saskaņā ar minētās regulas 59. panta 1. punktu;

b) Regulas (EK) Nr. 1272/2008 VI pielikuma 3. daļā ir klasificēta vienā no šādām bīstamības klasēm vai bīstamības kategorijām:

i) kancerogenitāte, 1. un 2. kategorija;

ii) mutagenitāte dīgļšūnām, 1. un 2. kategorija;

iii) reproduktīvā toksicitāte, 1. un 2. kategorija;

iv) endokrīnā disrupcija attiecībā uz cilvēka veselību, 1. un 2. kategorija;

v) endokrīnā disrupcija attiecībā uz vidi, 1. un 2. kategorija;

vi) noturīgas, mobilas un toksiskas vai ļoti noturīgas, ļoti mobilas īpašības;

vii) noturīgas, bioakumulatīvas un toksiskas vai ļoti noturīgas, ļoti bioakumulatīvas īpašības;

viii) elpceļu sensibilizācija, 1. kategorija;

ix) ādas sensibilizācija, 1. kategorija;

x) bīstamība ūdens videi, 1.–4. hroniska kategorija;

xi) bīstamība ozona slānim;

xii) atkārtotas iedarbības specifiska mērķorgāna toksicitāte, 1. un 2. kategorija;

xiii) vienreizējas iedarbības specifiska mērķorgāna toksicitāte, 1. un 2. kategorija;

c) ir reglamentēta ar Regulu (ES) 2019/1021; vai

d) negatīvi ietekmē tādu materiālu atkalizmantošanu un reciklēšanu, ko satur produkts, kurā tā ir klātesoša;

28) “produkta digitālā pase” ir produktu raksturojošu datu kopums, kas ietver informāciju, kura norādīta piemērojamajā atbilstīgi 4. pantam pieņemtajā deleģētajā aktā, un kas ir pieejams elektroniski, izmantojot datu nesēju, saskaņā ar III nodaļu;

29) “datu nesējs” ir lineārs svītrkoda simbols, divdimensiju simbols vai cits automātiskās identifikācijas datu tveršanas līdzeklis, ko var nolasīt ar ierīci;

30) “unikāls produkta identifikators” ir unikāla rakstzīmju virkne produkta identifikācijai, kas arī nodrošina tīmekļa saiti uz produkta digitālo pasi;

31) “unikāls operatora identifikators” ir unikāla rakstzīmju virkne produkta vērtības ķēdē iesaistīta dalībnieka identificēšanai;

32) “produkta digitālās pases pakalpojumu sniedzējs” ir fiziska vai juridiska persona, kura ir neatkarīga trešā persona un kuru ekonomikas operators, kas produktu laiž tirgū vai nodod ekspluatācijā, ir pilnvarojis un kura apstrādā minētā produkta digitālās pases datus, lai šādus datus darītu pieejamus ekonomikas operatoriem un citiem attiecīgiem dalībniekiem, kam ir tiesības minētajiem datiem piekļūt saskaņā ar šo regulu vai citiem Savienības tiesību aktiem;

33) “unikāls objekta identifikators” ir unikāla rakstzīmju virkne, ar ko identificē produkta vērtības ķēdē iesaistītās vietas vai ēkas vai ko izmanto produkta vērtības ķēdē iesaistītie dalībnieki;

34) “iznīcināšana” ir tīša produkta bojāšana vai izmešana atkritumos, izņemot izmešanu, kuras vienīgais nolūks ir izmesto produktu piegādāt, lai to sagatavotu atkalizmantošanai, tostarp pārjaunošanas vai pārražošanas darbības;

35) “klients” ir fiziska vai juridiska persona, kas pērk, nomā vai savai personīgai lietošanai saņem produktu, neatkarīgi no tā, vai tā rīkojas nolūkos, kuri ir nesaistīti ar tās komercdarbību, darījumdarbību, amatniecisko darbību vai profesiju, vai ne;

36) “patēriņa produkts” ir jebkurš produkts, izņemot komponentus un starpproduktus, kas galvenokārt paredzēts patērētājiem;

37) “nerealizēts patēriņa produkts” ir jebkurš patēriņa produkts, kas nav realizēts, tostarp pārpalikumu krājumus, pārmērīgu inventāru un nepārdodamus krājumus, kā arī produktus, ko patērētājs ir atdevis atpakaļ, izmantojot atteikuma tiesības saskaņā ar Direktīvas 2011/83/ES 9. pantu vai attiecīgā gadījumā ilgākā atteikuma termiņā, kuru noteicis tirgotājs;

38) “pašregulācijas pasākums” ir brīvprātīga vienošanās vai rīcības kodekss, ko ekonomikas operatori noslēguši pēc savas iniciatīvas un par kā izpildi tiem jāatbild;

39) “darīt pieejamu tirgū” nozīmē par maksu vai bez maksas piegādāt produktu izplatīšanai, patēriņam vai izmantošanai Savienības tirgū, veicot komercdarbību;

40) “laist tirgū” nozīmē produktu pirmo reizi darīt pieejamu Savienības tirgū;

41) “nodot ekspluatācijā” nozīmē produktu pirmo reizi izmantot paredzētajam nolūkam Savienībā;

42) “ražotājs” ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kas kādu produktu ražo vai uzdod to konstruēt vai ražot un šādu produktu tirgo ar savu nosaukumu vai preču zīmi;

43) “pilnvarotais pārstāvis” ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kas iedibināta Savienībā un saņēmusi rakstisku ražotāja pilnvaru rīkoties tā vārdā attiecībā uz konkrētiem uzdevumiem, ņemot vērā ražotāja pienākumus saskaņā ar šo regulu;

44) “importētājs” ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kas iedibināta Savienībā un kas Savienības tirgū laiž kādas trešās valsts produktu;

45) “izplatītājs” ir jebkura tāda fiziska vai juridiska persona piegādes ķēdē, kas nav ražotājs vai importētājs un kas produktu dara pieejamu tirgū;

46) “ekonomikas operators” ir ražotājs, pilnvarotais pārstāvis, importētājs, izplatītājs, tirgotājs un izpildes pakalpojumu sniedzējs;

47) “neatkarīgs operators” ir fiziska vai juridiska persona, kas ir neatkarīga no ražotāja un ir tieši vai netieši iesaistīta produkta pārjaunošanā, remontā, uzturēšanā vai pārprofilēšanā, un tie ietver atkritumu apsaimniekošanas operatorus, pārjaunotājus, remontētājus, remontaprīkojuma, instrumentu vai rezerves daļu ražotājus vai izplatītājus, kā arī tehniskās informācijas publicētājus, operatorus, kas piedāvā inspicēšanas un testēšanas pakalpojumus, un operatorus, kuri piedāvā apmācību aprīkojuma uzstādītājiem, ražotājiem un remontētājiem;

48) “profesionāls remontētājs” ir fiziska vai juridiska persona, kas sniedz profesionālus produkta remonta vai uzturēšanas pakalpojumus, neņemot vērā to, vai minētā persona darbojas ražotāja izplatīšanas sistēmā vai neatkarīgi;

49) “tehniskā specifikācija” ir dokuments, kurā noteiktas tehniskās prasības, kas produktam, procesam vai pakalpojumam ir jāizpilda;

50) “*CE* zīme” ir zīme, ar kuru ražotājs apliecina, ka attiecīgais produkts atbilst piemērojamajām prasībām, kas izklāstītas Savienības saskaņošanas tiesību aktos, kuri paredz tās uzlikšanu;

51) “atbilstības novērtēšana” ir process, kurā pierāda, vai ir izpildītas ekodizaina prasības, kas noteiktas attiecīgajos atbilstīgi 4. pantam pieņemtajos deleģētajos aktos;

52) “atbilstības novērtēšanas struktūra” ir struktūra, kas veic atbilstības novērtēšanas darbības, arī kalibrēšanu, testēšanu, sertificēšanu un inspicēšanu;

53) “paziņotā struktūra” ir atbilstības novērtēšanas struktūra, kas paziņota saskaņā ar IX nodaļu;

54) “tiešsaistes tirdzniecības vietas nodrošinātājs” ir starpniecības pakalpojuma sniedzējs, kas izmanto tiešsaistes saskarni, kura dod iespēju klientiem noslēgt distances līgumus ar ekonomikas operatoriem par tādu produktu pārdošanu, uz ko attiecas atbilstīgi 4. pantam pieņemtie deleģētie akti;

55) “tirgotājs” ir izplatītājs vai jebkura fiziska vai juridiska persona, kas piedāvā produktus pārdošanai, nomai vai izpirkumnomai vai demonstrē produktus tiešajiem lietotājiem, arī tālpārdošanas ceļā; tas ietver jebkuru fizisku vai juridisku personu, kas, veicot komercdarbību, nodod produktu ekspluatācijā;

56) “tālpārdošana” ir produktu piedāvāšana pārdošanai, nomai vai izpirkumnomai tiešsaistē vai ar citiem tālpārdošanas līdzekļiem, kad potenciālais klients nevar fiziski piekļūt produktam;

57) “produkts, kas rada risku” ir produkts, kurš, neatbilstot šajā regulā vai atbilstīgi tai noteiktai ekodizaina prasībai, kas nav viena no 71. panta 1. punktā uzskaitītajām prasībām, varētu nelabvēlīgi ietekmēt vidi vai citas sabiedrības intereses, ko aizsargā minētā prasība;

58) “produkts, kas rada nopietnu risku” ir produkts, kas rada risku, attiecībā uz kuru, pamatojoties uz novērtējumu, tiek uzskatīts, ka attiecīgās neatbilstības pakāpe vai ar to saistītais kaitējums prasa tirgus uzraudzības iestāžu ātru iejaukšanos, arī gadījumos, kad neatbilstības ietekme nav tieša.

Piemēro jēdzienu “MVU”, “mazi uzņēmumi” un “mikrouzņēmumi” definīcijas, kas noteiktas attiecīgi Komisijas Ieteikuma 2003/361/EK ([58]) I pielikuma 2. panta 1., 2. un 3. punktā.

Piemēro jēdzienu “viela” un “maisījums” definīcijas, kas sniegtas attiecīgi Regulas (EK) Nr. 1907/2006 3. panta 1. un 2. punktā.

Piemēro jēdzienu “akreditācija” un “valsts akreditācijas struktūra” definīcijas, kas sniegtas attiecīgi Regulas (EK) Nr. 765/2008 2. panta 10. un 11. punktā.

Piemēro jēdzienu “atkritumi”, “bīstami atkritumi”, “atkalizmantošana” (direktīvā – “atkārtota izmantošana”), “atgūšana” (direktīvā – “reģenerācija”), “sagatavošana atkalizmantošanai” (direktīvā – “sagatavošana atkārtotai izmantošanai”) un “reciklēšana” (direktīvā – “pārstrāde”) definīcijas, kas noteiktas attiecīgi Direktīvas 2008/98/EK 3. panta 1., 2., 13., 15., 16. un 17. punktā.

Piemēro jēdziena “saskaņotais standarts” definīciju, kas sniegta Regulas (ES) Nr. 1025/2012 2. panta 1. punkta c) apakšpunktā.

Piemēro jēdziena “līgumslēdzējas iestādes” definīciju, kas sniegta Direktīvas 2014/24/ES 2. panta 1. punktā, un jēdziena “līgumslēdzēji” definīciju, kas sniegta Direktīvas 2014/25/ES 4. panta 1. punktā. “Publiski līgumi” ir līgumi, uz kuriem attiecas Direktīva 2014/24/ES un Direktīva 2014/25/ES.

Piemēro jēdziena “apstrāde” definīciju, kas sniegta Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2018/1807 ([59]) 3. panta 2. punktā.

Piemēro jēdziena “patērētājs” definīciju, kas sniegta Direktīvas (ES) 2019/771 2. panta 2. punktā.

Piemēro jēdzienu “tirgus uzraudzība”, “tirgus uzraudzības iestāde”, “izpildes pakalpojumu sniedzējs”, “tiešsaistes saskarne”, “korektīvs pasākums”, “tiešais lietotājs”, “atsaukšana”, “izņemšana”, “muitas dienesti” un “laišana brīvā apgrozībā” definīcijas, kas noteiktas attiecīgi Regulas (ES) 2019/1020 3. panta 3., 4., 11., 15., 16., 21., 22., 23., 24. un 25. punktā.

([58]) Komisijas Ieteikums 2003/361/EK (2003. gada 6. maijs) par mikrouzņēmumu, mazu un vidēju uzņēmumu definīciju (OV L 124, 20.5.2003., 36. lpp.).

([59]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1807 (2018. gada 14. novembris) par satvaru nepersondatu brīvai apritei Eiropas Savienībā (OV L 303, 28.11.2018., 59. lpp.).

3. pants

Brīva aprite

1. Produktus laiž tirgū vai nodod ekspluatācijā tikai tad, ja tie izpilda tiem piemērojamās ekodizaina prasības, kas noteiktas atbilstīgi 4. pantam pieņemtajos deleģētajos aktos.

2. Ja produkti izpilda atbilstīgi 4. pantam pieņemtajos deleģētajos aktos noteiktās snieguma prasības, dalībvalstis neaizliedz, neierobežo un nekavē to laišanu tirgū vai nodošanu ekspluatācijā tāpēc, ka tie neizpilda tādiem I pielikumā minētajiem produkta parametriem noteiktās nacionālās snieguma prasības, uz kuriem attiecas šādos deleģētajos aktos iekļautās snieguma prasības.

Ja produkti izpilda atbilstīgi 4. pantam pieņemtajos deleģētajos aktos noteiktās informācijas prasības, dalībvalstis neaizliedz, neierobežo un nekavē to laišanu tirgū vai nodošanu ekspluatācijā tāpēc, ka tie neizpilda tādiem I pielikumā minētajiem produkta parametriem noteiktās nacionālās snieguma prasības, uz kuriem attiecas šādos deleģētajos aktos iekļautās informācijas prasības.

3. Neskarot šā panta 2. punktu, dalībvalstīm neliedz noteikt minimālās energoefektivitātes prasības saskaņā ar Direktīvas (ES) 2024/1275 5. pantu un sistēmas prasības saskaņā ar minētās direktīvas 13. pantu.

4. Dalībvalstis neaizliedz, neierobežo un nekavē tādu produktu laišanu tirgū vai nodošanu ekspluatācijā, attiecībā uz kuriem deleģētā aktā, kas pieņemts saskaņā ar 4. panta 2. punktu, noteikts, ka attiecībā uz vienu vai vairākiem I pielikumā minētajiem konkrētajiem produkta parametriem nav jānosaka snieguma, informācijas vai ne snieguma, ne informācijas prasības, pamatojoties uz neatbilstību nacionālajām prasībām par šādiem parametriem.

5. Gadatirgos, izstādēs un līdzīgos pasākumos dalībvalstis neliedz izstādīt produktus, kas neizpilda atbilstīgi 4. pantam pieņemtajos deleģētajos aktos noteiktās prasības, ar noteikumu, ka viegli pamanāma zīme skaidri norāda, ka šādi produkti neizpilda minētajos deleģētajos aktos noteiktās prasības un ka tie nav paredzēti pārdošanai līdz laikam, kad šāda atbilstība būs nodrošināta.

II NODAĻA

EKODIZAINA PRASĪBAS

4. pants

Pilnvarojumi pieņemt deleģētos aktus

1. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 72. pantu attiecībā uz šīs regulas papildināšanu, nosakot ekodizaina prasības. Minētajos deleģētajos aktos ietver vismaz 8. pantā uzskaitītos elementus. Šādas ekodizaina prasības nosaka saskaņā ar 5., 6. un 7. pantu un III nodaļu.

2. Šā panta 1. punktā minētais pilnvarojums ietver iespēju noteikt, ka konkrētiem I pielikumā minētajiem produkta parametriem nav jānosaka snieguma prasības, informācijas prasības vai ne snieguma, ne informācijas prasības, ja prasība, kas saistīta ar konkrētiem produkta parametriem, negatīvi ietekmētu ekodizaina prasības, kuras tiek apsvērtas attiecībā uz attiecīgo produktu grupu.

3. Pilnvarojums, kas minēts 1. punktā, neietver iespēju pieņemt deleģēto aktu, kas nosaka, ka kādai produktu grupai ekodizaina prasības nav vajadzīgas.

4. Deleģētajos aktos, kas pieņemti saskaņā ar 1. punktu, Komisija ekonomikas operatoriem dod pietiekami daudz laika izpildīt minētajos deleģētajos aktos noteiktās ekodizaina prasības, jo īpaši ņemot vērā MVU un jo īpaši mikrouzņēmumu vajadzības. Deleģētā akta piemērošanas sākuma diena ir ne agrāk kā 18 mēnešus no tā stāšanās spēkā, izņemot pienācīgi pamatotos gadījumos attiecībā uz visu aktu vai dažām konkrētām prasībām vai deleģēto aktu daļējas atcelšanas gadījumos, vai izņemot grozīšanas gadījumos, kad var noteikt agrāku piemērošanas sākuma dienu.

5. Šā panta 1. punktā minētajos deleģētajos aktos Komisija papildina šo regulu saskaņā ar šīs regulas 43. pantu, norādot piemērojamās atbilstības novērtēšanas procedūras no A moduļa, kas izklāstīts šīs regulas IV pielikumā, vai viena no B–H1 moduļa, kuri izklāstīti Lēmuma Nr. 768/2008/EK II pielikumā, ar pielāgojumiem, kas vajadzīgi, ņemot vērā attiecīgās produkta vai ekodizaina prasības.

Ja saskaņā ar citiem Savienības tiesību aktiem vienam un tam pašam produktam jāizmanto dažādi atbilstības novērtēšanas moduļi, kas minēti Lēmuma Nr. 768/2008/EK II pielikumā, tad attiecīgajai ekodizaina prasībai izmanto moduli, kurš noteikts 1. punktā minētajos deleģētajos aktos.

Ja šī regula attiecīgā gadījumā attiecas uz produktu grupu komplementāri Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko nosaka saskaņotus būvizstrādājumu tirdzniecības nosacījumus ("Būvizstrādājumu regula"), atbilstīgi 1. punktam pieņemtajā deleģētajā aktā precizē atbilstības novērtēšanas procedūru, attiecīgā gadījumā arī visas sistēmas, kas paredzētas saskaņā ar pasākumu, kuru nosaka Būvizstrādājumu regula ņemot vērā produktu grupas īpašības, attiecīgās ekodizaina prasības un ekonomikas operatoru izmaksas.

6. Atbilstīgi 1. punktam pieņemtie deleģētie akti, attiecīgi ņemot vērā produktu grupas specifiku, var ietvert jebkuru no šādām papildu prasībām:

a) ja tas nepieciešams rezultatīvai tirgus uzraudzībai:

   i) prasība ražotājiem, to pilnvarotajiem pārstāvjiem vai importētājiem glabāt tehnisko dokumentāciju un ES atbilstības deklarāciju uz laikposmu, kas nav 10 gadu laikposms, kurš minēts attiecīgi 27. panta 3. punktā, 28. panta 2. punkta a) apakšpunktā vai 29. panta 7. punktā, pēc attiecīgā produkta laišanas tirgū vai nodošanas ekspluatācijā, ņemot vērā produkta veidu vai attiecīgās ekodizaina prasības;

   ii) prasība ekonomikas operatoriem pēc pieprasījuma sniegt tirgus uzraudzības iestādēm 36. panta 2. punkta otrajā daļā minēto informāciju laikposmā, kas nav tajā minētais 10 gadu laikposms, pēc attiecīgā produkta piegādes;

   iii) prasība saskaņā ar 36. panta 3. punktu ražotājiem, to pilnvarotajiem pārstāvjiem vai importētājiem bez pieprasījuma darīt Komisijai vai tirgus uzraudzības iestādēm digitāli pieejamas ar attiecīgo produktu saistītās tehniskās dokumentācijas daļas;

   iv) prasība piegādes ķēdes dalībniekiem ievērot 38. pantā uzskaitītos pienākumus;

b) prasība saskaņā ar 37. panta 1. punktu ražotājiem, to pilnvarotajiem pārstāvjiem vai importētājiem darīt Komisijai pieejamu informāciju par to produktu daudzumu, uz kuriem attiecas šā panta 1. punktā minētie deleģētie akti un kuri laisti tirgū vai nodoti ekspluatācijā;

c) ja nepieciešams, lai nodrošinātu produktu energoefektīvu izmantošanu vai izstrādātu turpmākas ekodizaina prasības:

   i) prasība saskaņā ar 37. panta 2. punktu, ka produktiem jāspēj izmērīt funkcionēšanas laikā patērēto enerģiju vai savu sniegumu citos attiecīgajos I pielikumā minētajos produkta parametros;

   ii) prasība saskaņā ar 37. panta 4. punktu ražotājiem, to pilnvarotajiem pārstāvjiem vai importētājiem vākt i) punktā minētos reālās funkcionēšanas nepersondatus un ziņot Komisijai;

   iii) prasība saskaņā ar 39. panta 2. punktu izmantot digitālos rīkus, lai aprēķinātu produkta sniegumu kādā no I pielikumā minētajiem produkta parametriem;

d) lai nodrošinātu pārredzamību attiecībā uz atbilstību ekodizaina prasībām, noteikumi par marķējumu, kas norāda atbilstību ekodizaina prasībām, produktiem, uz kuriem neattiecas prasība pirms to laišanas tirgū vai nodošanas ekspluatācijā uzlikt *CE* zīmi, saskaņā ar 47. pantu.

7. Pirmais deleģētais akts, kas jāpieņem saskaņā ar šo pantu, nestājas spēkā pirms 2025. gada 19. jūlija.

5. pants

Ekodizaina prasības

1. Lai pievērstos vides ietekmei un balstoties uz I pielikumā minētajiem produkta parametriem, atbilstīgi 4. pantam pieņemtajos deleģētajos aktos noteiktās ekodizaina prasības ir tādas, kas uzlabo šādus produkta aspektus, ja tie ir svarīgi attiecīgajai produktu grupai:

a) ilgizturība;

b) uzticamība;

c) atkalizmantojamība;

d) modernizējamība;

e) remontējamība;

f) uzturamība un pārjaunojamība;

g) tādu vielu klātbūtne, kas rada bažas;

h) enerģijas izmantojums un energoefektivitāte;

i) ūdens izmantojums un ūdensefektivitāte;

j) resursu izmantojums un resursefektivitāte;

k) reciklēta materiāla saturs;

l) pārražojamība;

m) reciklējamība;

n) materiālu atgūstamība;

o) vides ietekme, arī oglekļa pēda un vides pēda;

p) paredzamā atkritumu rašanās.

2. Ekodizaina prasības attiecīgā gadījumā, pamatojoties uz I pielikumā minētajiem produkta parametriem, nodrošina, ka produkti nekļūst priekšlaicīgi novecojuši tādu iemeslu dēļ kā, piemēram, ražotāju izdarītas dizaina izvēles, tādu komponentu izmantošana, kas ir ievērojami mazāk izturīgi nekā citi komponenti, ierobežota galveno komponentu demontāža, nepieejama informācija par remontu vai rezerves daļas, programmatūra, kas pēc operētājsistēmas atjaunināšanas vairs nedarbojas, vai programmatūras atjauninājumu nenodrošināšana.

3. Komisija pēc vajadzības izvēlas vai izstrādā ekodizaina prasību noteikšanas rīkus vai metodikas.

4. Ekodizaina prasības nosaka konkrētai produktu grupai. Tās var diferencēt ikvienam konkrētam produktam, kas pieder pie minētās konkrētās produktu grupas.

5. Produktus, kuru vienīgais mērķis ir kalpot aizsardzībai vai valsts drošībai, izslēdz no produktu grupām.

6. Komisija var noteikti horizontālās ekodizaina prasības arī tām produktu grupām, kas nav iekļautas 18. pantā minētajā darba plānā.

7. Ja divām vai vairākām produktu grupām piemīt viena vai vairākas līdzības, kas produkta aspektu ļauj rezultatīvi uzlabot, pamatojoties uz kopīgām ekodizaina informācijas prasībām vai snieguma prasībām, minētajām produktu grupām var noteikt horizontālas ekodizaina prasības. Apsverot, vai noteikt horizontālas ekodizaina prasības, Komisija ņem vērā arī

ieguvumus, ko šīs regulas mērķu sasniegšanas aspektā sniegtu tas, ka viens deleģētais akts aptvertu plašu produktu grupu klāstu.

8. Ekodizaina prasība var aptvert produktus, uz kuriem attiecas pašregulācijas pasākums, kas iekļauts atbilstīgi 21. panta 3. punktam pieņemtā īstenošanas akta sarakstā, ja minētais pašregulācijas pasākums neietver produkta aspektus, uz kuriem attiecas minētā ekodizaina prasība.

9. Lai uzlabotu konkrētus produkta aspektus, ekodizaina prasības attiecīgi ietver vienu vai abas no šīm prasībām:

a) snieguma prasības, kas izklāstītas 6. pantā,

b) informācijas prasības, kas izklāstītas 7. pantā.

10. Sagatavojot ekodizaina prasības, Komisija nodrošina konsekvenci ar citiem Savienības tiesību aktiem un:

a) ņem vērā šādus elementus:

i) Savienības klimata, vides, energoefektivitātes, resursefektivitātes un drošības, arī netoksiskas aprites ekonomikas, prioritātes un citas saistītās Savienības prioritātes un mērķrādītāji;

ii) attiecīgi Savienības tiesību akti, arī tiktāl, ciktāl tie attiecas uz attiecīgajiem produkta aspektiem;

iii) attiecīgi starptautiskie nolīgumi;

iv) pašregulācijas pasākumi;

v) attiecīgi valsts vides jomas tiesību akti;

vi) attiecīgi Eiropas un starptautiskie standarti;

b) veic ietekmes novērtējumu, pamatojoties uz labākajiem pieejamajiem pierādījumiem un analīzēm un attiecīgā gadījumā uz papildu izpēti un pētījumu rezultātiem, kas iegūti Savienības finansēšanas programmu satvarā. Ekodizaina prasību noteikšanu attiecībā uz noteiktiem produkta aspektiem nepamatoti nekavē neskaidrības par to, vai ir iespējams noteikt ekodizaina prasības, lai uzlabotu citus produkta aspektus. Ietekmes novērtējumā Komisija:

i) norada izmantoto metodiku;

ii) nodrošina, ka tiek analizēti visi produkta aspekti un ka produkta aspektu analīzes dziļums ir proporcionāls tam, cik tie nozīmīgi attiecīgajam produktam;

iii) nodrošina, ka tiek analizēta dažādo produkta aspektu savstarpējā atkarība;

iv) nosaka paredzamās vides ietekmējuma izmaiņas, arī, ja iespējams, kvantificētas oglekļa pēdas un vides pēdas formā;

v) attiecīgā gadījumā analizē ievadresursu pieejamību pārjaunošanas nozarei;

vi) analizē visu attiecīgo ietekmi uz cilvēka veselību;

vii) izsver minimālo produkta vai produktu grupas snieguma līmeni, kas vajadzīgs, lai nākotnē īstenotu Savienības prioritātes, kas uzskaitītas a) apakšpunkta i) punktā;

c) ņem vērā attiecīgo tehnisko informāciju, kas izmantota par pamatu Savienības tiesību aktiem vai instrumentiem vai izriet no tiem, tostarp Regulu (EK) Nr. 66/2010, Direktīvu 2010/75/ES, tehniskās pārbaudes kritērijus, kas pieņemti atbilstīgi Regulai (ES) 2020/852, un ES zaļā publiskā iepirkuma kritērijus;

d) ņem vērā konfidenciālas komercinformācijas aizsardzību;

e) ņem vērā viedokļus, ko paudis 19. pantā minētais Ekodizaina forums un 20. pantā minētā dalībvalstu ekspertu grupa.

11. Ekodizaina prasības atbilst šādiem kritērijiem:

a) nav būtiskas negatīvas ietekmes uz produkta funkcionalitāti no lietotāja perspektīvas;

b) nav nelabvēlīgas ietekmes uz cilvēka veselību un drošību;

c) nav būtiskas negatīvas ietekmes uz patērētājiem, ciktāl tas skar attiecīgo produktu pieejamību cenas ziņā, ņemot vērā arī lietotu produktu pieejamību, ilgizturību un produktu aprites cikla izmaksas;

d) nav nesamērīgas negatīvas ietekmes uz ekonomikas operatoru un citu vērtības ķēdes dalībnieku, tostarp MVU un sevišķi mikrouzņēmumu, konkurētspēju;

e) ražotājiem vai citiem vērtības ķēdes dalībniekiem nav pienākuma izmantot īpašniektehnoloģiju;

f) ražotājiem vai citiem vērtības ķēdes dalībniekiem, tostarp MVU un sevišķi mikrouzņēmumiem, nav nesamērīga administratīvā sloga.

12. Ekodizaina prasības ir verificējamas. Komisija nosaka pienācīgus līdzekļus, kā verificēt konkrētu ekodizaina prasību ievērošanu, tostarp tiešas produkta pārbaudes vai pamatojoties uz tehnisko dokumentāciju.

13. Komisija publicē attiecīgos pētījumus un analīzes, tostarp 10. punkta b) apakšpunktā minētos ietekmes novērtējumus, kas izmantoti ekodizaina prasību noteikšanai.

14. Par katru produktu grupu, uz kuru attiecas ekodizaina prasības, Komisija attiecīgā gadījumā nosaka, kuras vielas atbilst 2. panta 27. punkta d) apakšpunktā dotajai definīcijai, ņemot vērā vismaz to, vai:

a) standarta tehnoloģiju gadījumā vielas padara atkalizmantošanas vai reciklēšanas procesu ievērojami sarežģītāku, dārgāku, vidi ietekmējošāku, energoietilpīgāku vai resursietilpīgāku;

b) vielas pasliktina tā reciklētā materiāla tehniskās īpašības vai funkcijas, lietderību vai vērtību, kas iegūts no produkta vai produktiem, kuri ražoti no minētā reciklētā materiāla;

c) vielas negatīvi ietekmē reciklētā materiāla estētiskās vai smaržas īpašības.

6. pants

Snieguma prasības

1. Produkti izpilda snieguma prasības, kas attiecas uz produkta aspektiem, kā noteikts atbilstīgi 4. pantam pieņemtajos deleģētajos aktos.

2. Snieguma prasību pamatā ir I pielikumā minētie attiecīgie produkta parametri, un tās attiecīgi ietver vienu vai abas no šīm prasībām:

a) minimālais vai maksimālais līmenis attiecībā uz konkrētu produkta parametru vai to kombināciju;

b) nekvantitatīvas prasības, kuru mērķis ir uzlabot viena vai vairāku šādu produkta parametru sniegumu.

3. Snieguma prasības, kuru pamatā ir I pielikuma f) punktā minētais produkta parametrs, neierobežo vielu klātbūtni produktos tādu iemeslu dēļ, kas galvenokārt saistīti ar ķīmisko drošumu.

Tomēr snieguma prasību noteikšana attiecīgā gadījumā arī samazina būtiskus riskus cilvēka veselībai vai videi.

4. Nosakot snieguma prasības, Komisija ievēro II pielikumā izklāstīto procedūru.

7. pants

Informācijas prasības

1. Produkti izpilda informācijas prasības, kas attiecas uz produkta aspektiem, kā noteikts atbilstīgi 4. pantam pieņemtajos deleģētajos aktos.

2. Informācijas prasības:

a) ietver vismaz prasības, kas attiecas uz III nodaļā noteikto produkta digitālo pasi, un prasības, kuras attiecas uz 5. punktā noteiktajām vielām, kas rada bažas;

b) attiecīgā gadījumā paredz arī to, ka produktiem jāpievieno:

i) informācija par produkta sniegumu vienā vai vairākos I pielikumā minētajos produkta parametros, tostarp remontējamības indekss, ilgizturības indekss, oglekļa pēda vai vides pēda;

ii) klientiem un citiem dalībniekiem domāta informācija par to, kā produktu uzstādīt, lietot, uzturēt un remontēt, lai samazinātu tā ietekmi uz vidi un nodrošinātu optimālu ilgizturību, kā attiecīgā gadījumā uzstādīt trešās puses operētājsistēmas, kā arī par savākšanu pārjaunošanai vai pārražošanai un par to, kā produktu atdot atpakaļ vai kā ar to rīkoties tā darbmūža beigās;

iii) apstrādes kompleksiem domāta informācija par demontāžu, atkalizmantošanu, pārjaunošanu, reciklēšanu vai likvidēšanu darbmūža beigās;

iv) cita informācija, kas varētu ietekmēt klientu iespējas izvēlēties ilgtspējīgus produktus un to, kā ar produktu rīkojas personas, kuras nav ražotājs, lai veicinātu pienācīgu izmantošanu, vērtības saglabāšanas darbības un pareizu apstrādi darbmūža beigās;

c) ir skaidras, viegli saprotamas un pielāgotas attiecīgo produktu grupu un paredzēto informācijas saņēmēju īpatnībām.

Informācijas prasību konkrētam produkta parametram var noteikt neatkarīgi no tā, vai konkrētajam produkta parametram ir noteikta snieguma prasība.

Ja deleģētajā aktā ir ietvertas horizontālas ekodizaina prasības, šā punkta a) apakšpunktu nepiemēro.

3. Informācijas prasības, kuru pamatā ir I pielikuma f) punktā noteiktais produkta parametrs, neattiecas uz vielu vai maisījumu marķēšanu tādu iemeslu dēļ, kas galvenokārt saistīti ar to bīstamību veselībai vai videi.

4. Nosakot 2. punkta b) apakšpunkta i) punktā minētās informācijas prasības, Komisija, attiecīgā gadījumā ņemdama vērā produktu grupas specifiku, nosaka snieguma klases.

Komisija snieguma klases var balstīt uz atsevišķiem parametriem vai uz apkopotiem indeksiem. Šādas snieguma klases var izteikt absolūtā izteiksmē vai jebkādā citādā veidā, kas potenciālajiem klientiem dod iespēju izvēlēties produktus ar vislabāko sniegumu.

Minētās snieguma klases atbilst nozīmīgiem snieguma līmeņu uzlabojumiem.

Ja snieguma klašu pamatā ir parametri, par kuriem ir noteiktas snieguma prasības, zemākā klase atbilst minimālajam sniegumam, kas prasīts laikā, kad snieguma klases sāk piemērot.

5. Ja vien 6. punkta c) apakšpunktā nav noteikts citādi, informācijas prasības dod iespēju izsekot bažas radošajām vielām visā attiecīgo produktu aprites ciklā, ja vien šādas izsekošanas iespēju jau nedara iespējamu informācijas prasības, kuras nosaka cits deleģēts akts, kas pieņemts atbilstīgi 4. pantam un aptver attiecīgos produktus, un ietver vismaz šādus elementus:

a) produktā esošo vielu, kas rada bažas, nosaukums vai ciparu kods šādi:

i) nosaukums Starptautiskās Teorētiskās un lietišķās ķīmijas savienības (*IUPAC*) nomenklatūrā vai cits starptautisks nosaukums, ja *IUPAC* nosaukums nav pieejams;

ii) citi nosaukumi, tostarp parastais nosaukums, tirdzniecības nosaukums, saīsinājums;

iii) Eiropas Kopienas (EK) numurs, kā norādīts Eiropas ķīmisko komercvielu sarakstā (*EINECS*), Eiropā reģistrēto ķīmisko vielu sarakstā (*ELINCS*), kur uzskaitītas vielas, kas vairs nav uzskatāmas par polimēriem (*NLP*), vai numurs, ko piešķīrusi Eiropas Ķimikāliju aģentūra (*ECHA*), ja tāds ir un ja tas ir lietderīgs;

iv) Informatīvā ķīmijas dienesta (*CAS*) dotais nosaukums un numurs, ja tāds ir;

b) vielu, kas rada bažas, atrašanās vieta produktā;

c) vielu, kas rada bažas, koncentrācija, maksimālā koncentrācija vai koncentrācijas diapazons produkta, tā attiecīgo komponentu vai rezerves daļu līmenī;

d) attiecīgas instrukcijas par drošu produkta lietošanu;

e) informācija, kas ir svarīga produkta demontāžai, sagatavošanai atkalizmantošanai, atkalizmantošanai, reciklēšanai un apsaimniekošanai videi drošā veidā darbmūža beigās.

Attiecīgā gadījumā Komisija konkrētajai produktu grupai var noteikt sliekšņus, kad attiecībā uz vielām, kas rada bažas, ir jāsāk piemērot informācijas prasību.

6. Ja Komisija atbilstīgi 4. pantam pieņemtā deleģētajā aktā nosaka informācijas prasības, tā attiecīgā gadījumā:

a) nosaka 5. punkta pirmajā daļā minēto informācijas prasību piemērošanas datumus, vajadzības gadījumā diferencējot vielas, kas rada bažas;

b) attiecībā uz vielām, kas rada bažas, vai informācijas elementiem paredz pienācīgi pamatotus izņēmumus no 5. punkta pirmajā daļā minētajām informācijas prasībām, balstoties uz vielu, kas rada bažas, tehnisko izsekošanas iespējamību vai nozīmīgumu, to, vai pastāv analītiskas metodes to konstatēšanai un kvantificēšanai, nepieciešamību aizsargāt konfidenciālu komercinformāciju un citos pienācīgi pamatotos gadījumos; izņēmums neattiecas uz vielām, kas rada bažas, 2. panta 27. punkta a) apakšpunkta nozīmē, ja to koncentrācija produktos, attiecīgajos to komponentos vai rezerves daļās ir lielāka par 0,1 % no masas; un

c) nodrošina saskanību ar pastāvošajām informācijas prasībām, ko paredz Savienības tiesību akti, un līdz minimumam samazina administratīvo slogu, arī ar piemērotiem tehniskajiem risinājumiem.

7. Informācijas prasībās norāda, kādā veidā prasīto informāciju darīt pieejamu. Ja ir pieejama produkta digitālā pase, prasīto informāciju norāda tajā, un vajadzības gadījumā to sniedz arī vienā vai vairākos no šādiem veidiem:

a) uz paša produkta;

b) uz produkta iepakojuma;

c) marķējumā, kas minēts 16. pantā;

d) lietotāja rokasgrāmatā vai citā dokumentācijā, kas pievienota produktam;

e) brīvpiekļuves tīmekļa vietnē vai lietotnē.

Informāciju, kura dod iespēju izsekot vielām, kas rada bažas, atbilstīgi 5. punktam, vai nu sniedz uz produkta, vai arī dara piekļūstamu, izmantojot uz produkta esošu datu nesēju.

8. Informāciju, kas jānodrošina atbilstīgi informācijas prasībām, sniedz klientiem viegli saprotamā valodā, ko nosaka dalībvalsts, kuras tirgū produktu grasās darīt pieejamu vai kurā to jānodod ekspluatācijā.

8. pants

Deleģēto aktu saturs

Deleģētajos aktos, ko pieņem saskaņā ar 4. pantu, norāda vismaz šādus elementus:

a) aptvertās produktu grupas vai grupu definīcija, tostarp preču kodu saraksts, kā noteikts Padomes Regulas (EEK) Nr. 2658/87 ([60]) I pielikumā, un produktu apraksti;

b) aptverto produktu grupu ekodizaina prasības;

c) attiecīgā gadījumā produkta parametri, kas minēti I pielikumā, par kuriem Komisija saskaņā ar 4. pantu norāda, ka ekodizaina prasības nav nepieciešamas;

d) testu, mērījumu vai aprēķinu standarti vai metodes, kas jāizmanto saskaņā ar 39. panta 1. punktu;

e) attiecīgā gadījumā prasības par digitālo rīku izmantošanu saskaņā ar 39. panta 2. punktu;

f) attiecīgā gadījumā pārejas metodes, saskaņotie standarti vai to daļas, kuru atsauces ir publicētas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, vai izmantojamās kopīgās specifikācijas;

g) formāts, veids un secība, kādā jādara pieejama informācija, kas vajadzīga atbilstības verifikācijai;

h) atbilstības novērtēšanas modulis, kas jāizmanto saskaņā ar 4. panta 5. punktu. Ja piemērojamais modulis atšķiras no IV pielikumā noteiktā moduļa, faktori, kuru dēļ ir jāizvēlas minētā procedūra;

i) prasības attiecībā uz informāciju, ko sniedz ražotāji, tostarp par tehniskās dokumentācijas elementiem, kuri vajadzīgi, lai varētu verificēt produkta atbilstību ekodizaina prasībām;

j) attiecīgā gadījumā jebkādas papildu informācijas prasības atbilstīgi 36. un 37. pantam;

k) pārejas perioda ilgums, kurā dalībvalstīm jāatļauj laist tirgū vai nodot ekspluatācijā produktus, kas atbilstīgi 4. pantam pieņemtā deleģētā akta spēkā stāšanās dienā atbilst to teritorijā spēkā esošajiem valsts noteikumiem;

l) atbilstīgi 4. pantam pieņemtā deleģētā akta izvērtēšanas datums, cita starpā ņemot vērā šādus aspektus:

   i) produktu grupas un tās tirgus īpašības;

   ii) vajadzību pielāgot prasības, lai produkti būtu ilgtspējīgāki;

   iii) Savienības rīcībpolitikas mērķi;

   iv) tehniskais progress; un

   v) metožu pieejamība.

([60]) Padomes Regula (EEK) Nr. 2658/87 (1987. gada 23. jūlijs) par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu (OV L 256, 7.9.1987., 1. lpp.).

III NODAĻA

PRODUKTA DIGITĀLĀ PASE

9. pants

Produkta digitālā pase

1. Informācijas prasības paredz, ka produktus var laist tirgū vai nodot ekspluatācijā tikai tad, ja ir pieejama produkta digitālā pase saskaņā ar piemērojamajiem deleģētajiem aktiem, kas pieņemti atbilstīgi 4. pantam un 10. un 11. pantam. Produkta digitālajā pasē iekļautie dati ir precīzi, pilnīgi un aktuāli.

2. Produkta digitālajai pasei piemērojamajās prasībās, kas noteiktas atbilstīgi 4. pantam pieņemtajos deleģētajos aktos, atkarībā no aptvertajām produktu grupām norāda šādu informāciju:

a) dati, kas produkta digitālajā pasē jāiekļauj atbilstīgi III pielikumam;

b) viens vai vairāki izmantojamie datu nesēji;

c) datu nesēja konfigurācija un novietojums;

d) tas, vai produkta digitālā pase ir jānosaka modelim, partijai vai vienībai, un attiecīgo līmeņu definīcija;

e) veids, kādā produkta digitālā pase jādara pieejama klientiem, pirms viņi uzņemas pārdošanas, nomas vai izpirkumnomas līguma saistības, arī tālpārdošanas gadījumā;

f) dalībnieki, kuriem jābūt piekļuvei produkta digitālajā pasē ietvertajiem datiem, un tas, kādiem datiem tiem ir jābūt piekļuvei;

g) dalībnieki, kuriem jāizveido produkta digitālā pase vai jāatjaunina dati produkta digitālajā pasē, un tas, kādus datus tie var ievadīt vai atjaunināt;

h) detalizēti izstrādāta kārtība datu ievadīšanai vai atjaunināšanai;

i) periods, kurā produkta digitālajai pasei jābūt pieejamai un kurš atbilst vismaz konkrētā produkta paredzamajam darbmūžam.

3. Šā panta 2. punktā minētās prasības:

a) nodrošina, ka vērtības ķēdes dalībnieki var viegli piekļūt tiem svarīgajai informācijai par produktiem un viegli to saprast;

b) atvieglo produktu atbilstības verifikāciju, ko veic kompetentās valstu iestādes; un

c) uzlabo produktu izsekojamību visā vērtības ķēdē.

4. Nosakot prasības par produkta digitālo pasi, Komisija var produktu grupām piemērot atkāpes no prasības nodrošināt produkta digitālo pasi, ja:

a) saistībā ar 10. un 11. pantā iekļautajām pamatprasībām produkta digitālās pases tehniskās specifikācijas nav pieejamas; vai

b) ar produktu grupu saistītas informācijas digitālas sniegšanas sistēmu, kura Komisijas ieskatā sasniedz 3. punkta a) un b) apakšpunktā minētos mērķus, paredz citi Savienības tiesību akti.

10. pants

Produkta digitālajai pasei piemērojamās prasības

1. Produkta digitālā pase atbilst šādām pamatprasībām:

a) tā ar datu nesēja starpniecību ir savienota ar pastāvīgu unikālu produkta identifikatoru;

b) datu nesējs fiziski atrodas uz produkta, tā iepakojuma vai produktam pievienotajā dokumentācijā, kā norādīts piemērojamajā atbilstīgi 4. pantam pieņemtajā deleģētajā aktā;

c) datu nesējs un unikālais produkta identifikators atbilst vienam vai vairākiem III pielikuma otrajā daļā minētiem standartiem vai līdzvērtīgiem Eiropas vai starptautiskajiem standartiem, līdz *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* tiek publicētas saskaņoto standartu atsauces;

d) visu produkta digitālajā pasē iekļauto datu pamatā ir atvērti standarti, kas izstrādāti sadarbspējīgā formātā, ir pienācīgi mašīnlasāmi, strukturēti, meklējami un nosūtāmi, izmantojot atvērtu, sadarbspējīgu datu apmaiņas tīklu bez piesaistes vienam pārdevējam, kā arī atbilst šajā pantā un 11. pantā izklāstītajām pamatprasībām;

e) personas datus attiecībā uz klientiem produkta digitālajā pasē neglabā bez to nepārprotamas piekrišanas saskaņā ar Regulas (ES) 2016/679 6. pantu;

f) produkta digitālajā pasē iekļautie dati attiecas uz produkta modeli, partiju vai vienību, kā norādīts atbilstīgi 4. pantam pieņemtajā deleģētajā aktā;

g) piekļuvi produkta digitālajā pasē iekļautajai informācijai reglamentē saskaņā ar šajā pantā un 11. pantā izklāstītajām pamatprasībām un ar īpašajām piekļuves tiesībām produktu grupas līmenī, kā noteikts piemērojamajā atbilstīgi 4. pantam pieņemtajā deleģētajā aktā.

Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 72. pantu, lai, ņemot vērā tehnikas un zinātnes attīstību, grozītu III pielikuma c) un l) punktu, proti, aizstātu standartus vai pievienotu citus Eiropas vai starptautiskos standartus, kuriem datu nesējiem, unikālajiem operatora identifikatoriem un unikālajiem objekta identifikatoriem jāatbilst, lai atbilstu šajā pantā izklāstītajiem nosacījumiem.

2. Ja citi Savienības tiesību akti prasa vai atļauj produkta digitālajā pasē iekļaut specifiskus datus, minētos datus var iekļaut produkta digitālajā pasē atbilstoši piemērojamam deleģētajam aktam, kurš pieņemts atbilstīgi 4. pantam.

3. Ekonomikas operators, kas produktu laiž tirgū:

a) attiecīgā gadījumā nodrošina tirgotājiem un tiešsaistes tirdzniecības vietu nodrošinātājiem datu nesēja vai unikālā produkta identifikatora digitālu kopiju, lai tie varētu datu nesēju vai unikālo produkta identifikatoru darīt pieejamu potenciālajiem klientiem, ja tie nevar fiziski piekļūt produktam;

b) punkta a) apakšpunktā minēto digitālo kopiju vai tīmekļa vietnes saiti nodrošina bez maksas un nekavējoties, katrā ziņā piecu darbdienu laikā kopš pieprasījuma saņemšanas.

4. Ekonomikas operators, laižot produktu tirgū, ar neatkarīga trešās puses produkta digitālās pases pakalpojumu sniedzēja starpniecību dara pieejamu produkta digitālās pases rezerves kopiju.

11. pants

Produkta digitālās pases tehniskie parametri un darbība

Produkta digitālās pases tehniskie parametri un darbība izpilda šādas pamatprasības:

a) produktu digitālās pases ir pilnībā sadarbspējīgas ar citām produktu digitālajām pasēm, kas prasītas deleģētajos aktos, kuri pieņemti, ievērojot 4. pantu, attiecībā uz gala-gala sakaru un datu nosūtīšanas tehniskajiem, semantiskajiem un organizatoriskajiem aspektiem;

b) klienti, ražotāji, importētāji, izplatītāji, tirgotāji, profesionāli remontētāji, neatkarīgi operatori, pārjaunotāji, pārražotāji, reciklētāji, tirgus uzraudzības iestādes un muitas dienesti, pilsoniskās sabiedrības organizācijas, arodbiedrības un citi attiecīgi dalībnieki var bez maksas un viegli piekļūt produkta digitālajai pasei, pamatojoties uz to attiecīgajām piekļuves tiesībām, kas noteiktas piemērojamajā atbilstīgi 4. pantam pieņemtajā deleģētajā aktā;

c) produkta digitālo pasi glabā par tās izveidi atbildīgais ekonomikas operators vai neatkarīgi trešās puses produkta digitālās pases pakalpojumu sniedzēji, kuri ir pilnvaroti rīkoties ekonomikas operatora vārdā;

d) ja produktam, kam jau ir produkta digitālā pase, tiek izveidota jauna produkta digitālā pase, jauno produkta digitālo pasi sasaista ar sākotnējo produkta digitālo pasi vai pasēm;

e) produkta digitālā pase ir pieejama atbilstīgi 4. pantam pieņemtajos deleģētajos aktos norādītajā periodā, arī pēc tā ekonomikas operatora maksātnespējas, likvidācijas vai darbības izbeigšanas Savienībā, kurš ir atbildīgs par produkta digitālās pases izveidi;

f) tiesības ieviest, grozīt vai atjaunināt datus produkta digitālajā pasē ierobežo, pamatojoties uz piekļuves tiesībām, kas noteiktas saskaņā ar 4. pantu pieņemtajos deleģētajos aktos;

g) nodrošina datu autentifikāciju, uzticamību un integritāti;

h) produktu digitālās pases izstrādā un izmanto tā, lai nodrošinātu augstu drošības un privātuma līmeni un novērstu krāpšanu.

Ja produkta digitālo pasi glabā, ievērojot pirmās daļas c) punktu, vai citādi apstrādā produkta digitālā pases pakalpojumu sniedzēji, minētajiem produkta digitālās pases pakalpojumu sniedzējiem šādus datus pilnībā vai daļēji pārdot, atkalizmantot vai apstrādāt ir atļauts tikai tādā mērā, kādā tas ir nepieciešams attiecīgo glabāšanas vai apstrādes pakalpojumu sniegšanai, ja vien nav konkrētas vienošanās ar ekonomikas operatoru, kas produktu laiž tirgū vai nodod ekspluatācijā.

Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 72. pantu, lai papildinātu šo pantu, nosakot prasības, kas produkta digitālo pasu pakalpojumu sniedzējiem jāievēro, lai tie varētu kļūt par šādiem pakalpojumu sniedzējiem, un attiecīgā gadījumā sertifikācijas shēmu, ar kuru verificēt atbilstību šādām prasībām, un nosakot prasības, kas minētajiem pakalpojumu sniedzējiem jāievēro, sniedzot produkta digitālās pases pakalpojumus.

Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, kas nosaka procedūras, kā izdot un verificēt to ekonomikas operatoru un citu attiecīgu dalībnieku digitālos akreditācijas dokumentus, kuriem jābūt tiesībām piekļūt produkta digitālajā pasē iekļautajiem datiem. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 73. panta 3. punktā.

12. pants

Unikālie identifikatori

1. Regulas III pielikuma pirmās daļas g) un h) punktā minētie unikālie operatora identifikatori un III pielikuma pirmās daļas i) punktā minētie unikālie objekta identifikatori atbilst III pielikuma pirmās daļas c) punktā un otrajā daļā minētajiem standartiem vai līdzvērtīgiem Eiropas vai starptautiskajiem standartiem, līdz saskaņoto standartu atsauces ir publicētas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

2. Ja III pielikuma pirmās daļas h) punktā minētais unikālais operatora identifikators vēl nav pieejams, produkta digitālo pasi veidojošais vai atjauninošais ekonomikas operators attiecīgā dalībnieka vārdā pieprasa unikālo operatora identifikatoru un sniedz tam pilnīgu informāciju par unikālo operatora identifikatoru, kad tas ir izdots.

Pirms pirmajā daļā minētā pieprasījuma sniegšanas produkta pasi veidojošais vai atjauninošais ekonomikas operators pieprasa minētajam attiecīgajam dalībniekam apstiprinājumu, ka unikāla kompleksa identifikatora nav.

3. Ja III pielikuma pirmās daļas i) punktā minētais unikālais objekta identifikators vēl nav pieejams, produkta digitālo pasi veidojošais vai atjauninošais ekonomikas operators par attiecīgo atrašanās vietu vai ēku atbildīgā dalībnieka vārdā pieprasa unikālo objekta identifikatoru un sniedz minētajam dalībniekam pilnīgu informāciju par unikālo kompleksa identifikatoru, kad tas izdots.

Pirms pirmajā daļā minētā pieprasījuma sniegšanas produkta pasi veidojošais vai atjauninošais ekonomikas operators pieprasa attiecīgajam dalībnieka apstiprinājumu, ka unikāla kompleksa identifikatora nav.

4. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 72. pantu, lai papildinātu šo regulu, paredzot noteikumus un procedūras, kas saistītas ar unikālo identifikatoru un datu nesēju aprites cikla pārvaldību. Konkrētāk, minētie deleģētie akti:

a) paredz noteikumus organizācijām, kas vēlas kļūt par unikālo identifikatoru un datu nesēju izdevējām aģentūrām; un

b) paredz noteikumus ekonomikas operatoriem, kuri vēlas izveidot paši savus unikālos identifikatorus un datu nesējus, nepaļaujoties uz unikālo identifikatoru un datu nesēju izdevēju aģentūru.

5. Deleģētajos aktos, ko pieņem saskaņā ar 4. punktu, nosaka:

a) kritērijus, kas jāizpilda, lai kļūtu par unikālā identifikatora un datu nesēju izdevēju aģentūru;

b) unikālo identifikatoru un datu nesēju izdevēju aģentūru lomas;

c) noteikumus, kas nodrošina, ka unikālie identifikatori un datu nesēji ir uzticami, verificējami un unikāli globālā mērogā;

d) noteikumus par unikālo identifikatoru un datu nesēju izveidi, uzturēšanu, atjaunināšanu un atsaukšanu;

e) noteikumus, kas saistīti ar datu pārvaldību.

6. Kad Komisija paredz 4. punktā minētos noteikumus un procedūras, tā:

a) tiecas nodrošināt sadarbspēju starp dažādām pieejām;

b) ņem vērā attiecīgos esošos tehniskos risinājumus un standartus;

c) nodrošina, ka paredzētie noteikumi un procedūras ir tehnoloģiski neitrāli, cik vien iespējams.

13. pants

Produktu digitālo pasu reģistrs

1. Komisija līdz 2026. gada 19. jūlijam izveido digitālu reģistru ("reģistrs"), kurā drošā veidā glabā vismaz unikālos identifikatorus.

Attiecībā uz produktiem, kuriem paredzēts piemērot muitas procedūru "laišana brīvā apgrozībā", reģistrā glabā preces kodu.

Reģistrā glabā bateriju unikālos identifikatorus, kā minēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2023/1542 ([61]) 77. panta 3. punktā.

Komisija pārvalda reģistru un nodrošina, ka reģistrā glabātie dati tiek apstrādāti droši un saskaņā ar Savienības tiesību aktiem, tostarp piemērojamiem noteikumiem par personas datu aizsardzību.

2. Atbilstīgi 4. pantam pieņemtajos deleģētajos aktos Komisija norāda visus citus datus, kurus ne tikai iekļauj produkta digitālajā pasē, bet arī glabā reģistrā, ņemot vērā vismaz šādus kritērijus:

a) nepieciešamība verificēt produkta digitālās pases autentiskumu;

b) tas, cik svarīga ir šī informācija, lai padarītu efektīvākas un iedarbīgākas tirgus uzraudzības pārbaudes un muitas kontroles;

c) nepieciešamība izvairīties no nesamērīga administratīvā sloga ekonomikas operatoriem un muitas dienestiem.

([61]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2023/1542 (2023. gada 12. jūlijs) par baterijām un bateriju atkritumiem, ar ko groza Direktīvu 2008/98/EK un Regulu (ES) 2019/1020 un atceļ Direktīvu 2006/66/EK (OV L 191, 28.7.2023., 1. lpp.).

3. Tā kā Komisijai ir pienākums izveidot un pārvaldīt reģistru un apstrādāt jebkādus personas datus, kas var izrietēt no minētās darbības, Komisija tiek uzskatīta par Regulas (ES) 2018/1725 3. panta 8. punktā definēto pārzini.

4. Ekonomikas operators, kas produktu laiž tirgū vai nodod ekspluatācijā, reģistrā augšupielādē 1. un 2. punktā minētos datus.

5. Pēc tam, kad ekonomikas operators reģistrā ir augšupielādējis 1. un 2. punktā minētos datus, reģistrs minētajam ekonomikas operatoram automātiski paziņo unikālu reģistrācijas identifikatoru, kurš ir saistīts ar unikālajiem identifikatoriem, kas attiecībā uz konkrētu produktu augšupielādēti reģistrā saskaņā ar 4. punktu. Minēto reģistra paziņojumu neuzskata par pierādījumu par atbilstību šai regulai vai citiem Savienības tiesību aktiem.

Komisija pieņem īstenošanas aktu, kurā norāda reģistra īstenošanas kārtību, tostarp pirmajā daļā minētā unikālā reģistrācijas identifikatora paziņošanu.

Minēto īstenošanas aktu pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 73. panta 3. punktā.

6. Komisijai, kompetentajām valsts iestādēm un muitas dienestiem ir piekļuve reģistram, lai tie varētu veikt savus pienākumus atbilstīgi Savienības tiesību aktiem.

14. pants

Tīmekļa portāls produkta digitālajā pasē iekļautajiem datiem

Komisija izveido un pārvalda publiski pieejamu tīmekļa portālu, kurā ieinteresētās personas var meklēt un salīdzināt produktu digitālajās pasēs iekļautos datus. Tīmekļa portālu veido tā, lai ieinteresētās personas noteikti varētu meklēt un salīdzināt datus atbilstoši savām attiecīgajām piekļuves tiesībām, kuras noteiktas atbilstīgi 4. pantam pieņemtajos deleģētajos aktos.

15. pants

Ar produkta digitālo pasi saistītās muitas kontroles

1. Ikviena persona, kas plāno produktu, uz kuru attiecas saskaņā ar 4. pantu pieņemts deleģētais akts, pakļaut muitas procedūrai "laišana brīvā apgrozībā", muitas dienestiem nodrošina vai dara pieejamu minētā produkta unikālo reģistrācijas identifikatoru, kas minēts 13. panta 5. punktā.

Šā punkta pirmo daļu piemēro no brīža, kad reģistrs sāk darboties.

2. Muitas dienesti produktu var laist brīvā apgrozībā tikai pēc tam, kad tie ir verificējuši vismaz to, ka 13. panta 5. punktā minētais unikālais reģistrācijas identifikators un preču kods, kas tiem iesniegts vai darīts pieejams, atbilst reģistrā glabātajiem datiem.

Šā punkta pirmajā daļā minēto verifikāciju veic elektroniski un automātiski, izmantojot 3. punktā minēto starpsavienojumu. To piemēro no brīža, kad starpsavienojums sāk darboties.

Laišanu brīvā apgrozībā neuzskata par pierādījumu atbilstībai šai regulai vai citiem Savienības tiesību aktiem.

3. Komisija reģistru savstarpēji savieno ar ES muitas vienloga dokumentu apmaiņas sistēmu (*EU CSW-CERTEX*), tādējādi darot iespējamu automātisku informācijas apmaiņu ar valstu muitas sistēmām, kas notiek, izmantojot ES vienloga vidi muitas jomā, kura izveidota ar Regulu (ES) 2022/2399.

Minētais starpsavienojums sāk darboties četru gadu laikā no dienas, kad stājas spēkā 13. panta 5. punktā minētais īstenošanas akts.

4. Komisija un muitas dienesti var izgūt un izmantot produkta digitālajā pasē un reģistrā iekļautos datus, lai atbilstīgi Savienības tiesību aktiem pildītu savus pienākumus, arī riska pārvaldību, muitas kontroles un laišanu brīvā apgrozībā saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 952/2013.

5. Šis pants neskar Regulu (ES) Nr. 952/2013, Regulas (ES) 2019/1020 VII nodaļu un citus Savienības tiesību aktus.

IV NODAĻA

MARĶĒJUMI

16. pants

Marķējumi

1. Ja informācijas prasības norāda, ka informācija marķējumā ir jāiekļauj atbilstoši 7. panta 7. punkta c) apakšpunktam, atbilstīgi 4. pantam pieņemtajos deleģētajos aktos norāda:

a) marķējuma saturu;

b) marķējuma izkārtojumu, kas nodrošina pamanāmību un salasāmību;

c) veidu, kādā marķējumam jābūt redzamam klientiem (arī tālpārdošanas gadījumā), ņemot vērā 32. pantā noteiktās prasības un ietekmi uz attiecīgajiem ekonomikas operatoriem;

d) attiecīgā gadījumā – marķējumu izgatavošanai izmantojamos elektroniskos līdzekļus.

2. Ja informācijas prasība paredz, ka marķējumā jāiekļauj snieguma klase, tad 1. punkta b) apakšpunktā minētais marķējuma izkārtojums ir skaidrs un viegli saprotams un ļauj klientiem viegli salīdzināt produkta sniegumu attiecīgā produkta parametra aspektā un izvēlēties produktus ar labāku sniegumu.

3. Attiecībā uz energopatēriņu ietekmējošiem produktiem, uz kuriem attiecas atbilstoši Regulai (ES) 2017/1369 izveidots energomarķējums, ja informāciju par attiecīgo produkta parametru, arī par šīs regulas 7. panta 4. punktā minētajām snieguma klasēm, nevar iekļaut energomarķējumā un ja šāda informācija tiek uzskatīta par lielākā mērā svarīgu un aptverošu nekā informācija, kas ietverta energomarķējumā, Komisija, novērtējusi pārpratuma risku klientiem, administratīvo slogu ekonomikas operatoriem un labāko veidu, kā minēto konkrēto informāciju paziņot, attiecīgā gadījumā var pieprasīt, lai Regulas (ES) 2017/1369 paredzētā energomarķējuma vietā tiktu izveidots marķējums saskaņā ar šo regulu.

4. Nosakot 1. punktā minētās informācijas prasības, Komisija attiecīgā gadījumā pieprasa marķējumā iekļaut datu nesējus vai citus līdzekļus, kas klientiem dod iespēju piekļūt papildu informācijai par produktu, t. sk. līdzekļus, kas dod iespēju piekļūt produkta digitālajai pasei.

5. Komisija pieņem īstenošanas aktus, kas nosaka kopīgas prasības, kā izkārtojami marķējumi, kuri prasīti atbilstīgi 7. panta 7. punkta c) apakšpunktam.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 73. panta 3. punktā.

17. pants

Pakaļdarināti marķējumi

Tirgū nelaiž un ekspluatācijā nenodod produktus, kam ir marķējumi vai kam ir pievienoti marķējumi, kuri var maldināt vai mulsināt klientus vai iespējamos klientus, atdarinot 16. pantā paredzētos marķējumus vai produktus, kam ir pievienota jebkāda cita informācija, kas varētu maldināt vai mulsināt klientus vai iespējamos klientus attiecībā uz minētajā pantā paredzētajiem marķējumiem.

V NODAĻA

PRIORITĀŠU NOTEIKŠANA, PLĀNOŠANA UN APSPRIEŠANĀS

18. pants

Prioritāšu noteikšana un plānošana

1. Nosakot, kādiem produktiem ekodizaina prasības saskaņā ar šo regulu jānosaka prioritārā kārtā, Komisija analizē minēto produktu potenciālo devumu Savienības klimata, vides un energoefektivitātes mērķu sasniegšanā, ņemot vērā šādus kritērijus:

a) kāds ir produkta aspektu uzlabošanas potenciāls bez nesamērīgām izmaksām, īpaši ņemot vērā:

i) to, ka nav Savienības tiesību aktu, tie ir nepietiekami vai tirgus spēki vai pašregulācijas pasākumi, nedarbojas pienācīgi mērķa sasniegšanai; un

ii) to, ka tirgū pieejamo līdzvērtīgas funkcionalitātes produktu sniegums produktu aspektu ziņā ir atšķirīgs;

b) minēto produktu pārdošanas un tirdzniecības apjoms Savienībā;

c) ar minētajiem produktiem saistītās klimatiskās un vides ietekmes, enerģijas izmantojuma, resursu izmantojuma un atkritumu radīšanas sadalījums vērtības ķēdē;

d) nepieciešamība regulāri pārskatīt un pielāgot atbilstīgi 4. pantam pieņemtos deleģētos aktus, ņemot vērā tehnoloģiju un tirgus attīstību.

Komisija arī cenšas novērtēt minēto produktu potenciālo devumu iekšējā tirgus darbībā un Savienības ekonomikas noturībā.

2. Kad Komisija nosaka to aspektu prioritātes, uz kuriem jāattiecina horizontālās ekodizaina prasības, tā ņem vērā ieguvumus, ieguvumus, ko saistībā ar šīs regulas mērķu sasniegšanu sniedz tas, ka vienā un tajā pašā deleģētajā aktā ir aptverts plašs produktu un produktu grupu klāsts.

3. Komisija pieņem darba plānu un dara to publiski pieejamu kopā ar visiem attiecīgajiem sagatavošanas dokumentiem ("darba plāns"). Darba plānā nosaka to produktu grupu sarakstu, kam jāpiešķir prioritāte ekodizaina prasību noteikšanā, un aplēstos to noteikšanas termiņus. Minētajā sarakstā iekļauj produkta aspektus un produktu grupas, kas jāuzskata par prioritārām horizontālo ekodizaina prasību noteikšanā, kā arī – ja tādas ir – nerealizētus patēriņa produktus, par kurām jāapsver aizliegums ekonomikas operatoriem tās iznīcināt, pamatojoties uz konsolidēto informāciju, kas sniegta, ievērojot 26. pantu, un citiem pieejamiem pierādījumiem.

Komisija jo īpaši apsver iespēju iekļaut elektriskās un elektroniskās iekārtas, kad tā vispirms identificē produktus, ja tādi ir, attiecībā uz kuriem tā apsvērs iespēju ieviest aizliegumu uzņēmējiem iznīcināt.

Pirmajā daļā paredzētais darba plāns aptver vismaz trīs gadu periodu, un to regulāri atjaunina.

Pieņemot vai atjauninot šā punkta pirmajā daļā minēto darba plānu, Komisija ņem vērā šā panta 1. un 2. punktā noteiktos kritērijus.

4. Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam darba plāna projektu pirms tā pieņemšanas.

5. Pirmajā darba plānā, ko pieņem līdz 2025. gada 19. aprīlim, Komisija prioritāti piešķir šādām produktu grupām:

a) dzelzs un tērauds;

b) alumīnijs;

c) tekstilizstrādājumi, jo īpaši apģērbs un apavi;

d) mēbeles, arī matrači;

e) riepas;

f) mazgāšanas līdzekļi;

g) krāsas;

h) smērvielas;

i) ķimikālijas;

j) energopatēriņu ietekmējoši produkti, kuriem ekodizaina prasības ir jānosaka pirmo reizi vai attiecībā uz kuriem saskaņā ar šo regulu ir jāpārskata pastāvošie pasākumi, kas pieņemti, ievērojot Direktīvu 2009/125/EK; un

k) informācijas un komunikācijas tehnoloģiju produkti un citi elektroniski produkti.

Ja kāda no pirmajā daļā minētajām produktu grupām pirmajā darba plānā netiek iekļauta vai ja ir iekļauta kāda cita produktu grupa, Komisija darba plānā pamato savu lēmumu.

6. Ja nav adekvātu snieguma prasību un informācijas prasību attiecībā uz cementa vides un oglekļa pēdu atbilstoši būvizstrādājumu regulai, Komisija nosaka ekodizaina prasības cementam ne ātrāk kā 2028. gada 31. decembrī un ne vēlāk kā 2030. gada 1. janvārī saskaņā ar 4. pantu pieņemtā deleģētajā aktā.

7. Komisija katru gadu informē Eiropas Parlamentu un Padomi par darba plāna īstenošanā panākto progresu.

19. pants

Ekodizaina forums

Komisija izveido Ekodizaina forumu kā ekspertu grupu, kurā līdzsvaroti un rezultatīvi piedalās dalībvalstu ieceltie eksperti un visas puses, kurām ir interese par konkrēto produktu vai produktu grupu.

Ekodizaina forums jo īpaši palīdz:

a) sagatavot ekodizaina prasības;

b) sagatavot darba plānus;

c) izskatīt izveidoto tirgus uzraudzības mehānismu rezultativitāti;

d) novērtēt pašregulācijas pasākumus; un

e) novērtēt aizliegumus iznīcināt nerealizētus patēriņa produktus papildus tiem, kas uzskaitīti VII pielikumā.

20. pants

Dalībvalstu ekspertu grupa

Komisija izveido dalībvalstu ekspertu grupu kā Ekodizaina foruma apakšgrupu, kuras sastāvā ir dalībvalstu iecelti eksperti.

Minētie eksperti jo īpaši palīdz:

a) sagatavot ekodizaina prasības;

b) novērtēt pašregulācijas pasākumus;

c) apmainīties ar informāciju un paraugpraksēm, kas attiecas uz pasākumiem ar mērķi uzlabot atbilstību šai regulai;

d) noteikt prioritātes saskaņā ar 26. pantu.

21. pants

Pašregulācijas pasākumi

1. Ekonomikas operatori var iesniegt Komisijai pašregulācijas pasākumu, ar ko nosaka ekodizaina prasības produktiem, kas neietilpst atbilstīgi 4. pantam pieņemta deleģētā akta darbības jomā vai kas nav iekļauti darba plānā. Minētie operatori sniedz pierādījumus, ka ir izpildīti šā panta 3. punktā minētie kritēriji.

2. Saskaņā ar 1. punktu iesniegtajā pašregulācijas pasākumā ietver šādu informāciju:

a) to ekonomikas operatoru saraksts, kuri ir pievienojušies pašregulācijas pasākumam kā parakstītāji;

b) ekodizaina prasības, kas piemērojamas pašregulācijas pasākuma aptvertajiem produktiem;

c) detalizēts, pārredzams un objektīvs uzraudzības plāns, kurā skaidri noteikti nozares un neatkarīgo inspektoru pienākumi, tostarp VI pielikuma 6. punktā noteiktie kritēriji;

d) noteikumi par informāciju, kas parakstītājiem jāpaziņo, un par testēšanu un inspicēšanu;

e) noteikumi par parakstītāja neatbilstības sekām, kas cita starpā paredz, ka tad, ja parakstītājs trīs mēnešu laikā nav veicis pietiekamus korektīvos pasākumus, to izslēdz no pašregulācijas pasākuma parakstītāju loka; un

f) piezīme par to, kā atbilstīgi 1. punktam iesniegtais pašregulācijas pasākums uzlabo produktu vides ilgtspēju saskaņā ar šīs regulas mērķiem ātrāk vai ar mazākām izmaksām nekā atbilstīgi 4. pantam pieņemts deleģētais akts; minēto piezīmi pamato pierādījumi, kas ietver strukturētu tehnisko, vides un ekonomisko analīzi, kurā pamatotas ekodizaina prasības un pašregulācijas pasākuma mērķi un novērtēta minēto ekodizaina prasību ietekme.

Pašregulācijas pasākuma parakstītāji šajā punktā minēto informāciju pastāvīgi atjaunina un dara pieejamu publiski un brīvi piekļūstamā tīmekļa vietnē.

Pašregulācijas pasākuma parakstītāji bez kavēšanās paziņo Komisijai par jebkādām pašregulācijas pasākuma izmaiņām, jo īpaši par jebkādām izmaiņām, kas attiecas uz tiem.

3. Komisija iesniegto pašregulācijas pasākumu novērtē un vajadzības gadījumā lūdz Savienības decentralizētajām aģentūrām zinātnisku konsultāciju. Minētajā novērtējumā Komisija verificē, ka ir izpildīti šādi kritēriji:

a) minēto pašregulācijas pasākumu iesniedz vismaz divi ekonomikas operatori;

b) apjoma ziņā pašregulācijas pasākuma parakstītāju tirgus daļa attiecībā uz pasākuma aptvertajiem produktiem ir vismaz 80 % no vienībām, kas laistas tirgū vai nodotas ekspluatācijā;

c) pašregulācijas pasākums palīdz uzlabot produktu vides ilgtspēju saskaņā ar šīs regulas mērķiem un nodrošināt brīvu apriti iekšējā tirgū ātrāk vai ar mazākām izmaksām, nekā to darītu deleģētais akts, kas pieņemts atbilstīgi 4. pantam, un tajā ir ietvertas ekodizaina prasības, kuras ir nepieciešamas, lai sasniegtu šīs regulas mērķus;

d) pašregulācijas pasākums atbilst VI pielikumā noteiktajiem kritērijiem;

e) pašregulācijas pasākums atbilst Savienības tiesību aktiem un Savienības starptautiskās tirdzniecības saistībām.

Komisija pieņem īstenošanas aktu, kurā iekļauj to pašregulācijas pasākumu sarakstu, kas atbilst šajā pantā noteiktajiem kritērijiem. Minēto īstenošanas aktu pieņem saskaņā ar konsultēšanās procedūru, kas minēta 73. panta 2. punktā.

4. Komisija jebkurā laikā var pieprasīt, lai pašregulācijas pasākuma parakstītāji, kas uzskaitīti īstenošanas aktā, kurš pieņemts saskaņā ar 3. punkta otro daļu, pienācīgā laikposmā iesniedz pārskatītu un atjauninātu pasākuma redakciju, ņemot vērā attiecīgo tirgus vai tehnoloģiju attīstību saistībā ar attiecīgo produktu grupu. Ja Komisijai ir iemesls uzskatīt, ka šajā pantā noteiktie kritēriji vairs netiek izpildīti, parakstītāji trīs mēnešu laikā pēc Komisijas pieprasījuma iesniedz pārskatītu un atjauninātu minētā pasākuma redakciju.

5. Tiklīdz pašregulācijas pasākums ir iekļauts īstenošanas aktā, kas pieņemts atbilstīgi 3. punkta otrajai daļai, pasākuma parakstītāji regulāri un īstenošanas aktā noteiktajā biežumā ziņo Komisijai par progresu pašregulācijas pasākuma mērķu sasniegšanā un pierāda, ka 3. punktā noteiktie kritēriji joprojām tiek izpildīti.

Neatkarīgais inspektors, kas minēts VI pielikuma 6. punktā, par parakstītāja neatbilstību paziņo Komisijai.

Progresa ziņojumus, tostarp neatkarīgā inspektora sagatavotos atbilstības ziņojumus, un paziņojumus par neatbilstību un attiecīgajiem korektīvajiem pasākumiem parakstītāji dara pieejamus publiski piekļūstamā tīmekļa vietnē.

6. Ja Komisija uzskata, ka pašregulācijas pasākums, kas iekļauts atbilstīgi 3. punkta otrajai daļai pieņemtā īstenošanas aktā, vairs neatbilst šajā pantā noteiktajiem kritērijiem, vai ja attiecīgā pašregulācijas pasākuma parakstītāji nav ievērojuši 4. punktā minēto termiņu, tā svītro minēto pasākumu no 3. punktā norādītā saraksta, izmantojot īstenošanas aktus. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar konsultēšanās procedūru, kas minēta 73. panta 2. punktā.

Ja pašregulācijas pasākums ir svītrots no 3. punktā minētā saraksta, Komisija ar deleģēto aktu, kas pieņemts atbilstīgi 4. pantam, var noteikt ekodizaina prasības, kuras piemērojamas produktam, uz ko minētais pašregulācijas pasākums attiecas.

22. pants

Mazi un vidēji uzņēmumi

1. Sakarā ar programmām, no kurām labumu gūt var MVU un jo īpaši mikrouzņēmumi, Komisija pārliecinās, ka ir iniciatīvas, kas minētajiem uzņēmumiem palīdz savā vērtības ķēdē integrēt vides ilgtspēju, tostarp energoefektivitāti.

2. Pieņemot deleģētos aktus atbilstīgi 4. pantam, Komisija attiecīgā gadījumā minētajiem deleģētajiem aktiem pievieno digitālus rīkus un vadlīnijas, kas aptver to MVU un jo īpaši mikrouzņēmumu specifiku, kuri darbojas attiecīgā produkta vai produktu grupas nozarē, lai minētajiem uzņēmumiem atvieglotu šīs regulas ievērošanu. Izstrādājot minētās vadlīnijas, Komisija apspriežas ar organizācijām, kas pārstāv MVU.

3. Dalībvalstis veic pienācīgus pasākumus, lai palīdzētu MVU un jo īpaši mikrouzņēmumiem ievērot ekodizaina prasības, kas noteiktas atbilstīgi 4. pantam pieņemtajos deleģētajos aktos. Dalībvalstis apspriežas ar MVU pārstāvošām organizācijām par to, kādus pasākumus MVU uzskata par lietderīgiem.

Minētie pasākumi ietver vismaz vienotu kontaktpunktu vai līdzīgu mehānismu pieejamības nodrošināšanu nolūkā palielināt MVU un jo īpaši mikrouzņēmumu informētību par ekodizaina prasībām un radīt tīklošanas iespējas, lai palīdzētu tiem pielāgoties ekodizaina prasībām.

Turklāt, neskarot piemērojamos valsts atbalsta noteikumus, šādi pasākumi var ietvert:

a) finansiālu atbalstu, t. sk. fiskālu priekšrocību nodrošināšanu un investīcijas fiziskā un digitālā infrastruktūrā;

b) piekļuvi finansējumam;

c) specializētu vadības un personāla apmācību;

d) organizatorisko un tehnisko palīdzību.

VI NODAĻA

NEREALIZĒTU PATĒRIŅA PRODUKTU IZNĪCINĀŠANA

23. pants

Vispārējs iznīcināšanas novēršanas princips

Ekonomikas operatori veic nepieciešamos pasākumus, par kuriem var saprātīgi pieņemt, ka tie novērsīs vajadzību iznīcināt nerealizētos patēriņa produktus.

24. pants

Informācijas izpaušana par nerealizētiem patēriņa produktiem

1. Ekonomikas operatori, kas nepastarpināti izmet vai kas liek to vārdā izmest nerealizētus patēriņa produktus, izpauž šādu informāciju:

a) izmesto nerealizēto patēriņa produktu skaits un masa gadā, kas diferencēti pa produktu veidiem vai kategorijām;

b) produktu izmešanas iemesli un attiecīgā gadījumā attiecīgā atkāpe saskaņā ar 25. panta 5. punktu;

c) izmesto produktu daļa, ko nepastarpināti vai ar trešās personas starpniecību piegādā katras šādas darbības veikšanai: sagatavošana atkalizmantošanai, tostarp pārjaunošanu un pārražošanu, reciklēšana, citāda atgūšana, tostarp enerģijas atgūšanu, un likvidēšanas darbības saskaņā ar atkritumu apsaimniekošanas hierarhiju, kas noteikta Direktīvas 2008/98/EK 4. pantā;

d) veiktie pasākumi un plānotie pasākumi, kuru mērķis ir novērst nerealizēto patēriņa preču iznīcināšanu.

Ekonomikas operatori pirmajā daļā minēto informāciju izpauž skaidrā un redzamā veidā vismaz viegli piekļūstamā savas tīmekļa vietnes lapā. Ekonomikas operatori, kuriem ir pienākums ziņot par ilgtspēju savā vadības ziņojumā saskaņā ar Direktīvas 2013/34/ES 19.a vai 29.a pantu, minēto informāciju var iekļaut arī ziņojumā par ilgtspēju.

Ekonomikas operatori pirmajā daļā minēto informāciju izpauž ik gadu un kā daļu no minētās informācijas norāda nerealizētos patēriņa produktus, kas ir izmesti iepriekšējā finanšu gada laikā. Informāciju par katru gadu tie dara publiski pieejamu. Kad informāciju izpauž pirmo reizi, tajā ietver datus par tiem nerealizētajiem patēriņa produktiem, kas izmesti pirmajā pilnajā finanšu gadā, kad šī regula ir spēkā.

Šo punktu nepiemēro mikrouzņēmumiem un maziem uzņēmumiem.

Šo punktu vidējiem uzņēmumiem piemēro no 2030. gada 19. jūlija.

2. Izņemot gadījumus, kad informācija kompetentajai valsts iestādei ir pieejama uz cita tiesību akta pamata, ekonomikas operatori pēc Komisijas vai kompetentas valsts iestādes lūguma sniedz visu informāciju un dokumentāciju, kas vajadzīga, lai apliecinātu izmesto produktu piegādi un saņemšanu, kura izpausta saskaņā ar šā panta 1. punkta c) apakšpunktu, un attiecīgā gadījumā informāciju, kas vajadzīga, lai apliecinātu, ka ir piemērojama atkāpe saskaņā ar 25. panta 5. punktu. Šādu informāciju un dokumentāciju iesniedz papīra vai elektroniskā formātā 30 dienu laikā no lūguma saņemšanas.

3. Komisija pieņem īstenošanas aktus, kas nosaka 1. punktā minētās informācijas izpaušanas detaļas un formātu, tostarp produktu veidu vai kategoriju nošķirumu un to, kā informācija verificējama.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 73. panta 3. punktā.

Pirmo šādu īstenošanas aktu pieņem līdz 2025. gada 19. jūlijam.

25. pants

Nerealizētu patēriņa produktu iznīcināšana

1. No 2026. gada 19. jūlija VII pielikumā uzskaitīto produktu nerealizēto patēriņa produktu iznīcināšana ir aizliegta.

Šo punktu nepiemēro mikrouzņēmumiem un maziem uzņēmumiem.

Šo punktu vidējiem uzņēmumiem piemēro no 2030. gada 19. jūlija.

2. Ekonomikas operatori, uz kuriem 1. punktā minētais aizliegums neattiecas, neiznīcina nerealizētus patēriņa produktus, kas tiem piegādāti, lai minēto aizliegumu apietu.

3. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 72. pantu, lai grozītu VII pielikumu:

a) pievienojot jaunus produktus, lai ņemtu vērā to iznīcināšanas vides ietekmi;

b) vajadzības gadījumā – atjauninot ierakstus produktu grupās, lai tos saskaņotu ar Regulas (EEK) Nr. 2658/87 I pielikumā izdarītajām attiecīgo preču kodu vai aprakstu izmaiņām.

4. Sagatavojot deleģēto aktu, ko pieņem atbilstīgi 3. punkta a) apakšpunktam, Komisija:

a) novērtē konkrētu nerealizētu patēriņa produktu iznīcināšanas biežumu un vides ietekmi;

b) ņem vērā informāciju, ko ekonomikas operatori izpauduši atbilstīgi 24. panta 1. punktam;

c) veic ietekmes novērtējumu, pamatojoties uz labākajiem pieejamajiem pierādījumiem un analīzēm un attiecīgā gadījumā uz papildu izpēti.

Minētajā deleģētajā aktā norāda piemērošanas sākuma datumu un attiecīgā gadījumā jebkādus diferencētus vai pārejas pasākumus vai periodus.

5. Komisija saskaņā ar 72. pantu pieņem deleģētos aktus, kas papildina šo regulu, nosakot atkāpes no VII pielikumā uzskaitīto nerealizēto patēriņa produktu iznīcināšanas aizlieguma, ja tas ir lietderīgi šādu iemeslu dēļ:

a) veselības, higiēnas un drošuma iemesli;

b) bojājumi, kas produktiem izdarīti, ar tiem rīkojoties, vai kas atklāti pēc tam, kad produkti ir atdoti atpakaļ, un ko nevar izmaksu ziņā efektīvi izlabot;

c) produkta nepiemērotība tā paredzētajam nolūkam, attiecīgā gadījumā ņemot vērā Savienības un valsts tiesību aktus un tehniskos standartus;

d) ziedošanai piedāvātu produktu nepieņemšana;

e) produktu nepiemērotība sagatavošanai atkalizmantošanai vai pārražošanai;

f) produktu nerealizējamība intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpumu dēļ, tostarp viltotus produktus;

g) iznīcināšana ir risinājums ar vismazāko negatīvo vides ietekmi.

Minētie deleģētie akti attiecīgā gadījumā var arī paredzēt, ka šā panta 1. punktā minēto aizliegumu iznīcināt nerealizētos patēriņa produktus vai 24. pantā noteikto informācijas izpaušanas pienākumu piemēro mikrouzņēmumiem un maziem uzņēmumiem, ja ir pietiekami pierādījumi, ka šādi uzņēmumi var tikt izmantoti, lai minēto aizliegumu vai minēto pienākumu apietu.

Pirmo pirmajā daļā minēto deleģēto aktu pieņem līdz 2025. gada 19. jūlijam.

26. pants

Konsolidēta informācija par nerealizētu patēriņa produktu iznīcināšanu

Līdz 2027. gada 19. jūlijam un pēc tam ik 36 mēnešus Komisija savā tīmekļa vietnē publicē konsolidētu informāciju par nerealizētu patēriņa produktu iznīcināšanu, tostarp šādus elementus:

a) konkrētu nerealizētu patēriņa produktu grupu iznīcināšanas biežums gadā, balstoties uz informāciju, ko ekonomikas operatori izpauduši saskaņā ar 24. panta 1. punktu;

b) salīdzinošā vides ietekme, ko rada nerealizētu patēriņa produktu iznīcināšana, pa produktu grupām.

VII NODAĻA

EKONOMIKAS OPERATORU PIENĀKUMI

27. pants

Ražotāju pienākumi

1. Laižot tirgū vai nododot ekspluatācijā produktus, uz kuriem attiecas atbilstīgi 4. pantam pieņemts deleģētais akts, ražotāji nodrošina, ka:

a) minētie produkti ir konstruēti un ražoti saskaņā ar snieguma prasībām, kas izklāstītas atbilstīgi 4. pantam pieņemtajos deleģētajos aktos;

b) minētajiem produktiem ir pievienota informācija, kas prasīta 7. pantā un atbilstīgi 4. pantam pieņemtajos deleģētajos aktos, un

c) ir pieejama produkta digitālā pase saskaņā ar 9. pantu un deleģētajiem aktiem, kas pieņemti ievērojot 4. pantu, tostarp produkta digitālās pases jaunākās versijas rezerves kopija, ko saskaņā ar 10. panta 4. punktu glabā produkta digitālās pases pakalpojumu sniedzējs.

2. Pirms laist tirgū vai nodod ekspluatācijā produktu, uz kuru attiecas atbilstīgi 4. pantam pieņemts deleģētais akts, ražotāji veic atbilstības novērtēšanas procedūru, kas norādīta minētajā deleģētajā aktā, vai arī uzdod to veikt to vārdā un sagatavo prasīto tehnisko dokumentāciju.

Ja ar minēto procedūru ir pierādīts, ka produkts, uz kuru attiecas atbilstīgi 4. pantam pieņemts deleģētais akts, atbilst piemērojamajām prasībām, ražotāji sagatavo ES atbilstības deklarāciju saskaņā ar 44. pantu un uzliek *CE* zīmi saskaņā ar 46. pantu. Tomēr, ja Komisija ir norādījusi alternatīvus noteikumus atbilstīgi 4. panta 6. punkta d) apakšpunktam, ražotājs atbilstības zīmi uzliek saskaņā ar minētajiem noteikumiem.

3. Ražotāji tehnisko dokumentāciju un ES atbilstības deklarāciju glabā 10 gadus pēc tam, kad produkts, uz kuru attiecas atbilstīgi 4. pantam pieņemts deleģētais akts, ir laists tirgū vai nodots ekspluatācijā, ja vien minētajā deleģētajā aktā nav paredzēts cits laikposms.

4. Ražotāji nodrošina, ka ir ieviestas procedūras, kas nodrošina, ka produkti, uz kuriem attiecas atbilstīgi 4. pantam pieņemts deleģētais akts un kuri ir daļa no sērijveida ražošanas, pastāvīgi atbilst piemērojamajām prasībām. Ražotāji pienācīgi ņem vērā izmaiņas ražošanas procesā, produkta konstrukcijā vai raksturlielumos, kā arī izmaiņas saskaņotajos standartos, kopīgajās specifikācijās vai citās tehniskajās specifikācijās, uz kuru pamata ir deklarēta produkta atbilstība vai kuras piemēro tā atbilstības verificēšanā, un, ja ražotāji konstatē, ka šādas izmaiņas skar produkta atbilstību, tie veic atkārtotu novērtēšanu saskaņā ar piemērojamo atbilstības novērtēšanas procedūru, kas minēta 2. punktā, vai arī uzdod minēto atkārtoto novērtēšanu veikt to vārdā.

5. Ražotāji nodrošina to, ka uz to produktiem, uz kuriem attiecas atbilstīgi 4. pantam pieņemts deleģētais akts, ir tipa, partijas vai sērijas numurs vai cits identifikācijas elements vai, ja produkta izmērs vai veids to neatļauj, ka vajadzīgā informācija ir sniegta uz iepakojuma vai produktam pievienotā dokumentā.

6. Attiecībā uz produktiem, uz kuriem attiecas atbilstīgi 4. pantam pieņemts deleģētais akts, ražotāji norāda savu nosaukumu, reģistrēto uzņēmuma nosaukumu vai reģistrēto preču zīmi, pasta adresi un elektroniskos saziņas līdzekļus, kā ar tiem var sazināties:

a) attiecīgā gadījumā uz produkta digitālās pases publiskās daļas; un

b) uz produkta vai, ja tas nav iespējams, uz tā iepakojuma, vai produktam pievienotā dokumentā.

Adresē norāda vienoto kontaktpunktu, kur ar ražotāju var sazināties. Kontaktinformācija ir skaidra, saprotama un viegli lasāma.

7. Ražotāji nodrošina, ka produktam, uz kuru attiecas atbilstīgi 4. pantam pieņemts deleģētais akts, ir pievienotas digitālas produkta instrukcijas ("digitāls instrukcijas") viegli saprotamā valodā, kā noteikusi attiecīgā dalībvalsts. Digitālās instrukcijas ir skaidras, saprotamas un viegli lasāmas un ietver vismaz to informāciju, kas norādīta 7. panta 2. punkta b) apakšpunkta ii) punktā, kā norādīts minētajā deleģētajā aktā.

Tomēr ražotāji papīra formātā sniedz kodolīgu drošības informāciju un instrukcijas, kas attiecas uz patērētāju un citu attiecīgo dalībnieku veselību un drošību.

Digitālas instrukcijas ražotājs iekļauj produkta digitālajā pasē un dara piekļūstamas, izmantojot attiecīgo datu nesēju, vai, ja produkta digitālā pase nav piemērojama, norāda uz produkta, vai, ja tas nav iespējams, uz tā iepakojuma vai pievienotā dokumentā norāda, kā digitālajām instrukcijām piekļūt.

Ražotājs digitālās instrukcijas nodrošina formātā, kas dod iespēju tās lejupielādēt un saglabāt elektroniskā ierīcē, lai lietotājs tām varētu piekļūt jebkurā laikā, un dara tās pieejamas tiešsaistē produkta paredzamajā darbmūžā un jebkurā gadījumā vismaz 10 gadus pēc produkta laišanas tirgū vai nodošanas ekspluatācijā.

Ja klients to pieprasa pirkuma laikā vai līdz 6 mēnešiem pēc pirkuma izdarīšanas, ražotājs viena mēneša laikā no pieprasījuma saņemšanas nodrošina digitālās instrukcijas bez maksas papīra formātā.

Atbilstīgi 4. pantam pieņemtajos deleģētajos aktos var norādīt, ka konkrēta informācija, kas ir daļa no digitālajām instrukcijām, jāsniedz arī papīra formātā.

8. Ražotāji, kas uzskata vai kam ir iemesls uzskatīt, ka produkts, uz kuru attiecas atbilstīgi 4. pantam pieņemts deleģētais akts un kuru tie ir laiduši tirgū vai nodevuši ekspluatācijā, neatbilst minētajā deleģētajā aktā noteiktajām prasībām, bez liekas kavēšanās veic korektīvos pasākumus, kas vajadzīgi, lai panāktu produkta atbilstību vai attiecīgā gadījumā nekavējoties to izņemtu vai atsauktu.

Par iespējamo neatbilstību un veiktajiem korektīvajiem pasākumiem ražotāji nekavējoties informē to dalībvalstu tirgus uzraudzības iestādes, kurās tie produktu darījuši pieejamu vai nodevuši ekspluatācijā.

9. Ražotāji dara publiski pieejamus saziņas kanālus, piemēram, tālruņa numuru, elektronisko adresi vai īpašu sadaļu savā tīmekļa vietnē, ņemot vērā personu ar invaliditāti piekļūstamības vajadzības, nolūkā klientiem dot iespēju iesniegt sūdzības vai paust bažas par produktu potenciālo neatbilstību.

Ražotāji glabā sūdzību un bažu reģistru tik ilgi, cik tas ir nepieciešams šīs regulas vajadzībām, un ne ilgāk kā piecus gadus pēc to iesniegšanas un dara reģistru pieejamu pēc tirgus uzraudzības iestādes pieprasījuma.

10. Pēc kompetentas valsts iestādes pamatota pieprasījuma ražotāji attiecībā uz produktiem, uz kuriem attiecas atbilstīgi 4. pantam pieņemts deleģētais akts, minētajai iestādei viegli saprotamā valodā sniedz visu informāciju un dokumentāciju, t. sk. tehnisko dokumentāciju, kas vajadzīga, lai pierādītu minēto produktu atbilstību. Minēto informāciju un dokumentus

sniedz papīra vai elektroniskā formātā pēc iespējas drīz un jebkurā gadījumā 15 dienu laikā pēc pieprasījuma saņemšanas no minētās iestādes.

Ražotāji ar kompetento valsts iestādi sadarbojas visos korektīvajos pasākumos, ko veic nolūkā novērst jebkādu neatbilstību prasībām, kuras noteiktas atbilstīgi piemērojamajam deleģētajam aktam, kas pieņemts ievērojot 4. pantu.

28. pants

Pilnvarotie pārstāvji

1. Ražotājs var ar rakstisku pilnvaru iecelt pilnvaroto pārstāvi.

Pilnvarotā pārstāvja pilnvarās neietilpst 27. panta 1. punktā noteiktie pienākumi un tehniskās dokumentācijas izstrāde.

2. Pilnvarotais pārstāvis veic uzdevumus, kas norādīti no ražotāja saņemtajā pilnvarojumā. Pilnvarojums tam ļauj veikt vismaz šādas darbības:

a) glabāt ES atbilstības deklarāciju un tehnisko dokumentāciju pieejamu valsts tirgus uzraudzības iestādēm 10 gadus pēc tam, kad produkts, uz kuru attiecas atbilstīgi 4. pantam pieņemts deleģētais akts, ir laists tirgū vai nodots ekspluatācijā, ja vien minētajā deleģētajā aktā nav paredzēts cits laikposms;

b) pēc kompetento valsts iestāžu pieprasījuma sadarboties ar tām visos pasākumos, kas veikti attiecībā uz tā produkta neatbilstības gadījumiem, uz kuru attiecas pilnvarotā pārstāvja pilnvaras;

c) pēc kompetentas valsts iestādes pamatota pieprasījuma iespējami drīz un jebkurā gadījumā ne vēlāk kā 15 dienu laikā pēc šāda pieprasījuma saņemšanas minētajai iestādei viegli saprotamā valodā sniegt visu informāciju un dokumentāciju, kas vajadzīga, lai pierādītu produkta atbilstību; un

d) pilnvarojumu izbeigt, ja ražotājs nepilda šajā regulā noteiktos pienākumus.

29. pants

Importētāju pienākumi

1. Importētāji no produktiem, uz kuriem attiecas atbilstīgi 4. pantam pieņemts deleģētais akts, laiž tirgū tikai tos produktus, kas atbilst piemērojamajos deleģētajos aktos noteiktajām prasībām.

2. Pirms laist tirgū produktu, uz kuru attiecas atbilstīgi 4. pantam pieņemts deleģētais akts, importētāji nodrošina, ka:

a) ražotājs ir veicis attiecīgo atbilstības novērtēšanas procedūru un ir sagatavojis tehnisko dokumentāciju;

b) produktam ir pievienota informācija, kas prasīta 7. pantā un deleģētajos aktos, kuri pieņemti saskaņā ar 4. pantu; un

c) ir pieejama produkta digitālā pase saskaņā ar 9. pantu un deleģētajiem aktiem, kas pieņemti atbilstīgi 4. pantam, tostarp produkta digitālā pases jaunākās versijas rezerves kopija, ko saskaņā ar 10. panta 4. punktu glabā neatkarīgs trešās puses produkta digitālā pases pakalpojumu sniedzējs.

Importētājs arī nodrošina, ka produktam, uz ko attiecas atbilstīgi 4. pantam pieņemts deleģētais akts, attiecīgā gadījumā ir 45. pantā minētā *CE* zīme saskaņā ar 46. pantā minētajiem noteikumiem un nosacījumiem vai alternatīva atbilstības zīme, kā noteikts atbilstīgi 4. panta 6. punkta d) apakšpunktam pieņemtā deleģētajā aktā, ka ir pievienoti vajadzīgie dokumenti un ka ražotājs ir izpildījis 27. panta 5. un 6. punktā noteiktās prasības.

Ja importētāji uzskata vai tiem ir pamats uzskatīt, ka produkts neatbilst prasībām, kas noteiktas piemērojamajos atbilstīgi 4. pantam pieņemtajos deleģētajos aktos, tie produktu nelaiž tirgū vai nenodod ekspluatācijā līdz brīdim, kad ir panākta produkta atbilstība.

3. Attiecībā uz produktiem, uz kuriem attiecas atbilstīgi 4. pantam pieņemts deleģētais akts, importētāji norāda savu nosaukumu, reģistrēto uzņēmuma nosaukumu vai reģistrēto preču zīmi, pasta adresi un elektroniskos saziņas līdzekļus, kā ar tiem var sazināties:

a) attiecīgā gadījumā uz produkta digitālās pases publiskās daļas; un

b) uz produkta vai, ja tas nav iespējams, uz iepakojuma, vai produktam pievienotā dokumentā.

Kontaktinformācija ir skaidra, saprotama un viegli lasāma.

4. Importētāji nodrošina, ka produktam, uz kuru attiecas atbilstīgi 4. pantam pieņemts deleģētais akts, ir pievienotas digitālās instrukcijas, dalībniekiem viegli saprotamā valodā, kā noteikusi attiecīgā dalībvalsts. Šādas instrukcijas ir skaidras, saprotamas un viegli lasāmas un ietver vismaz to informāciju, kas izklāstīta 7. panta 2. punkta b) apakšpunkta ii) punktā, kā norādīts atbilstīgi 4. pantam pieņemtajos deleģētajos aktos. Pienākumus, kas noteikti 27. panta 7. punkta ceturtajā un piektajā daļā, piemēro *mutatis mutandis*.

5. Importētāji nodrošina, ka laikā, kad tie ir atbildīgi par produktu, tā uzglabāšanas un pārvadāšanas apstākļi negatīvi neietekmē tā atbilstību prasībām, kas noteiktas piemērojamajā atbilstīgi 4. pantam pieņemtajā deleģētajā aktā.

6. Importētāji, kas uzskata vai kam ir pamats uzskatīt, ka produkts, uz kuru attiecas atbilstīgi 4. pantam pieņemts deleģētais akts, kuru tie ir laiduši tirgū, neatbilst minētajā deleģētajā aktā noteiktajām prasībām, bez liekas kavēšanās veic nepieciešamo korektīvo pasākumu, lai panāktu produkta atbilstību vai arī attiecīgā gadījumā nekavējoties to izņemtu vai atsauktu.

Importētāji nekavējoties informē to dalībvalstu tirgus uzraudzības iestādes, kurās tie produktu darījuši pieejamu, par iespējamo neatbilstību un jebkādu veikto korektīvo pasākumu.

7. Importētāji 10 gadus pēc tam, kad tirgū laists vai ekspluatācijā ir nodots produkts, uz kuru attiecas atbilstīgi 4. pantam pieņemts deleģētais akts, ja vien minētajā deleģētajā aktā nav paredzēts cits laikposms, glabā ES atbilstības deklarācijas kopiju, lai tā būtu pieejama tirgus uzraudzības iestādēm, un nodrošina, lai šīm iestādēm pēc pieprasījuma būtu pieejama tehniskā dokumentācija.

8. Pēc kompetentas valsts iestādes pamatota pieprasījuma importētāji attiecībā uz produktiem, uz kuriem attiecas atbilstīgi 4. pantam pieņemts deleģētais akts, minētajai iestādei viegli saprotamā valodā sniedz visu informāciju un dokumentāciju, t. sk. tehnisko dokumentāciju, kas vajadzīga, lai pierādītu attiecīgo produktu atbilstību. Minēto informāciju un dokumentus sniedz papīra vai elektroniskā formātā pēc iespējas drīz un jebkurā gadījumā 15 dienu laikā pēc pieprasījuma saņemšanas no minētās iestādes.

Importētāji ar kompetento valsts iestādi sadarbojas jebkādā korektīvajā pasākumā, kuru veic nolūkā novērst neatbilstību prasībām, kas noteiktas piemērojamajā deleģētajā aktā, kas pieņemts, ievērojot 4. pantu.

30. pants

Izplatītāju pienākumi

1. Darot pieejamu tirgū produktu, uz kuru attiecas atbilstīgi 4. pantam pieņemts deleģētais akts, izplatītāji rīkojas ar pienācīgu rūpību, lai izpildītu piemērojamajos deleģētajos aktos noteiktās prasības.

2. Pirms darīt pieejamu tirgū produktu, uz kuru attiecas atbilstīgi 4. pantam pieņemts deleģētais akts, izplatītāji pārliecinās, ka:

a) produktam ir *CE* zīme saskaņā ar 45. un 46. pantu vai atbilstības zīme, kas pieņemta saskaņā ar 4. panta 6. punkta d) apakšpunktu, un attiecīgā gadījumā tas ir marķēts vai piesaistīts produkta digitālajai pasei saskaņā ar minēto deleģēto aktu;

b) produktam ir pievienoti prasītie dokumenti un digitālas instrukcijas dalībniekiem klientiem viegli saprotamā valodā, kā noteikusi attiecīgā dalībvalsts, un ka šādas instrukcijas ir skaidras, saprotamas un viegli lasāmas un ietver vismaz 7. panta 2. punkta b) apakšpunkta ii) punktā minēto informāciju, kā norādīts atbilstīgi 4. pantam pieņemtajā deleģētajā aktā; pienākumi, kas noteikti 27. panta 7. punkta ceturtajā un piektajā daļā, tiek piemēroti *mutatis mutandis*; un

c) ražotājs un importētājs ir izpildījuši 27. panta 5. un 6. punktā un 29. panta 3. punktā noteiktās prasības.

3. Ja izplatītāji uzskata vai tiem ir pamats uzskatīt, ka produkts – pirms to dara pieejamu tirgū – vai tā ražotājs neatbilst prasībām, kas noteiktas piemērojamajos deleģētajos aktos, kuri pieņemti saskaņā ar 4. pantu, tas produktu nedara pieejamu tirgū līdz brīdim, kad panākta produkta atbilstība vai ražotājs ir izpildījis prasības.

Izplatītāji nodrošina, ka laikā, kad tie ir atbildīgi par produktu, tā uzglabāšanas un pārvadāšanas apstākļi negatīvi neietekmē tā atbilstību prasībām, kas noteiktas piemērojamajos deleģētajos aktos, kuri pieņemti saskaņā ar 4. pantu.

4. Izplatītāji, kas uzskata vai kam ir pamats uzskatīt, ka produkts, kuru tie ir darījuši pieejamu tirgū, neatbilst prasībām, kas noteiktas piemērojamajos deleģētajos aktos, kuri pieņemti saskaņā ar 4. pantu, nodrošina, ka tiek veikts korektīvais pasākums, kas vajadzīgs, lai panāktu produkta atbilstību vai arī attiecīgā gadījumā to izņemtu vai atsauktu.

Izplatītāji nekavējoties informē to dalībvalstu tirgus uzraudzības iestādes, kurās tie produktu darījuši pieejamu, par iespējamo neatbilstību un jebkādu veikto korektīvo pasākumu.

5. Pēc kompetentas valsts iestādes pamatota pieprasījuma izplatītāji sniedz visu informāciju un dokumentāciju, kas tiem ir pieejama un kas ir nepieciešama, lai pierādītu produkta atbilstību. Minēto informāciju un dokumentus sniedz papīra vai elektroniskā formātā 15 dienu laikā pēc pieprasījuma saņemšanas no minētās iestādes.

Izplatītāji ar kompetento valsts iestādi sadarbojas jebkādā korektīvajā pasākumā, ko veic nolūkā novērst neatbilstību piemērojamajam deleģētajam aktam, kurš pieņemts saskaņā ar 4. pantu.

31. pants

Tirgotāju pienākumi

1. Tirgotāji nodrošina, ka to klientiem un potenciālajiem klientiem ir piekļuve visai svarīgajai informācijai, kas pievienota produktiem, kā prasīts atbilstīgi 4. pantam pieņemtajos deleģētajos aktos, arī tālpārdošanas gadījumā.

2. Tirgotāji nodrošina, ka produkta digitālā pase ir viegli pieejama klientiem un potenciālajiem klientiem, arī tālpārdošanas gadījumā, kā noteikts 9. panta 2. punkta e) apakšpunktā un precizēts piemērojamajos deleģētajos aktos, kuri pieņemti saskaņā ar 4. pantu.

3. Tirgotāji, arī tālpārdošanas gadījumā:

a) klientiem un potenciālajiem klientiem viegli pamanāmā veidā izvieto marķējumus saskaņā ar 32. panta 1. punkta b) vai c) apakšpunktu;

b) izdara atsauci uz informāciju, kas iekļauta saskaņā ar 32. panta 1. punkta b) vai c) apakšpunktu izvietotajos marķējumos, konkrēta modeļa vizuālajā reklāmā vai tehniskajos reklāmas materiālos saskaņā ar piemērojamajiem deleģētajiem aktiem, kuri pieņemti atbilstoši 4. pantam; un

c) nenodrošina un neizvieto citus marķējumus, zīmes, simbolus vai uzrakstus, kas klientus vai potenciālos klientus varētu maldināt vai mulsināt attiecībā uz marķējumā iekļauto informāciju, kura saistīta ar ekodizaina prasībām.

32. pants

Ar marķējumiem saistītie pienākumi

1. Ja atbilstīgi 4. pantam pieņemtā deleģētajā aktā prasīts, ka produktiem vajadzīgs 16. pantā minētais marķējums, tad ekonomikas operatori, kas produktus laiž tirgū vai nodod tos ekspluatācijā:

a) nodrošina, ka produktiem – katrai atsevišķai vienībai un bez maksas – ir pievienots drukāts marķējums saskaņā ar minēto deleģēto aktu;

b) nekavējoties un jebkurā gadījumā 5 darbdienu laikā pēc tirgotāja pieprasījuma nodrošina tirgotājam drukātus marķējumus vai marķējuma digitālas kopijas bez maksas; un

c) nodrošina, ka to marķējumi ir precīzi, un sniedz tehnisko dokumentāciju, kas ir pietiekama, lai to marķējumu precizitāti varētu novērtēt.

2. Ja atbilstīgi 4. pantam pieņemtā deleģētajā aktā prasīts, lai produktiem būtu 16. pantā minētais marķējums, tad ekonomikas operatori, kas produktus laiž tirgū vai nodod tos ekspluatācijā:

a) izdara atsauci uz marķējumā iekļauto informāciju konkrēta modeļa vizuālajā reklāmā vai tehniskajos reklāmas materiālos saskaņā ar piemērojamajiem deleģētajiem aktiem, kuri pieņemti atbilstoši 4. pantam;

b) neparedz un neizvieto citus marķējumus, zīmes, simbolus vai uzrakstus, kas klientus vai potenciālos klientus varētu maldināt vai mulsināt attiecībā uz marķējumā iekļauto informāciju, kura saistīta ar ekodizaina prasībām.

33. pants

Izpildes pakalpojumu sniedzēju pienākumi

Izpildes pakalpojumu sniedzēji nodrošina, ka produkti, ar kuriem tie rīkojas un uz kuriem attiecas atbilstīgi 4. pantam pieņemts deleģētais akts, tiek uzglabāti, iepakoti, adresēti vai nosūtīti apstākļos, kas neapdraud produktu atbilstību minētajam deleģētajam aktam.

34. pants

Gadījumi, kuros ražotāju pienākumus piemēro importētājiem un izplatītājiem

Importētājus vai izplatītājus šīs regulas nolūkā uzskata par ražotājiem, ja tie:

a) produktu, uz kuru attiecas atbilstīgi 4. pantam pieņemts deleģētais akts, laiž tirgū ar savu nosaukumu vai preču zīmi; vai

b) šādu tirgū jau laistu produktu pārveido tādā veidā, kas ietekmē atbilstību prasībām, kuras izklāstītas piemērojamajos saskaņā ar 4. pantu pieņemtajos deleģētajos aktos.

35. pants

Tiešsaistes tirdzniecības vietu nodrošinātāju un meklētājprogrammu nodrošinātāju pienākumi

1. Šīs regulas nolūkos piemēro vispārējos pienākumus, kas paredzēti Regulas (ES) 2022/2065 11. un 30. pantā.

Neskarot vispārējos pienākumus, kas minēti šā punkta pirmajā daļā, tiešsaistes tirdzniecības vietu nodrošinātāji pēc tirgus uzraudzības iestāžu pieprasījuma un īpašos gadījumos sadarbojas ar šīm iestādēm, lai atvieglotu jebkādas darbības, kuras tiek veiktas ar mērķi novērst vai, ja tas nav iespējams, mazināt tā produkta neatbilstības risku, kurš, izmantojot to pakalpojumus, tiek vai ir ticis piedāvāts pārdošanai tiešsaistē.

2. Ciktāl tas attiecas uz pilnvarām, ko dalībvalstis piešķīrušas saskaņā ar Regulas (ES) 2019/1020 14. pantu, dalībvalstis savām tirgus uzraudzības iestādēm attiecībā uz visiem produktiem, uz kuriem attiecas atbilstīgi 4. pantam pieņemtais attiecīgais deleģētais akts, piešķir pilnvaras dot rīkojumu tiešsaistes tirdzniecības vietas nodrošinātājam vērsties pret vienu vai vairākām konkrētām satura vienībām, kurās tiek minēts neatbilstīgs produkts, tostarp tās izņemot. Šādu saturu uzskata par nelikumīgu saturu Regulas (ES) 2022/2065 3. panta h) punkta nozīmē. Tirgus uzraudzības iestādes var izdot šādus rīkojumus saskaņā ar Regulas (ES) 2022/2065 9. pantu.

3. Tiešsaistes tirdzniecības vietu nodrošinātāji izveido vienotu kontaktpunktu nolūkā tieši sazināties ar dalībvalstu tirgus uzraudzības iestādēm saistībā ar atbilstību šai regulai.

Vienotais kontaktpunkts var būt tas pats kontaktpunkts, kas minēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2023/988 ([62]) 22. panta 1. punktā vai Regulas (ES) 2022/2065 11. panta 1. punktā.

36. pants

Ekonomikas operatoru informācijas sniegšanas pienākumi

1. Kad ekonomikas operatori, izmantojot tālpārdošanu, laiž tirgū produktu, uz kuru attiecas atbilstīgi 4. pantam pieņemts deleģētais akts, tie nodrošina, ka produkta piedāvājumā skaidri un viegli pamanāmi ir sniegta vismaz šāda informācija:

a) ražotāja nosaukums, reģistrētais uzņēmuma nosaukums vai reģistrētā preču zīme, kā arī pasta un e-pasta adrese, kur var sazināties ar ražotāju;

b) ja ražotājs nav iedibināts Savienībā – tā ekonomikas operatora nosaukums, pasta un e-pasta adrese un tālruņa numurs, kurš Savienībā iedibināts Regulas (ES) 2019/1020 4. panta 2. punkta nozīmē; un

c) informācija, kas ļauj produktu identificēt, arī tā attēls, veids un jebkurš cits produkta identifikators.

2. Ekonomikas operatori pēc pamatota pieprasījuma tirgus uzraudzības iestādēm sniedz šādu informāciju:

a) visu to ekonomikas operatoru nosaukumi, kuri tiem piegādājuši produktu, uz kuru attiecas atbilstīgi 4. pantam pieņemts deleģētais akts;

b) visu to ekonomikas operatoru nosaukumi, kuriem tie piegādājuši šādu produktu, kā arī šāda produkta daudzums un precīzi modeļi.

Ekonomikas operatori nodrošina, ka tie spēj sniegt pirmajā daļā minēto informāciju 10 gadus pēc tam, kad attiecīgais produkts tiem piegādāts, un 10 gadus pēc tam, kad tie šādu produktu ir piegādājuši, ja vien 1. punktā minētajā deleģētajā aktā nav norādīts cits laikposms. Minēto informāciju sniedz papīra vai elektroniskā formātā 15 dienu laikā pēc pieprasījuma saņemšanas no tirgus uzraudzības iestādes.

3. Ja Komisija atbilstīgi 4. panta 6. punkta a) apakšpunkta iii) punktam pieprasa ražotājiem, to pilnvarotajiem pārstāvjiem vai importētājiem darīt digitāli pieejamas ar attiecīgo produktu saistītās tehniskās dokumentācijas daļas, tā ņem vērā šādus kritērijus:

a) vajadzība atvieglot tirgus uzraudzības iestādēm verifikāciju par ražotāju, to pilnvaroto pārstāvju un importētāju atbilstību piemērojamajām prasībām; un

b) nepieciešamība izvairīties no nesamērīga administratīvā sloga ekonomikas operatoriem, jo īpaši MVU.

([62]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2023/988 (2023. gada 10. maijs) par ražojumu vispārēju drošumu, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1025/2012 un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2020/1828 un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2001/95/EK un Padomes Direktīvu 87/357/EEK (OV L 135, 23.5.2023., 1. lpp.).

Komisija norāda, kādā veidā jādara pieejamas tehniskās dokumentācijas attiecīgās daļas. Tehnisko dokumentāciju dara pieejamu ar produkta digitālās pases starpniecību, ja tāda ir.

37. pants

Ekonomikas operatoru uzraudzības un ziņošanas pienākumi

1. Ja Komisija pieprasa ražotājiem, to pilnvarotajiem pārstāvjiem vai importētājiem saskaņā ar 4. panta 6. punkta b) apakšpunktu darīt tai pieejamu informāciju par produkta daudzumu, tā ņem vērā šādus kritērijus:

a) tādu pierādījumu pieejamība, kas attiecas uz konkrētā produkta izplatību tirgū un kas ir nepieciešami, lai atvieglotu to deleģēto aktu pārskatīšanu, kuri pieņemti atbilstīgi 4. pantam un piemērojami attiecīgajam produktam;

b) nepieciešamība izvairīties no nesamērīga administratīvā sloga ekonomikas operatoriem, jo īpaši MVU; un

c) pieprasītās informācijas lietderība un šīs prasības samērīgums.

Komisija norāda periodu, uz kuru pirmajā daļā minētajai informācijai jāattiecas. Minēto informāciju diferencē pa produktu modeļiem.

Komisija norāda, ar kādiem līdzekļiem un cik bieži attiecīgā informācija ir jādara pieejama.

Komisija nodrošina, ka sniegtā informācija tiek apstrādāta droši un saskaņā ar Savienības tiesību aktiem.

2. Ja Komisija atbilstīgi 4. panta 6. punkta c) apakšpunkta i) punktam nosaka, ka produktam funkcionēšanas laikā jāspēj izmērīt savu enerģijas patēriņu vai sniegumu citos attiecīgajos I pielikumā minētajos produkta parametros, tā ņem vērā šādus kritērijus:

a) tas, cik lietderīgi reālās funkcionēšanas dati ir tiešajiem lietotājiem, lai tie saprastu un pārvaldītu produkta enerģijas patēriņu vai sniegumu;

b) tas, cik tehniski iespējams ir reģistrēt reālās funkcionēšanas datus;

c) nepieciešamība izvairīties no nesamērīga administratīvā sloga ekonomikas operatoriem, jo īpaši MVU; un

d) nepieciešamība nodrošināt, ka netiek vākti dati, kas ļauj identificēt konkrētas personas vai ļauj izdarīt secinājumus par to uzvedību.

3. Produkti, uz kuriem attiecas atbilstīgi 4. panta 6. punkta c) apakšpunktam noteiktā prasība, reālās funkcionēšanas datus attiecīgā gadījumā saskaņā ar šā panta 2. punktā minētajiem kritērijiem reģistrē un dara redzamus tiešajam lietotājam.

4. Pieprasot ražotājiem, to pilnvarotajiem pārstāvjiem vai importētājiem vākt reālās funkcionēšanas nepersondatus, kas minēti šā panta 2. punktā, un paziņot šādus datus Komisijai saskaņā ar 4. panta 6. punkta c) apakšpunkta ii) punktu, Komisija ņem vērā šādus kritērijus:

a) tas, vai reālās funkcionēšanas nepersondati ir lietderīgi Komisijai, kad tā pārskata ekodizaina prasības vai palīdz tirgus uzraudzības iestādēm iegūt statistikas informāciju uz risku balstītai analīzei; un

b) nepieciešamība izvairīties no nesamērīga administratīvā sloga ekonomikas operatoriem, jo īpaši MVU.

5. Prasības, kas minētas 4. punktā, jo īpaši var ietvert:

a) reālās funkcionēšanas nepersondatu vākšanu, ja tiem var piekļūt attālināti caur internetu pēc skaidri paustas gala lietotāja piekrišanas darīt minētos datus pieejamus; un

b) minēto datu paziņošanu Komisijai vismaz reizi gadā.

Ja dati ir jāpaziņo saskaņā ar pirmās daļas b) punktu, minētie dati attiecīgā gadījumā ietver modeļa identifikācijas numuru, kas reģistrēts Regulas (ES) 2017/1369 12. panta 1. punktā minētajā produktu datubāzē, un, ja tas ir svarīgi produktu sniegumam, vispārīgu ģeogrāfisko informāciju par tiem.

6. Komisija attiecīgajā deleģētajā aktā precizē paziņojamo reālās funkcionēšanas nepersondatu saturu un formātu, ievērojot 4. punkta b) apakšpunktu.

7. Komisija periodiski novērtē reālās funkcionēšanas nepersondatus, kas saņemti atbilstīgi 4. punktam, un attiecīgā gadījumā publicē apkopotās datu kopas.

38. pants

Prasības piegādes ķēdes dalībniekiem

Ja tas norādīts atbilstīgi 4. pantam pieņemtā deleģētajā aktā, piegādes ķēdes dalībnieki:

a) pēc pieprasījuma un bez maksas ražotājiem, paziņotajām struktūrām un kompetentajām valsts iestādēm sniedz pieejamo svarīgo informāciju, kas saistīta ar produktiem, ko tie piegādā, vai pakalpojumiem, ko tie sniedz;

b) ja a) apakšpunktā minētās informācijas nav, ļauj ražotājiem novērtēt produktus, ko tie piegādā, vai pakalpojumus, ko tie sniedz, un sniedz minētajiem ražotājiem piekļuvi svarīgajai informācijai un telpām; un

c) ļauj paziņotajām struktūrām un kompetentajām valsts iestādēm pārliecināties par svarīgās informācijas precizitāti, kas saistīta ar to darbībām.

VIII NODAĻA

PRODUKTU ATBILSTĪBA

39. pants

Testēšanas, mērījumu un aprēķinu metodes

1. Lai nodrošinātu un verificētu atbilstību ekodizaina prasībām, testus, mērījumus un aprēķinus veic, izmantojot saskaņotus standartus vai citas ticamas, precīzas un reproducējamas metodes, kurās tiek izmantoti mūsdienīgi un vispāratzīti paņēmieni. Šādas metodes izpilda testēšanas, mērījumu un aprēķinu metožu prasības, kuras noteiktas attiecīgajos atbilstīgi 4. pantam pieņemtajos deleģētajos aktos.

2. Kad Komisija nosaka prasību izmantot digitālus rīkus atbilstīgi 4. panta 6. punkta c) apakšpunkta iii) punktam, tā ņem vērā šādus kritērijus:

a) nepieciešamība nodrošināt aprēķinu metožu saskaņotu piemērošanu; un

b) nepieciešamība samazināt ekonomikas operatoriem uzlikto administratīvo slogu.

Digitālie rīki ir brīvi pieejami ekonomikas operatoriem.

40. pants

Apiešanas un snieguma pasliktināšanas novēršana

1. Ekonomikas operatori neiesaistās rīcībā, kas apdraud produktu atbilstību šai regulai, neatkarīgi no tā, vai minētā rīcība ir līgumiska, komerciāla, tehniska vai citāda veida.

2. Produktus, uz kuriem attiecas atbilstīgi 4. pantam pieņemts deleģētais akts, nelaiž tirgū vai nenodod ekspluatācijā, ja tie ir konstruēti tā, ka testēšanas laikā maina savas ekspluatācijas īpašības vai raksturlielumus, lai panāktu labvēlīgāku rezultātu attiecībā uz kādu no produkta parametriem, kas reglamentēti piemērojamajos deleģētajos aktos, kuri pieņemti saskaņā ar 4. pantu.

Šajā punktā ar produktiem, kas konstruēti tā, ka spēj detektēt, ka tie tiek testēti un kuri testēšanas laikā automātiski kā atbildes reakciju maina savu sniegumu un produkti, kas ir priekšiestatīti tā, lai mainītu savu sniegumu testēšanas laikā, uzskata par produktiem, kas ir konstruēti tā, ka tie maina savas ekspluatācijas īpašības vai raksturlielumus testēšanas laikā.

3. Ekonomikas operatori, kas laiž tirgū vai nodod ekspluatācijā produktu, uz kuru attiecas atbilstīgi 4. pantam pieņemts deleģētais akts, nenosaka tieši testēšanai specifiskas instrukcijas, kas maina produktu ekspluatācijas īpašības vai raksturlielumus, lai panāktu labvēlīgāku rezultātu attiecībā uz kādu no produkta parametriem, kuri reglamentēti piemērojamajos saskaņā ar 4. pantu pieņemtajos deleģētajos aktos.

Šajā punktā instrukcijas, kas attiecas uz testēšanu, kura maina produkta ekspluatācijas īpašības vai raksturlielumus, uzskata par instrukcijām, kuru rezultātā produkts pirms testēšanas tiek manuāli pārveidots tā, ka mainās produkta sniegums.

4. Produktus, uz kuriem attiecas atbilstīgi 4. pantam pieņemts deleģētais akts, nelaiž tirgū vai nenodod ekspluatācijā, ja tie ir konstruēti tā, ka tie maina savas ekspluatācijas īpašības vai raksturlielumus īsā periodā pēc to nodošanas ekspluatācijā, kā rezultātā pasliktinās to sniegums kādā no produkta parametriem, kas reglamentēti piemērojamajos deleģētajos aktos, kuri pieņemti ievērojot 4. pantu, vai saistībā ar to funkcionālo sniegumu no lietotāja perspektīvas.

5. Programmatūras vai aparātprogrammatūras atjauninājumi nepasliktina produkta sniegumu vairāk nekā ar piemērojamajiem atbilstīgi 4. pantam pieņemtajiem deleģētajiem aktiem noteiktās pieļaujamās robežas kādā no produkta parametriem, kas reglamentēti minētajos deleģētajos aktos, vai saistībā ar funkcionālo sniegumu no lietotāja perspektīvas, šo sniegumu mērot ar atbilstības novērtēšanai izmantotu testēšanas metodi, izņemot gadījumus, kad klients pirms atjauninājuma ir devis nepārprotamu piekrišanu tam, ka sniegums šādi pasliktinās. Ja atjauninājums tiek noraidīts, nekas neizmainās.

Programmatūras vai aparātprogrammatūras atjauninājumi nekādos apstākļos nenoved pie tā, ka pasliktinās šā punkta pirmajā daļā minētais produkta sniegums tiktāl, ka tas kļūst neatbilstošs prasībām, kas noteiktas atbilstīgi 4. pantam pieņemtajos deleģētajos aktos un piemērojamas brīdī, kad produktu laiž tirgū vai nodod ekspluatācijā.

41. pants

Atbilstības pieņēmums

1. Pieņem, ka 39. pantā minētās testēšanas, mērījumu vai aprēķina metodes, kas atbilst saskaņotajiem standartiem vai to daļām, uz kuriem atsauces ir publicētas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, atbilst minētajā pantā noteiktajām prasībām un testēšanas, mērījumu un aprēķinu prasībām, kas noteiktas atbilstīgi 4. pantam pieņemtajos deleģētajos aktos, ciktāl uz minētajām prasībām attiecas šādi saskaņoti standarti vai to daļas.

2. Produktu digitālajām pasēm piemērojamās prasības, kas atbilst saskaņotajiem standartiem vai to daļām, uz kuriem atsauces ir publicētas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, atbilst 10. un 11. pantā noteiktajām prasībām, ciktāl uz minētajām prasībām attiecas šādi saskaņotie standarti vai to daļas.

3. Pieņem, ka produkti, kas atbilst saskaņotajiem standartiem vai to daļām, uz kuriem atsauces ir publicētas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, atbilst ekodizaina prasībām, kas noteiktas atbilstīgi 4. pantam pieņemtajos deleģētajos aktos, ciktāl uz šīm prasībām attiecas šādi saskaņotie standarti vai to daļas.

4. Pieņem, ka produkti, uz kuriem attiecas atbilstīgi 4. pantam pieņemts deleģētais akts un kuriem atbilstīgi Regulai (EK) Nr. 66/2010 ir piešķirts ES ekomarķējums, izpilda minētajā deleģētajā aktā noteiktās ekodizaina prasības, ciktāl uz šīm prasībām attiecas ES ekomarķējuma kritēriji, kas noteikti, ievērojot minētās regulas 16. panta 2. punktu.

42. pants

Kopīgās specifikācijas

1. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, ar ko produktiem, uz kuriem attiecas saskaņā ar 4. pantu pieņemtie deleģētie akti, nosaka kopīgas specifikācijas, kas attiecas uz ekodizaina prasībām, 10. un 11. pantā minētās produktu digitālajām pasēm piemērojamās pamatprasības vai 39. pantā minētās testēšanas, mērījumu vai aprēķinu metodes.

Minētos īstenošanas aktus pieņem tikai tad, ja ir izpildīti turpmāk minētie nosacījumi:

a) Komisija, ievērojot Regulas (ES) Nr. 1025/2012 10. panta 1. punktu, ir vienai vai vairākām Eiropas standartizācijas organizācijām pieprasījusi sagatavot saskaņotu standartu ekodizaina prasībai, šīs regulas 10. un 11. pantā minētajai pamatprasībai produktu digitālajām pasēm, vai šīs regulas 39. pantā minētajai testēšanas, mērījumu vai aprēķinu metodei; un

   i) šis pieprasījums nav pieņemts;

   ii) saskaņotais standarts, kas attiecas uz minēto pieprasījumu, nav iesniegts termiņā, kurš noteikts saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1025/2012 10. panta 1. punktu; vai

   iii) saskaņotais standarts neatbilst pieprasījumam; un

b) *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* nav publicēta atsauce saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1025/2012 uz saskaņotiem standartiem ekodizaina prasībai vai šīs regulas 10. un 11. pantā minētajai pamatprasībai produktu digitālajām pasēm, vai šīs regulas 39. pantā minētajai testēšanas, mērījumu vai aprēķinu metodei, un nav sagaidāms, ka saprātīgā termiņā šāda atsauce tiks publicēta.

Šī punkta pirmajā daļā minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas norādīta 73. panta 3. punktā.

2. Pirms šā panta 1. punktā minētā īstenošanas akta projekta sagatavošanas Komisija informē Regulas (ES) Nr. 1025/2012 22. pantā minēto komiteju, ka tā uzskata, ka šā panta 1. punkta nosacījumi ir izpildīti.

3. Sagatavojot 1. punktā minēto īstenošanas aktu projektus, Komisija ņem vērā Ekodizaina foruma un dalībvalstu ekspertu grupas, kā arī citu attiecīgo struktūru viedokļus un pienācīgi apspriežas ar visām attiecīgajām ieinteresētajām personām.

4. Pieņem, ka 39. pantā minētās testēšanas, mērījumu vai aprēķina metodes, kas atbilst kopīgajām specifikācijām, kas noteiktas ar šā panta 1. punktā minētajiem īstenošanas aktiem, vai to daļām, atbilst minētajā pantā noteiktajām prasībām un testēšanas, mērījumu un aprēķinu prasībām, kas noteiktas atbilstīgi 4. pantam pieņemtajos deleģētajos aktos, ciktāl uz minētajām prasībām attiecas šādas kopīgas specifikācijas vai to daļas.

5. Pieņem, ka produkti, kas ietilpst šīs regulas darbības jomā un atbilst kopīgajām specifikācijām, kuras noteiktas ar šā panta 1. punktā minētajiem īstenošanas aktiem, vai to daļām, atbilst ekodizaina prasībām, pamatprasībām, kas izvirzītas 10. un 11. pantā minētajām produktu digitālajām pasēm vai 39. pantā minētajām prasībām testēšanai, mērījumiem vai aprēķinu metodēm, kuras noteiktas piemērojamajos deleģētajos aktos, kas pieņemti saskaņā ar 4. pantu, ciktāl uz minētajām prasībām attiecas šādas kopīgas specifikācijas vai to daļas.

6. Ja saskaņotu standartu ir pieņēmusi kāda Eiropas standartizācijas organizācija un ierosinājusi Komisijai atsauci uz to publicēt *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, Komisija saskaņoto standartu novērtē saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1025/2012.

Ja *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* tiek publicēta atsauce uz saskaņotu standartu, Komisija atceļ 1. punktā minētos īstenošanas aktus vai to daļas, kas attiecas uz tām pašām ekodizaina prasībām, pamatprasībām produktu digitālajām pasēm un prasībām testēšanai, mērījumiem vai aprēķinu metodēm.

7. Ja dalībvalsts vai Eiropas Parlaments uzskata, ka kopīga specifikācija nepilnīgi atbilst ekodizaina prasībām, pamatprasībām produktu digitālajām pasēm un prasībām testēšanai, mērījumiem vai aprēķinu metodēm, tie par to informē Komisiju, iesniedzot detalizētu paskaidrojumu. Komisija novērtē minēto detalizēto paskaidrojumu un attiecīgā gadījumā var grozīt īstenošanas aktu, ar ko nosaka attiecīgo kopīgo specifikāciju.

43. pants

Atbilstības novērtēšana

1. Nosakot piemērojamo atbilstības novērtēšanas procedūru atbilstīgi 4. panta 5. punktam, Komisija ņem vērā šādus kritērijus:

a) vai attiecīgais modulis ir piemērots produkta veidam un attiecīgajām ekodizaina prasībām un samērīgs ar sabiedrības interesēm;

b) produkta radītā iespējamā apdraudējuma raksturs un tas, cik lielā mērā atbilstības novērtējums atbilst apdraudējuma raksturam un pakāpei; un

c) ja obligāti ir jāiesaista trešā persona, nepieciešamība ražotājam izvēlēties starp kvalitātes nodrošināšanas un produkta sertifikācijas moduļiem, kas izklāstīti Lēmuma Nr. 768/2008/EK II pielikumā.

2. Dokumentāciju un saraksti saistībā ar atbilstības novērtēšanu veic tās dalībvalsts oficiālajā valodā, kurā ir iedibināta 1. punktā minētajā atbilstības novērtēšanas procedūrā iesaistītā paziņotā struktūra, vai šai struktūrai pieņemamā valodā.

44. pants

ES atbilstības deklarācija

1. ES atbilstības deklarācijā norāda, ka ir pierādīta to ekodizaina prasību izpilde, kas norādītas piemērojamajos atbilstīgi 4. pantam pieņemtajos deleģētajos aktos, vai ka saskaņā ar 41. pantu ir attiecināms pieņēmums par atbilstību.

2. ES atbilstības deklarācijai ir V pielikumā sniegtā parauga struktūra, un tajā ir elementi, kas norādīti piemērojamajā atbilstības novērtēšanas procedūrā, un atsauce uz piemērojamajiem atbilstīgi 4. pantam pieņemtajiem deleģētajiem aktiem. To regulāri atjaunina un tulko tās dalībvalsts noteiktajā valodā vai valodās, kuras tirgū produkts laists vai darīts pieejams.

3. Ja uz produktu, uz kuru attiecas atbilstīgi 4. pantam pieņemts deleģētais akts, attiecas vairāk nekā viens Savienības tiesību akts, kurš prasa ES atbilstības deklarāciju, tad attiecībā uz visiem šādiem Savienības tiesību aktiem sagatavo vienu ES atbilstības deklarāciju. Minētajā deklarācijā norāda attiecīgos Savienības tiesību aktus un atsauces uz to publikācijām. Tā var būt dokumentācija, kas sastāv no attiecīgām atsevišķām ES atbilstības deklarācijām.

4. Sagatavojot ES atbilstības deklarāciju, ražotājs uzņemas atbildību par produkta atbilstību.

45. pants

***CE* zīmes vispārējie principi**

Uz *CE* zīmi attiecas vispārējie principi, kas izklāstīti Regulas (EK) Nr. 765/2008 30. pantā.

46. pants

***CE* zīmes uzlikšanas noteikumi un nosacījumi**

1. *CE* zīmi produktam uzliek tā, ka tā ir viegli pamanāma, salasāma un neizdzēšama. Ja produkta veida dēļ tas nav iespējams vai nodrošināms, to uzliek iepakojumam un pavaddokumentiem.

2. *CE* zīmi uzliek pirms produkta laišanas tirgū vai nodošanas ekspluatācijā.

3. Produktam, kas ir ražošanas kontroles posmā, kurā piedalās paziņotā struktūra, aiz *CE* zīmes norāda minētās paziņotās struktūras identifikācijas numuru.

Paziņotās struktūras identifikācijas numuru uzliek pati struktūra, vai arī pēc tās norādījumiem to uzliek ražotājs vai tā pilnvarotais pārstāvis.

4. Aiz *CE* zīmes un, attiecīgā gadījumā, paziņotās struktūras identifikācijas numura var iekļaut piktogrammu vai citu zīmi, kura informē par īpašu risku vai lietojumu.

5. Lai nodrošinātu *CE* zīmes lietošanu reglamentējošā režīma pareizu piemērošanu, dalībvalstis izmanto esošos mehānismus un veic pienācīgas darbības, ja *CE* zīme tiek izmantota nepareizi.

47. pants

Īpaši noteikumi par marķējumiem

Attiecībā uz produktiem, uz kuriem neattiecas prasības par *CE* zīmi saskaņā ar Savienības tiesību aktiem, izstrādājot noteikumus par marķējumiem, kas apliecina atbilstību piemērojamajām ekodizaina prasībām atbilstīgi 4. panta 6. punkta d) apakšpunktam, Komisija ņem vērā šādus kritērijus:

a) nepieciešamība samazināt administratīvo slogu ekonomikas operatoriem;

b) nepieciešamība nodrošināt saskaņotību attiecībā uz citiem marķējumiem, kas piemērojami konkrētam produktam; un

c) nepieciešamība izvairīties no pārpratumiem par marķējumu nozīmi saskaņā ar citiem Savienības tiesību aktiem.

IX NODAĻA

ATBILSTĪBAS NOVĒRTĒŠANAS STRUKTŪRU PAZIŅOŠANA

48. pants

Paziņošana

Ja deleģētajos aktos, kas pieņemti saskaņā ar 4. pantu, ir paredzēti trešās personas atbilstības novērtēšanas uzdevumi, dalībvalstis paziņo Komisijai un pārējām dalībvalstīm struktūras, kuras ir pilnvarotas veikt šādus uzdevumus.

49. pants

Paziņojošās iestādes

1. Dalībvalstis izraugās paziņojošo iestādi, kuras pienākums ir izveidot un īstenot procedūras, kas nepieciešamas, lai novērtētu un paziņotu atbilstības novērtēšanas struktūras un lai īstenotu paziņoto struktūru uzraudzību, arī saistībā ar 54. panta prasību izpildi.

2. Dalībvalstis var nolemt, ka 1. punktā minēto novērtējumu un uzraudzību veic valsts akreditācijas struktūra Regulas (EK) Nr. 765/2008 nozīmē un saskaņā ar to.

3. Ja šā panta 1. punktā minēto novērtēšanu, paziņošanu vai uzraudzību paziņojošā iestāde deleģē vai kā citādi uztic struktūrai, kas nav valsts pārvaldes iestāde, šī struktūra ir tiesību subjekts un *mutatis mutandis* atbilst 50. pantā noteiktajām prasībām. Turklāt minētajai struktūrai ir jābūt spējīgai uzņemties no tās darbībām izrietošās saistības.

4. Paziņojošā iestāde uzņemas pilnu atbildību par 3. punktā minētās struktūras veiktajiem uzdevumiem.

50. pants

Paziņojošajām iestādēm piemērojamās prasības

1. Paziņojošo iestādi izveido tā, ka nerodas nekāds interešu konflikts ar atbilstības novērtēšanas struktūrām.

2. Paziņojošā iestāde ir veidota un darbojas tā, lai nodrošinātu savu darbību objektivitāti un taisnīgumu.

3. Paziņojošā iestāde ir veidota tā, lai visus lēmumus par atbilstības novērtēšanas struktūras paziņošanu pieņemtu kompetentas personas, kas nav tās pašas personas, kuras veikušas novērtēšanu.

4. Paziņojošā iestāde nepiedāvā un neveic nekādas darbības, ko veic atbilstības novērtēšanas struktūras, kā arī nesniedz konsultāciju pakalpojumus uz komerciāliem vai konkurenciāliem pamatiem.

5. Paziņojošā iestāde nodrošina iegūtās informācijas konfidencialitāti. Tomēr tā ar informāciju par paziņotajām struktūrām pēc pieprasījuma apmainās ar Komisiju, citu dalībvalstu paziņojošajām iestādēm un citām attiecīgajām valsts iestādēm.

6. Paziņojošā iestāde novērtē tikai konkrēto atbilstības novērtēšanas struktūru, kas piesakās uz paziņošanu, un tajā neņem vērā mātesuzņēmuma vai māsasuzņēmuma spējas vai darbiniekus. Paziņojošā iestāde minēto struktūru novērtē attiecībā uz visām attiecīgajām prasībām un atbilstības novērtēšanas uzdevumiem.

7. Paziņojošajai iestādei ir pietiekami liels un kompetents personāls un pietiekams finansējums tās uzdevumu pienācīgai izpildei.

51. pants

Paziņojošo iestāžu informācijas sniegšanas pienākums

Dalībvalstis informē Komisiju par savām atbilstības novērtēšanas struktūru novērtēšanas un paziņošanas procedūrām un paziņoto struktūru uzraudzību, kā arī jebkādām izmaiņām šajās procedūrās.

Komisija šo informāciju dara publiski pieejamu.

52. pants

Paziņotajām struktūrām piemērojamās prasības

1. Paziņošanas nolūkos atbilstības novērtēšanas struktūra atbilst 2. līdz 12. punkta prasībām.

2. Atbilstības novērtēšanas struktūru izveido saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem, un tā ir juridiska persona.

3. Atbilstības novērtēšanas struktūra ir trešā persona, kura ir neatkarīga no organizācijas vai produkta, ko tā novērtē. Tai nav komerciālu sakaru ar organizācijām, kurām ir interese par tās vērtētajiem produktiem, īpaši ar ražotājiem, to tirdzniecības partneriem un to investējošiem akcionāriem. Tas neliedz atbilstības novērtēšanas struktūrai novērtēt konkurējošu ražotāju atbilstību.

4. Atbilstības novērtēšanas struktūra, tās augstākā vadība un darbinieki, kas atbildīgi par atbilstības novērtēšanas uzdevumu veikšanu, nav vērtējamo produktu konstruktori, ražotāji, piegādātāji, importētāji, izplatītāji, uzstādītāji, pircēji, īpašnieki, lietotāji vai uzturētāji, ne arī šo personu pārstāvji. Tas neliedz izmantot novērtētos produktus, kas ir vajadzīgi atbilstības novērtēšanas struktūras darbībai, vai izmantot šādus produktus personiskiem mērķiem.

Atbilstības novērtēšanas struktūra, tās augstākā vadība un darbinieki, kas atbildīgi par atbilstības novērtēšanas uzdevumiem, nav tieši saistīti ar šo produktu konstruēšanu, ražošanu vai izgatavošanu, tirdzniecību, uzstādīšanu, lietošanu vai uzturēšanu, kā arī nepārstāv šajās darbībās iesaistītās personas. Tie neiesaistās nekādās darbībās, kas varētu būt pretrunā to

lēmuma neatkarībai vai godprātībai attiecībā uz atbilstības novērtēšanas darbībām, kuru dēļ tā ir paziņotā struktūra. Tas jo īpaši attiecas uz konsultāciju pakalpojumiem.

Atbilstības novērtēšanas struktūras nodrošina, ka to mātesuzņēmumu vai māsasuzņēmumu, meitasuzņēmumu vai apakšlīgumu slēdzēju darbības neietekmē atbilstības novērtēšanas darbību konfidencialitāti, objektivitāti vai taisnīgumu.

Atbilstības novērtēšanas struktūra apakšuzņēmējam vai meitasuzņēmumam nedeleģē iekšējo procedūru, vispārējo rīcībpolitiku, rīcības kodeksu vai citu iekšējo noteikumu izstrādi un uzraudzību, savu darbinieku norīkošanu konkrētu uzdevumu veikšanai vai atbilstības novērtēšanas lēmumus.

5. Atbilstības novērtēšanas struktūras un to darbinieki atbilstības novērtēšanas darbības veic ar visaugstāko profesionālo godprātību un vajadzīgo tehnisko kompetenci konkrētajā jomā. Tās ir brīvas no jebkāda spiediena un pamudinājumiem, jo īpaši finansiāliem, kas varētu ietekmēt to lēmumu vai atbilstības novērtēšanas darbību rezultātus, īpaši attiecībā uz personām vai personu grupām, kuras ir ieinteresētas minēto darbību rezultātos.

6. Atbilstības novērtēšanas struktūra ir spējīga veikt visus atbilstības novērtēšanas uzdevumus, kurus tai uzliek attiecīgais atbilstīgi 4. pantam pieņemtais deleģētais akts un kuru dēļ tā ir paziņotā struktūra, neatkarīgi no tā, vai šos uzdevumus veic atbilstības novērtēšanas struktūra pati vai tie tiek veikti tās vārdā un uz tās atbildību.

Atbilstības novērtēšanas struktūrai vienmēr un visām atbilstības novērtēšanas procedūrām un visiem produktu veidiem un kategorijām, saistībā ar ko tā ir paziņota, ir:

a) nepieciešamie darbinieki ar tehniskām zināšanām un pietiekamu un piemērotu pieredzi atbilstības novērtēšanas uzdevumu veikšanai;

b) to procedūru nepieciešamie apraksti, saskaņā ar kurām veicama atbilstības novērtēšana, lai nodrošinātu minēto procedūru pārredzamību un iespēju tās atkārtot, tostarp apraksti, kā attiecīgie darbinieki, viņu statuss un uzdevumi atbilst atbilstības novērtēšanas uzdevumiem, kuru dēļ struktūra iecerējusi būt paziņotā struktūra;

c) atbilstošas rīcībpolitikas un procedūras uzdevumu, kuras tā veic kā paziņotā struktūra, nodalīšanai no tās pārējās darbības;

d) procedūras darbību veikšanai, kurās pienācīgi ņem vērā uzņēmuma lielumu, nozari, kurā tas darbojas, tā struktūru, attiecīgās produkta tehnoloģijas sarežģītības pakāpi un to, vai ražošanas process ir masveida vai sērijveida.

Tai ir līdzekļi, kas vajadzīgi, lai pienācīgi veiktu tehniskos un administratīvos uzdevumus saistībā ar atbilstības novērtēšanas darbībām, un piekļuve visam nepieciešamajam aprīkojumam vai kompleksiem.

7. Darbiniekiem, kas atbildīgi par atbilstības novērtēšanas darbību veikšanu, ir:

a) pamatīga tehniskā un profesionālā izglītība, kas aptver visas atbilstības novērtēšanas darbības, kuru dēļ atbilstības novērtēšanas struktūra ir paziņotā struktūra;

b) apmierinošas zināšanas par veicamo novērtējumu prasībām un pietiekamas pilnvaras šādus novērtējumus veikt, arī pienācīgas zināšanas un izpratne par attiecīgajiem tiesību aktiem, testēšanas, mērījumu un aprēķinu prasībām, piemērojamajiem saskaņotajiem standartiem vai kopīgajām specifikācijām, attiecīgajiem šīs regulas noteikumiem un atbilstīgi 4. pantam pieņemtajiem deleģētajiem aktiem;

c) prasme sagatavot sertifikātus, dokumentāciju un ziņojumus, kas pierāda, ka novērtēšana ir veikta.

8. Darbinieki, kas ir atbildīgi par novērtēšanas lēmumu pieņemšanu:

a) ir nodarbināti atbilstības novērtēšanas struktūrā saskaņā ar paziņotājas dalībvalsts tiesību aktiem;

b) neatrodas iespējamā interešu konfliktā;

c) ir kompetenti pārbaudīt novērtējumus, ko veikuši citi darbinieki, ārējie eksperti vai apakšuzņēmēji;

d) ir pietiekamā skaitā, lai nodrošinātu darbības nepārtrauktību un konsekventu pieeju atbilstības novērtējumiem.

9. Tiek nodrošināta atbilstības novērtēšanas struktūru, to augstākās vadības un vērtētāju objektivitāte.

Atbilstības novērtēšanas struktūras augstākās vadības un vērtētāju atalgojums nav atkarīgs no veikto novērtējumu skaita vai to rezultātiem.

10. Atbilstības novērtēšanas struktūras nokārto civiltiesisko apdrošināšanu, ja vien atbildību neuzņemas valsts saskaņā ar valsts tiesību aktiem vai ja dalībvalsts pati nav tieši atbildīga par atbilstības novērtēšanu.

11. Atbilstības novērtēšanas struktūras darbinieki glabā dienesta noslēpumu saistībā ar visu informāciju, kas iegūta, veicot atbilstības novērtēšanas uzdevumus saskaņā ar attiecīgajiem atbilstīgi 4. pantam pieņemtajiem deleģētajiem aktiem, izņemot attiecības ar paziņojošajām iestādēm un citām valsts iestādēm dalībvalstī, kurā darbības tiek veiktas. Īpašumtiesības tiek aizsargātas.

12. Atbilstības novērtēšanas struktūras nodrošina, ka vērtētāji ir informēti par attiecīgajām standartizācijas darbībām vai pašas piedalās tajās, un ņem vērā attiecīgos norādījumus un ieteikumus, ko sniegušas Eiropas standartizācijas iestāžu kompetentās tehniskās komitejas.

53. pants

Atbilstības novērtēšanas struktūru atbilstības pieņēmums

Ja atbilstības novērtēšanas struktūra apliecina savu atbilstību kritērijiem, kas noteikti attiecīgajos saskaņotajos standartos vai to daļās, atsauces uz kuriem publicētas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, šādu struktūru uzskata par atbilstīgu 52. pantā izklāstītajām prasībām, ciktāl šīm prasībām piemērojami saskaņotie standarti.

54. pants

Paziņoto struktūru meitasuzņēmumi un apakšlīgumu slēgšana

1. Ja paziņotā struktūra slēdz līgumus ar apakšuzņēmējiem par konkrētu uzdevumu izpildi saistībā ar atbilstības novērtēšanu vai izmanto meitasuzņēmumu, attiecīgā struktūra pārliecinās, ka apakšuzņēmējs vai meitasuzņēmums atbilst 52. panta prasībām, un attiecīgi informē paziņojošo iestādi.

2. Paziņotās struktūras uzņemas pilnu atbildību par apakšuzņēmēju vai meitasuzņēmumu veiktajiem uzdevumiem neatkarīgi no tā, kur tie iedibināti.

3. Par darbībām apakšlīgumu var slēgt vai meitasuzņēmums tās var veikt tikai tad, ja klients tam piekrīt.

4. Paziņotās struktūras glabā paziņojošajai iestādei pieejamus attiecīgos dokumentus par apakšuzņēmēja vai meitasuzņēmuma kvalifikāciju novērtēšanu un uzraudzību un to darbu, kas veikts saskaņā ar attiecīgajiem atbilstīgi 4. pantam pieņemtajiem deleģētajiem aktiem.

55. pants

Paziņošanas pieteikums

1. Atbilstības novērtēšanas struktūra iesniedz paziņošanas pieteikumu tās dalībvalsts paziņojošajai iestādei, kurā tā iedibināta.

2. Pieteikumam pievieno atbilstības novērtēšanas darbību aprakstu, atbilstības novērtēšanas moduli vai moduļus un produktu vai produktus, attiecībā uz kuriem struktūra sevi piesaka par kompetentu, kā arī valsts akreditācijas struktūras izdotu akreditācijas sertifikātu, ja tāds ir, kas apliecina, ka atbilstības novērtēšanas struktūra izpilda 52. pantā noteiktās prasības. Akreditācijas sertifikāts attiecas tikai uz konkrētu juridisko struktūru, kas iesniedz paziņošanas pieteikumu, un papildus attiecīgajiem saskaņotajiem standartiem pamatojas uz konkrētajām prasībām un atbilstības novērtēšanas uzdevumiem, kuri izklāstīti attiecīgajā atbilstīgi 4. pantam pieņemtajā deleģētajā aktā.

3. Ja attiecīgajai atbilstības novērtēšanas struktūrai nav akreditācijas sertifikāta, tā paziņojošajai iestādei iesniedz visus dokumentāros pierādījumus, kas vajadzīgi, lai verificētu, atzītu un regulāri uzraudzītu tās atbilstību 52. pantā noteiktajām prasībām.

56. pants

Paziņošanas procedūra

1. Paziņojošās iestādes var paziņot tikai tās atbilstības novērtēšanas struktūras, kas atbilst 52. panta prasībām.

2. Paziņojošās iestādes paziņošanai Komisijai un pārējām dalībvalstīm izmanto Komisijas izveidoto un pārvaldīto elektronisko paziņošanas sistēmu.

3. Paziņojumā iekļauj pilnīgu informāciju par atbilstības novērtēšanas darbībām, atbilstības novērtēšanas moduli vai moduļiem, attiecīgo produktu vai produktiem un attiecīgo kompetences apliecinājumu.

4. Ja paziņošanu nebalsta uz 55. panta 2. punktā minēto akreditācijas sertifikātu, paziņojošā iestāde iesniedz Komisijai un pārējām dalībvalstīm dokumentārus pierādījumus, kuri apliecina atbilstības novērtēšanas struktūras kompetenci un to, ka ir ieviesti pasākumi, ar ko nodrošina, ka šī struktūra tiks regulāri uzraudzīta un ka tā joprojām atbildīs 52. pantā noteiktajām prasībām.

5. Attiecīgā atbilstības novērtēšanas struktūra var veikt paziņotās struktūras darbības, ja Komisija vai pārējās dalībvalstis divu nedēļu laikā pēc paziņošanas neceļ iebildumus gadījumā, ja ir izdots akreditācijas sertifikāts, vai divu mēnešu laikā pēc paziņošanas gadījumā, ja akreditācija nav izmantota.

Šīs regulas vajadzībām par paziņoto struktūru uzskata tikai šādu struktūru.

6. Paziņojums kļūst derīgs nākamajā dienā pēc tam, kad Komisija struktūru ir iekļāvusi 57. panta 2. punktā minētajā paziņoto struktūru sarakstā.

Attiecīgā struktūra var veikt paziņotās struktūras darbības tikai tad, kad paziņojums ir stājies spēkā.

Komisija paziņojumu nepublicē, ja tai ir zināms vai kļūst zināms, ka attiecīgā paziņotā struktūra neatbilst 52. pantā noteiktajām prasībām.

7. Par jebkādiem turpmākiem svarīgiem paziņojuma grozījumiem paziņo Komisijai un pārējām dalībvalstīm.

57. pants

Paziņoto struktūru identifikācijas numuri un saraksti

1. Komisija paziņotajai struktūrai piešķir identifikācijas numuru.

Tā piešķir tikai vienu šādu numuru arī tad, ja struktūra ir paziņota atbilstoši vairākiem Savienības aktiem.

2. Komisija dara publiski pieejamu to struktūru sarakstu, kas paziņotas saskaņā ar šo regulu, tostarp tām piešķirtos identifikācijas numurus un darbības, attiecībā uz kurām tās ir paziņotas.

Komisija nodrošina minētā saraksta pastāvīgu atjaunināšanu.

58. pants

Izmaiņas paziņojumos

1. Ja paziņojošā iestāde ir noskaidrojusi vai tikusi informēta, ka paziņotā struktūra vairs neatbilst 52. panta prasībām vai nepilda savus pienākumus, vajadzības gadījumā paziņojošā iestāde attiecīgi ierobežo, aptur vai atsauc paziņojumu atkarībā no tā, kādā mērā attiecīgā struktūra nav spējusi nodrošināt atbilstību minētajām prasībām vai pildīt minētos pienākumus. Tā nekavējoties attiecīgi informē Komisiju un pārējās dalībvalstis.

2. Ja paziņojums ir ierobežots, apturēts vai anulēts vai ja paziņotā struktūra ir beigusi darbību, paziņojošā dalībvalsts veic pienācīgus pasākumus, lai nodrošinātu, ka minētās struktūras dokumentus apstrādā cita paziņotā struktūra vai arī tie pēc pieprasījuma ir pieejami atbildīgajām paziņojošajām un tirgus uzraudzības iestādēm.

59. pants

Paziņoto struktūru kompetences apšaubīšana

1. Komisija izmeklē visus gadījumus, kuros tai ir radušās šaubas vai tai ir ziņots par šaubām attiecībā uz kādas paziņotās struktūras kompetenci vai nepārtrauktu tai piemēroto prasību un pienākumu izpildi.

2. Paziņojošā dalībvalsts pēc pieprasījuma sniedz Komisijai visu informāciju, kas saistīta ar attiecīgās struktūras paziņošanas pamatojumu vai kompetences saglabāšanu.

3. Komisija nodrošina, ka visa sensitīvā informācija, kas iegūta izmeklēšanas gaitā, tiek apstrādāta konfidenciāli.

4. Ja Komisija noskaidro, ka paziņotā struktūra neatbilst vai vairs neatbilst sava paziņojuma prasībām, tā attiecīgi informē paziņojošo dalībvalsti un lūdz to veikt vajadzīgos korektīvos pasākumus, tostarp vajadzības gadījumā anulēt paziņojumu.

Komisija atjaunina 57. panta 2. punktā minēto paziņoto struktūru sarakstu divu nedēļu laikā pēc paziņošanas par korektīvajiem pasākumiem, ko paziņotājas dalībvalstis veikušas saskaņā ar šā punkta pirmo daļu.

60. pants

Paziņoto struktūru pienākumi to darbības laikā

1. Paziņotās struktūras veic atbilstības novērtēšanu saskaņā ar atbilstības novērtēšanas procedūrām, kas noteiktas atbilstīgi 4. pantam pieņemtajos deleģētajos aktos.

2. Atbilstības novērtēšanu veic samērīgi, izvairoties no ekonomikas operatoru liekas apgrūtināšanas. Paziņotās struktūras savu darbību īsteno, pienācīgi ņemot vērā uzņēmuma lielumu, nozari, kurā tas darbojas, struktūru, attiecīgās produktu tehnoloģijas sarežģītības pakāpi un to, vai ražošanas process ir masveida vai sērijveida.

To darot, tās tomēr ievēro tādu stingrības un aizsardzības līmeni, kas ir vajadzīgs, lai produkts atbilstu attiecīgajām prasībām.

3. Ja paziņotā struktūra konstatē, ka ražotājs neatbilst attiecīgajām prasībām vai saskaņotajiem standartiem, kopīgajām specifikācijām vai citām tehniskajām specifikācijām, tā pieprasa ražotājam veikt pienācīgus korektīvus pasākumus saistībā ar galīgo atbilstības novērtēšanu, ja vien trūkumus nav iespējams novērst, un tādā gadījumā tā sertifikātu vai apstiprinājuma lēmumu neizdod.

4. Ja, uzraugot atbilstību pēc sertifikāta izdošanas saskaņā ar atbilstības novērtēšanas procedūrām, kas paredzētas saskaņā ar 4. pantu pieņemtā deleģētajā aktā, vai apstiprinājuma lēmuma izdošanas paziņotā struktūra konstatē, ka kāds produkts vai ražotājs neizpilda vai vairs neizpilda prasības, tā ražotājam prasa veikt pienācīgus korektīvus pasākumus un nepieciešamības gadījumā aptur vai anulē sertifikātu vai apstiprināšanas lēmumu.

5. Ja korektīvi pasākumi nav veikti vai nedod vēlamo rezultātu, paziņotā struktūra attiecīgi ierobežo, aptur vai anulē sertifikātus vai apstiprinājuma lēmumus.

61. pants

Paziņoto struktūru informācijas sniegšanas pienākumi

1. Paziņotās struktūras informē paziņojošo iestādi par:

a) sertifikāta atteikšanu, ierobežošanu, apturēšanu vai anulēšanu;

b) jebkādiem apstākļiem, kas ietekmē paziņojuma darbības jomu un nosacījumus;

c) visiem informācijas pieprasījumiem par atbilstības novērtēšanas darbībām, ko tās saņēmušas no tirgus uzraudzības iestādēm;

d) atbilstības novērtēšanas darbībām, kas veiktas to paziņojuma darbības jomā, un visām citām veiktajām darbībām, tostarp pārrobežu darbībām un apakšlīgumu slēgšanu, – pēc pieprasījuma.

2. Paziņotās struktūras citām struktūrām, kuras paziņotas saskaņā ar šo regulu un veic līdzīgas atbilstības novērtēšanas darbības, kas attiecas uz to pašu produktu grupu, sniedz svarīgu informāciju par jautājumiem saistībā ar negatīviem un – pēc pieprasījuma – arī pozitīviem atbilstības novērtēšanas rezultātiem.

3. Ja Komisija vai dalībvalsts tirgus uzraudzības iestāde iesniedz pieprasījumu paziņotajai struktūrai, kas iedibināta citas dalībvalsts teritorijā, saistībā ar atbilstības novērtēšanu, ko veikusi minētā paziņotā struktūra, tā minētā pieprasījuma kopiju nosūta attiecīgās citas dalībvalsts paziņojošajai iestādei. Attiecīgā paziņotā struktūra bez kavēšanās un vēlākais 15 dienu laikā atbild uz pieprasījumu. Paziņojošā iestāde nodrošina, ka paziņotā struktūra šādus pieprasījumus izskata.

4. Ja paziņotajām struktūrām ir pierādījumi vai tās saņem pierādījumus attiecībā uz sekojošo, tās atbilstoši brīdina attiecīgo tirgus uzraudzības iestādi vai paziņojošo iestādi un nodod minētos pierādījumus tai:

a) ka cita paziņotā struktūra neizpilda 52. pantā noteiktās prasības vai savus pienākumus,

b) ka tirgū laists produkts neatbilst piemērojamajos deleģētajos aktos, kas pieņemti ievērojot 4. pantu, noteiktajām ekodizaina prasībām; vai

c) ka tirgū laists produkts tā fiziskā stāvokļa dēļ var radīt nopietnu apdraudējumu.

62. pants

Pieredzes apmaiņa

Komisija nodrošina pieredzes apmaiņas organizēšanu starp dalībvalstu iestādēm, kas ir atbildīgas par paziņošanas kārtību.

63. pants

Paziņoto struktūru koordinācija

1. Komisija nodrošina to, lai starp struktūrām, kuras paziņotas atbilstīgi šai regulai, tiktu izveidota pienācīga koordinācija un sadarbība un lai tā norisinātos paziņoto struktūru grupā vai grupās, tostarp – attiecīgā gadījumā – tādu struktūru grupās, kuras paziņotas saskaņā ar to pašu atbilstīgi 4. pantam pieņemto deleģēto aktu vai saistībā ar līdzīgiem atbilstības novērtēšanas uzdevumiem.

Paziņotās struktūras jebkādas attiecīgās grupas darbā piedalās nepastarpināti vai ar ieceltu pārstāvju starpniecību.

2. Paziņotās struktūras kā vispārējus norādījumus izmanto visus attiecīgos dokumentus, kas sagatavoti 1. punktā minēto grupu darba rezultātā.

3. Koordinācija un sadarbība šā panta 1. punktā minētajās grupās noris ar mērķi nodrošināt šīs regulas un atbilstīgi 4. pantam pieņemto deleģēto aktu saskaņotu piemērošanu. To darot, minētās grupas ņem vērā attiecīgos norādījumus un ieteikumus, ko sniegušas Eiropas standartizācijas iestāžu kompetentās tehniskās komitejas.

X NODAĻA

STIMULI

64. pants

Dalībvalstu stimulējošie pasākumi

1. Ja dalībvalstis nodrošina stimulējošus pasākumus produktiem, uz kuriem attiecas atbilstīgi 4. pantam pieņemts deleģētais akts, šie stimulējošie pasākumi ir paredzēti divām augstākajām Savienības līmenī aizņemtajām snieguma klasēm vai attiecīgā gadījumā produktiem ar ES ekomarķējumu.

2. Atkāpjoties no šā panta 1. punkta, ja dalībvalstis paredz stimulējošus pasākumus energopatēriņu ietekmējošiem produktiem vai riepām, uz kuriem attiecas atbilstīgi 4. pantam pieņemts deleģētais akts un uz kuriem attiecas arī energoefektivitātes vai degvielas efektivitātes marķēšanas prasības, piemēro attiecīgi Regulas (ES) 2017/1369 7. panta 2. punktu un Regulas (ES) 2020/740 11. pantu.

65. pants

Zaļais publiskais iepirkums

1. Līgumslēdzējas iestādes un līgumslēdzēji saskaņā ar Direktīvu 2014/24/ES vai 2014/25/ES piešķir publisko līgumu slēgšanas tiesības, kas atbilst minimālajām prasībām, kuras noteiktas saskaņā ar šā panta 2. punktu, tādu produktu iegādei, uz kuriem attiecas deleģētie akti, kas pieņemti ievērojot 4. pantu, vai būvdarbu vai pakalpojumu iegādei, ja minētos produktus izmanto darbībām, kas ir minēto līgumu priekšmets ("minimālās prasības").

2. Minimālās prasības attiecīgā gadījumā nosaka, lai stimulētu to vides ziņā ilgtspējīgu produktu piedāvājumu un pieprasījumu, uz kuriem attiecas saskaņā ar 4. pantu pieņemtie deleģētie akti, ņemot vērā to publisko līgumu vērtību un apjomu, kas piešķirti par attiecīgajām produktu grupām, un to, cik ekonomiski iespējams līgumslēdzējām iestādēm un līgumslēdzējiem iegādāties vides ziņā ilgtspējīgākus produktus, neradot nesamērīgas izmaksas.

3. Komisija ir pilnvarota, izmantojot īstenošanas aktus, noteikt minimālās prasības tehnisko specifikāciju, piešķiršanas kritēriju, līguma izpildes nosacījumu vai mērķrādītāju veidā.

Minimālās prasības nosaka attiecībā uz produktu aspektiem, kas aplūkoti saskaņā ar 4. pantu pieņemtajā deleģētajā aktā, kurš piemērojams attiecīgajām produktu grupām tādā mērā, cik tas svarīgs minētajām produktu grupām.

Minimālās prasības pieprasa divas augstākās snieguma klases, augstākos indeksus vai, ja tie nav pieejami, labākos iespējamos snieguma līmeņus, kā noteikts saskaņā ar 4. pantu pieņemtajā deleģētajā aktā, ko piemēro attiecīgajām produktu grupām.

Piešķiršanas kritērijiem piešķiršanas procesā attiecīgā gadījumā paredz minimālo svērto vērtību no 15 % līdz 30 %, kas tiem ļauj būtiski ietekmēt iepirkuma procedūras iznākumu un veicina vides ziņā visilgtspējīgāko produktu atlasei.

Mērķrādītājos nosaka, ka katrā gadā vai griezumā pa vairākiem gadiem minimālajai vides ziņā visilgtspējīgāko produktu, kā minēts šā punkta ceturtajā daļā, procentuālajai daļai jābūt 50 % no veiktā iepirkuma līgumslēdzēju iestāžu vai līgumslēdzēju līmenī vai apkopotā valsts līmenī.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 73. panta 3. punktā.

XI NODAĻA

TIRGUS UZRAUDZĪBA

66. pants

Plānotās tirgus uzraudzības darbības

1. Katra dalībvalsts Regulas (ES) 2019/1020 13. pantā minētajā valsts tirgus uzraudzības stratēģijā iekļauj iedaļu par tirgus uzraudzības darbībām, kas plānotas, lai nodrošinātu, ka saistībā ar šo regulu un deleģētajiem aktiem, kuri pieņemti saskaņā ar šīs regulas 4. pantu, pienācīgā mērogā tiek veiktas atbilstīgas pārbaudes, tostarp attiecīgā gadījumā fiziskas un laboratoriskas pārbaudes.

Pirmajā daļā minētajā iedaļā izklāsta vismaz:

a) prasības vai produktus, kas tirgus uzraudzības aspektā atzīti par prioritāriem atbilstoši kopīgajām prioritātēm, kuras administratīvās sadarbības grupa (*ADCO*), kas izveidota saskaņā ar Regulas (ES) 2019/1020 30. panta 2. punktu, apzinājusi atbilstīgi 68. panta 1. punkta a) apakšpunktam, un ziņojumiem saskaņā ar 67. panta 2. punktu;

b) tirgus uzraudzības darbības, kas plānotas, lai samazinātu vai izbeigtu šo par prioritāriem atzīto produktu vai prasību neatbilstību, t. sk. to pārbaužu veidu, kas jāveic valsts tirgus uzraudzības stratēģijas aptvertajā periodā.

2. 1. punkta otrās daļas a) apakšpunktā minētās tirgus uzraudzības prioritātes nosaka, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem, arī šādiem:

a) novēroto neatbilstības līmeni tirgū, kas ir tirgus uzraudzības iestādes kompetencē;

b) neatbilstības ietekme uz vidi;

c) ja pieejams, no tiešajiem lietotājiem vai patērētāju organizācijām saņemto sūdzību skaits vai cita no ekonomikas operatoriem vai medijiem saņemta informācija;

d) to attiecīgo produktu skaits, kuri darīti pieejami tirgū, kas ir tirgus uzraudzības iestādes kompetencē; un

e) attiecīgo ekonomikas operatoru skaits, kuri tirgū, kas ir tirgus uzraudzības iestādes kompetencē.

3. Produktu kategorijām, kas identificētas kā tādas, kuras rada augstu neatbilstības risku, 1. punktā minētās pārbaudes attiecīgā gadījumā ir fiziskas un laboratoriskas un tajās izmanto piemērotus paraugus.

Ja tiek konstatēta neatbilstība deleģētajiem aktiem, kas pieņemti atbilstīgi 4. pantam, tirgus uzraudzības iestādes ir tiesīgas no atbildīgā ekonomikas operatora atgūt izdevumus par dokumentu inspicēšanu un produktu fizisku testēšanu.

67. pants

Ziņošana un etalonkritēriji

1. Tirgus uzraudzības iestādes Regulas (ES) 2019/1020 34. pantā minētajā informācijas un saziņas sistēmā ievada informāciju par to sodu veidu un smagumu, kas noteikti par neatbilstību šai regulai.

2. Komisija reizi četros gados līdz 30. jūnijam sagatavo ziņojumu, pamatojoties uz informāciju, ko tirgus uzraudzības iestādes ievadījušas Regulas (ES) 2019/1020 34. pantā minētajā informācijas un saziņas sistēmā.

Minētajā ziņojumā iekļauj:

a) informāciju par to pārbaužu veidu un skaitu, ko tirgus uzraudzības iestādes veikušas četros iepriekšējos kalendārajos gados atbilstīgi Regulas (ES) 2019/1020 34. panta 4. un 5. punktam;

b) informāciju par konstatētās neatbilstības apmēriem un par to sodu veidu un smagumu, kas četros iepriekšējos kalendārajos gados piemēroti attiecībā uz produktiem, uz ko attiecas atbilstīgi šīs regulas 4. pantam pieņemtie deleģētie akti;

c) šā punkta a) un b) apakšpunktā minētās informācijas salīdzinājumu ar darbībām, kas plānotas kontekstā ar atbilstīgi 66. panta 1. punktam izstrādāto iedaļu par tirgus uzraudzības darbībām;

d) tirgus uzraudzības iestādēm domātus indikatīvus etalonkritērijus saistībā ar pārbaužu biežumu un piemēroto sodu veidu un smagumu;

e) tirgus uzraudzības iestāžu prioritāšu sarakstu attiecībā uz produktiem un prasībām.

3. Komisija publicē šā panta 2. punktā minēto ziņojumu Regulas (ES) 2019/1020 34. pantā minētajā informācijas un saziņas sistēmā un to publisko. Pirmo no šiem ziņojumiem publicē līdz 2028. gada 19. jūlijam.

68. pants

Tirgus uzraudzības koordinēšana un atbalstīšana

1. Šīs regulas vajadzībām *ADCO* tiekas regulāri un vajadzības gadījumā pēc Komisijas vai divu vai vairāku līdzdalīgo tirgus uzraudzības iestāžu pamatota pieprasījuma.

Veicot Regulas (ES) 2019/1020 32. pantā noteiktos uzdevumus, *ADCO* palīdz īstenot atbilstīgi 66. panta 1. punktam izstrādāto iedaļu par tirgus uzraudzības darbībām un nosaka:

a) kopīgās tirgus uzraudzības prioritātes, kas minētas 66. panta 1. punkta a) apakšpunktā, pamatojoties uz objektīvajiem kritērijiem, kuri minēti 66. panta 2. punktā;

b) Savienības atbalsta prioritātes saskaņā ar 2. punktu;

c) atbilstīgi 4. pantam pieņemtajos deleģētajos aktos izklāstītās prasības, kas tiek piemērotas vai interpretētas atšķirīgi un ko tālab vajadzētu izvirzīt par prioritāti kopīgu programmu organizēšanā vai vadlīniju pieņemšanā atbilstīgi šā panta 2. punktam.

2. Pamatojoties uz *ADCO* noteiktajām prioritātēm, Komisija:

a) organizē kopīgus tirgus uzraudzības un testēšanas projektus kopīgu interešu jomās;

b) organizē kopīgus ieguldījumus tirgus uzraudzības kapacitātē, t. sk. aprīkojumā un IT rīkos;

c) organizē kopīgas programmas tirgus uzraudzības iestāžu, muitas dienestu, paziņojošo iestāžu un paziņoto struktūru darbiniekiem, tostarp programmas par to prasību pareizu interpretāciju un piemērošanu, kas noteiktas atbilstīgi 4. pantam pieņemtajos deleģētajos aktos, un par attiecīgajām metodēm un paņēmieniem, kuri ļautu panākt vai verificēt atbilstību šādām prasībām;

d) izstrādā vadlīnijas to prasību piemērošanai un izpildei, kas noteiktas atbilstīgi 4. pantam pieņemtajos deleģētajos aktos, to vidū kopīgas prakses un metodikas efektīvai tirgus uzraudzībai;

e) attiecīgā gadījumā apspriežas ar ieinteresētajām personām un ekspertiem.

Savienība attiecīgā gadījumā finansē pirmās daļas a), b) un c) apakšpunktā minētās darbības.

3. Komisija sniedz tehnisku un loģistikas atbalstu, lai nodrošinātu to, ka *ADCO* izpilda savus uzdevumus, kas noteikti šajā pantā un Regulas (ES) 2019/1020 32. pantā, ja šādi uzdevumi ir saistīti ar šo regulu.

XII NODAĻA

DROŠĪBAS PROCEDŪRAS

69. pants

Procedūra rīcībai ar produktiem, kas rada apdraudējumu valstī

1. Ja tirgus uzraudzības iestādēm ir pietiekams pamats uzskatīt, ka produkts, uz kuru attiecas atbilstīgi 4. pantam pieņemts deleģētais akts, rada apdraudējumu, tās veic izvērtējumu, kas aptver visas ar apdraudējumu saistītās un šajā regulā vai minētajā deleģētajā aktā noteiktās prasības.

Ja minētajā izvērtēšanā tirgus uzraudzības iestādes konstatē, ka produkts neatbilst prasībām, kas noteiktas šajā regulā vai piemērojamajā atbilstīgi 4. pantam pieņemtajā deleģētajā aktā, tās bez kavēšanās pieprasa attiecīgajam ekonomikas operatoram saprātīgā termiņā, ko noteikušas tirgus uzraudzības iestādes un kas ir samērīgs ar neatbilstības raksturu un attiecīgā gadījumā tās pakāpi, veikt pienācīgus un samērīgus korektīvos pasākumus, lai neatbilstību novērstu. Minētais korektīvais pasākums cita starpā var ietvert Regulas (ES) 2019/1020 16. panta 3. punktā uzskaitītās darbības.

Tirgus uzraudzības iestādes atbilstoši informē attiecīgo paziņoto struktūru.

2. Ja tirgus uzraudzības iestādes uzskata, ka neatbilstība neaprobežojas tikai ar valsts teritoriju, tās informē Komisiju un pārējās dalībvalstis par izvērtējuma rezultātiem un par korektīvo pasākumu, ko tās ekonomikas operatoram prasījušas veikt.

3. Attiecīgais ekonomikas operators nodrošina, ka tiek veikti visi pienācīgie korektīvie pasākumi attiecībā uz visiem skartajiem produktiem, kurus tas darījis pieejamus tirgū Savienībā.

4. Ja attiecīgais ekonomikas operators 1. punkta otrajā daļā noteiktajā termiņā neveic korektīvus pasākumus vai neatbilstība turpinās, tirgus uzraudzības iestādes veic visus pienācīgos pagaidu pasākumus, lai aizliegtu vai ierobežotu to, ka attiecīgais produkts tiek darīts pieejams valsts tirgū, izņemtu to no tirgus vai atsauktu.

Par šiem pasākumiem tās bez kavēšanās informē Komisiju un pārējās dalībvalstis.

5. Informāciju, kas jāsniedz Komisijai un pārējām dalībvalstīm saskaņā ar šā panta 4. punktu, paziņo, izmantojot Regulas (ES) 2019/1020 34. pantā minēto informācijas un saziņas sistēmu, un tajā ietver visas pieejamās ziņas, konkrēti, neatbilstīgā produkta identificēšanai nepieciešamos datus, datus par produkta izcelsmi, iespējamās neatbilstības veidu un konkrēto neatbilstību, veikto valsts pasākumu veidu un ilgumu, kā arī attiecīgā ekonomikas operatora iesniegtos argumentus. Tirgus uzraudzības iestādes arī norāda, vai neatbilstība ir saistīta ar:

a) produkta neatbilstību prasībām, kas noteiktas attiecīgajā atbilstīgi šīs regulas 4. pantam pieņemtajā deleģētajā aktā; vai

b) trūkumiem šīs regulas 41. un 42. pantā minētajos saskaņotajos standartos vai kopīgajās specifikācijās, uz kuru pamata ir prezumēta atbilstība.

6. Citas dalībvalstis, izņemot procedūru uzsākušo dalībvalsti, bez kavēšanās informē Komisiju un pārējās dalībvalstis par jebkādiem pieņemtajiem pasākumiem un to rīcībā esošo papildu informāciju saistībā ar attiecīgā produkta neatbilstību, un, ja tās nepiekrīt paziņotajam valsts pasākumam, informē par saviem iebildumiem.

7. Ja trīs mēnešu laikā pēc 4. punktā minētās informācijas saņemšanas neviena dalībvalsts vai Komisija nav cēlusi iebildumus pret kādas dalībvalsts veiktu provizorisko pasākumu, šo pasākumu uzskata par pamatotu. Lai ņemtu vērā produktu specifiku vai attiecīgās prasības, minētajā provizoriskajā pasākumā var norādīt citu termiņu, kas nav trīs mēneši.

8. Dalībvalstis nodrošina, ka bez kavēšanās tiek veikti pienācīgi ierobežojoši pasākumi saistībā ar attiecīgo produktu, piemēram, produkta izņemšana no tirgus.

70. pants

Savienības drošības procedūra

1. Ja, pabeidzot 69. panta 3. un 4. punktā noteikto procedūru, ir izteikti iebildumi pret kādas dalībvalsts veiktajiem pasākumiem vai Komisija uzskata, ka šādi pasākumi ir pretrunā Savienības tiesību aktiem, Komisija bez kavēšanās sāk apspriešanos ar dalībvalstīm un attiecīgo ekonomikas operatoru vai operatoriem un veic valsts pasākuma izvērtēšanu. Pamatojoties uz minētā izvērtējuma rezultātiem, Komisija ar īstenošanas aktu lemj, vai valsts pasākums ir pamatots vai ne.

Minēto īstenošanas aktu pieņem saskaņā ar 73. panta 3. punktā norādīto pārbaudes procedūru.

Komisija savu lēmumu adresē visām dalībvalstīm un to nekavējoties paziņo gan tām, gan attiecīgajam ekonomikas operatoram vai operatoriem.

2. Ja valsts pasākums tiek uzskatīts par pamatotu, visas dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu neatbilstīgā produkta izņemšanu no tirgus, un par to informē Komisiju.

Ja valsts pasākums tiek uzskatīts par nepamatotu, attiecīgā dalībvalsts pasākumu atceļ.

3. Ja valsts pasākums tiek uzskatīts par pamatotu un produkta neatbilstība ir saistīta ar trūkumiem šīs regulas 41. pantā minētajos saskaņotajos standartos, Komisija piemēro Regulas (ES) Nr. 1025/2012 11. pantā paredzēto procedūru.

4. Ja valsts pasākums tiek uzskatīts par pamatotu un produkta neatbilstība ir saistīta ar trūkumiem 42. pantā minētajās kopīgajās specifikācijās, Komisija bez kavēšanās pieņem īstenošanas aktus, ar ko groza vai atceļ attiecīgās kopīgās specifikācijas.

Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 73. panta 3. punktā.

71. pants

Formāla neatbilstība

1. Ja dalībvalsts konstatē kādu no turpmāk uzskaitītajām neatbilstībām, tā prasa attiecīgajam ekonomikas operatoram konkrēto neatbilstību novērst:

a) *CE* zīme ir uzlikta neatbilstīgi Regulas (EK) Nr. 765/2008 30. pantam vai šīs regulas 46. pantam;

b) *CE* zīme nav uzlikta;

c) paziņotās struktūras identifikācijas numurs ir uzlikts, pārkāpjot 46. pantu, vai tas ir vajadzīgs, bet nav uzlikts;

d) ES atbilstības deklarācija nav sagatavota;

e) ES atbilstības deklarācija nav sagatavota pareizi;

f) tehniskā dokumentācija nav pieejama, ir nepilnīga vai kļūdaina;

g) informācija, kas minēta 27. panta 6. punktā vai 29. panta 3. punktā, nav sniegta, ir nepatiesa vai nepilnīga;

h) nav izpildīta kāda cita administratīvā prasība, kas noteikta 27. vai 29. pantā vai piemērojamajā atbilstīgi 4. pantam pieņemtajā deleģētajā aktā.

2. Ja 1. punktā minētā neatbilstība saglabājas, attiecīgā dalībvalsts veic visus pienācīgos pasākumus, lai ierobežotu vai aizliegtu produktu darīt pieejamu tirgū vai nodrošinātu tā atsaukšanu vai izņemšanu no tirgus.

XIII NODAĻA

DELEĢĒTĀS PILNVARAS UN KOMITEJU PROCEDŪRA

72. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

2. Pilnvaras pieņemt 4. pantā, 10. panta 1. punkta otrajā daļā, 11. panta trešajā daļā, 12. panta 4. punktā un 25. panta 3. un 5. punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no 2024. gada 18. jūlija. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 4. pantā, 10. panta 1. punkta otrajā daļā, 11. panta trešajā daļā, 12. panta 4. punktā un 25. panta 3. un 5. punktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

4. Pirms deleģētā akta pieņemšanas Komisija apspriežas ar katras dalībvalsts ieceltajiem ekspertiem saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu.

5. Tiklīdz Komisija pieņem deleģēto aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

6. Saskaņā ar 4. pantu, 10. panta 1. punkta otro daļu, 11. panta trešo daļu, 12. panta 4. punktu vai 25. panta 3. vai 5. punktu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

73. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 4. pantu.

3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

XIV NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

74. pants

Sodi

1. Dalībvalstis paredz noteikumus par sodiem, ko piemēro par šīs regulas pārkāpumiem, un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to piemērošanu. Paredzētie sodi ir efektīvi, samērīgi un atturoši. Dalībvalstis minētos noteikumus un pasākumus bez kavēšanās dara zināmus Komisijai un paziņo tai par jebkādiem turpmākiem grozījumiem, kas tos ietekmē.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka saskaņā ar šo pantu noteiktajos sodos attiecīgā gadījumā pienācīgi ņem vērā šādus aspektus:

a) pārkāpuma raksturs, smagums un ilgums;

b) attiecīgā gadījumā – vai pārkāpums izdarīts tīši vai nolaidības dēļ;

c) pie atbildības sauktās fiziskās vai juridiskās personas finansiālā situācija;

d) ekonomiskais labums, ko pārkāpuma rezultātā guvusi pie atbildības sauktā fiziskā vai juridiskā persona, ciktāl to var noteikt;

e) pārkāpuma radītais kaitējums videi;

f) darbības, ko pie atbildības sauktā fiziskā vai juridiskā persona veikusi ar mērķi mazināt vai novērst radīto kaitējumu;

g) vai pārkāpums ir atkārtojies, vai arī tas ir vienreizējs;

h) jebkurš cits atbildību pastiprinošs vai mīkstinošs faktors, kas attiecas uz lietas apstākļiem.

3. Šīs regulas pārkāpumu gadījumā dalībvalstīm jāspēj piemērot vismaz šādus sodus:

a) naudas sodi;

b) izslēgšana uz ierobežotu laiku no publiskā iepirkuma procedūrām.

75. pants

Uzraudzība un izvērtēšana

1. Kā daļu no attiecīgajiem sagatavošanas dokumentiem darba plāna atjaunināšanai saskaņā ar 18. panta 3. punktu Komisija sagatavo ziņojumu par ekodizaina prasībām, lai uzraudzītu regulas darbības jomā ietverto produktu vides ilgtspējas un apritīguma uzlabojumus.

2. Līdz 2030. gada 19. jūlijam un pēc tam reizi sešos gados Komisija izvērtē šo regulu un tās devumu iekšējā tirgus darbībā, tostarp attiecībā uz atkalizmantošanas un pārjaunošanas jomu, 1. panta 2. punkta h) apakšpunktā minētajiem transportlīdzekļiem un VI nodaļā noteiktajiem pienākumiem, jo īpaši atbrīvojumu mazajiem uzņēmumiem un mikrouzņēmumiem, un produktu ilgtspējas uzlabošanu vides ziņā. Šā izvērtējuma ietvaros Komisija novērtē, vai ir iespējams iekļaut ekodizaina prasību automātisku pielāgošanu, pamatojoties uz produkta snieguma uzlabojumiem produktiem, ko laiž tirgū. Komisija ziņojumu par izvērtējuma galvenajiem konstatējumiem iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai un dara to publiski pieejamu.

3. Dalībvalstis sniedz Komisijai informāciju, kas vajadzīga 1. un 2. punktā minēto ziņojumu sagatavošanai.

4. Līdz 2028. gada 19. jūlijam Komisija izvērtē iespējamos ieguvumus no sociālās ilgtspējas prasību iekļaušanas šīs regulas darbības jomā. Komisija ziņojumu par izvērtējuma galvenajiem konstatējumiem iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai un dara to publiski pieejamu.

5. Vajadzības gadījumā Komisija 2. un 4. punktā minētajiem ziņojumiem pievieno tiesību akta priekšlikumu par šīs regulas grozīšanu.

76. pants

Patērētāju tiesiskā aizsardzība

Ja produkts neatbilst ekodizaina prasībām, kas noteiktas saskaņā ar 4. pantu pieņemtajos deleģētajos aktos, par kaitējumu, kas nodarīts patērētājam, ir atbildīgi šādi ekonomikas operatori:

a) ražotājs; vai,

b) ja ražotājs nav iedibināts Savienībā un neskarot tā atbildību, importētājs vai ražotāja pilnvarotais pārstāvis; vai,

c) ja importētājs nav iedibināts Savienībā vai nav ražotāja pilnvarota pārstāvja, izpildes pakalpojumu sniedzējs.

Šo ekonomikas operatoru atbildība par kaitējumu neskar citu tiesiskās aizsardzības līdzekļu piemērošanu, kas patērētājiem pieejami saskaņā ar Savienības vai valsts tiesību aktiem.

77. pants

Grozījums Direktīvā (ES) 2020/1828

Direktīvas (ES) 2020/1828 I pielikuma 27) punktu aizstāj ar šādu:

"27) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2024/1726 (2024. gada 13. jūnijs), ar ko izveido satvaru ekodizaina prasību noteikšanai ilgtspējīgiem produktiem, groza Direktīvu (ES) 2020/1828 un Regulu (ES) 2023/1542 un atceļ Direktīvu 2009/125/EK (OV L, 2024/1726, 28.6.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1726/oj)."

78. pants

Grozījumi Regulā (ES) 2023/1542

Regulas (ES) 2023/1542 77. pantam pievieno šādu punktu:

"10. Ekonomikas operators, kas bateriju laiž tirgū vai nodod ekspluatācijā, unikālo identifikatoru augšupielādē reģistrā, kas minēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2024/1726 (*) 13. panta 1. punktā.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2024/1726 (2024. gada 13. jūnijs), ar ko izveido satvaru ekodizaina prasību noteikšanai ilgtspējīgiem produktiem, groza Direktīvu (ES) 2020/1828 un Regulu (ES) 2023/1542 un atceļ Direktīvu 2009/125/EK (OV L, 2024/1726, 28.6.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1726/oj)."

79. pants

Atcelšana un pārejas noteikumi

1. Direktīvu 2009/125/EK atceļ no 2024. gada 18. jūlija, izņēmums ir:

a) Direktīvas 2009/125/EK 1. un 2. pantu, 8. panta 2. punktu, 11., 14., 15., 18. un 19. pantu un I, II, IV, V un VII pielikumu redakcijā, ko piemēro 2024. gada 17. jūlijā, turpina piemērot šīs regulas 1., 2., 4.–13., 19. un 20. panta un I, II, III un IV pielikuma vietā:

   i) līdz 2026. gada 31. decembrim attiecībā uz fotoelementu paneļiem, telpu un kombinētajiem sildītājiem, ūdens sildītājiem, cietā kurināmā lokālajiem telpu sildītājiem, gaisa kondicionētājiem, tostarp gaiss–gaiss siltumsūkņiem un komforta ventilatoriem, cietā kurināmā katliem, gaisa sildīšanas un dzesēšanas iekārtām, ventilācijas iekārtām, putekļsūcējiem, ēdiena gatavošanas ierīcēm, ūdens sūkņiem, rūpnieciskajiem ventilatoriem, cirkulācijas sūkņiem, ārējiem barošanas avotiem, datoriem, serveriem un datu glabāšanas produktiem, transformatoriem, profesionālām aukstumiekārtām un attēlveidošanas iekārtām;

   ii) līdz 2030. gada 31. decembrim attiecībā uz produktiem, kurus reglamentē īstenošanas pasākumi, kas pieņemti saskaņā ar Direktīvas 2009/125/EK 15. pantu, tomēr tikai tiktāl, ciktāl grozījumi ir vajadzīgi, lai risinātu tehniskus jautājumus attiecībā uz minētajiem īstenošanas pasākumiem;

b) Direktīvas 2009/125/EK 1. panta 3. punktu, 2. pantu, 3. panta 1. punktu, 4., 5. un 8. pantu, 9. panta 3. punktu, 10., 14 un 20. pantu un IV, V un VI pielikumu redakcijā, ko piemēro 2024. gada 17. jūlijā, turpina piemērot šīs regulas 1., 2., 27. un 29. panta, 41. panta 4. punkta, 43. panta 2. punkta, 44., 45. un 46. panta un 74. panta un IV un V pielikuma vietā attiecībā uz produktiem, kurus reglamentē ar īstenošanas pasākumiem, kas pieņemti saskaņā ar minētās direktīvas 15. pantu, līdz šādi pasākumi tiek atcelti vai pasludināti par novecojušiem.

Šā punkta b) apakšpunktu piemēro, tiklīdz Komisija saskaņā ar Direktīvas 2009/125/EK 15. pantu ir pieņēmusi īstenošanas pasākumus attiecībā uz a) apakšpunkta i) un ii) punktā minētajiem produktiem.

2. Produktiem, ko reglamentē īstenošanas pasākumi, kas pieņemti atbilstīgi Direktīvas 2009/125/EK 15. pantam, piemēro šīs regulas 3. un 40. pantu un 66.–71. pantu.

3. Atsauces uz atcelto direktīvu uzskata par atsaucēm uz šo regulu, un tās lasa saskaņā ar atbilstības tabulu VIII pielikumā.

4. Attiecībā uz produktiem, kas laisti tirgū vai nodoti ekspluatācijā saskaņā ar Direktīvu 2009/125/EK pirms dienas, kad sāk piemērot atbilstīgi šīs regulas 4. pantam pieņemto deleģēto aktu, kurš attiecas uz tiem pašiem produktiem, ražotājs turpmākos 10 gadus no dienas, kad saražots pēdējais no minētajiem produktiem, ar atbilstības novērtēšanu un atbilstības deklarāciju saistītās dokumentācijas elektronisku versiju dara pieejamu inspicēšanai 10 dienu laikā pēc tirgus uzraudzības iestāžu vai Komisijas pieprasījuma saņemšanas.

80. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2024. gada 13. jūnijā

Eiropas Parlamenta vārdā –	*Padomes vārdā –*
priekšsēdētāja	*priekšsēdētāja*
R. METSOLA	H. LAHBIB

I PIELIKUMS

Produkta parametri

Lai uzlabotu produkta aspektus, attiecīgā gadījumā atsevišķi vai apvienojot izmanto šādus parametrus, vajadzības gadījumā papildinot tos ar citiem parametriem:

a) produkta vai tā komponentu ilgizturība un uzticamība, kas izteikta ar minimālo garantēto ekspluatācijas laikposmu, tehniskās ekspluatācijas laikposmu, vidējo laiku starp atteicēm, norādi uz informāciju par produkta faktisko lietošanu, noturību pret spriedzi vai novecojošiem mehānismiem;

b) remontēšanas un uzturēšanas vienkāršība, kas izteikta ar raksturlielumiem, rezerves daļu pieejamību, piegādes laiku un cenas pieņemamību, modularitāti, saderību ar parasti pieejamajiem rīkiem un rezerves daļām, remonta un uzturēšanas instrukciju pieejamību, izmantoto materiālu un komponentu skaitu, standarta komponentu izmantošanu, komponentu un materiālu kodēšanas standartu izmantošanu komponentu un materiālu identifikācijai, nepieciešamo procesu skaitu un sarežģītību un to, vai ir vajadzīgi īpaši rīki, nesabojājošas demontāžas un atkārtotas montāžas vienkāršību, produkta datu pieejamības nosacījumiem, nepieciešamās aparatūras un programmatūras pieejamības vai izmantošanas nosacījumiem;

c) modernizēšanas, atkalizmantošanas, pārražošanas un pārjaunošanas vienkāršība, kas izteikta ar: izmantoto materiālu un komponentu skaitu, standarta komponentu izmantošanu, komponentu un materiālu kodēšanas standartu izmantošanu komponentu un materiālu identifikācijai, nepieciešamo procesu un rīku skaitu un sarežģītību, nesabojājošas demontāžas un atkārtotas montāžas vienkāršību, produkta datu pieejamības nosacījumiem, nepieciešamās aparatūras un programmatūras pieejamības vai izmantošanas nosacījumiem, testa protokolu vai parasti nepieejamu testēšanas iekārtu pieejamības nosacījumiem, garantiju pieejamību konkrētiem pārražotiem vai pārjaunotiem produktiem, ar intelektuālā īpašuma tiesībām aizsargātu tehnoloģiju pieejamības vai izmantošanas nosacījumiem, modularitāti;

d) reciklēšanai piemērots dizains, reciklēšanas vienkāršība un kvalitāte, kas izteikta ar: viegli reciklējamu materiālu izmantošanu, drošu, vieglu un nedestruktīvu piekļuvi reciklējamiem komponentiem un materiāliem vai komponentiem un materiāliem, kas satur bīstamas vielas, un materiāla sastāvu un viendabīgumu, augstas tīrības pakāpes šķirošanas iespēju, izmantoto materiālu un komponentu skaitu, standarta komponentu izmantošanu, komponentu un materiālu kodēšanas standartu izmantošanu komponentu un materiālu identifikācijai, nepieciešamo procesu un rīku skaitu un sarežģītību, nesabojājošas demontāžas un atkārtotas montāžas vienkāršību, produkta datu pieejamības nosacījumiem, nepieciešamās aparatūras un programmatūras pieejamības vai izmantošanas nosacījumiem;

e) tādu tehnisko risinājumu neizmantošana, kas kaitē produktu un komponentu atkalizmantošanai, modernizēšanai, remontēšanai, uzturēšanai, pārjaunošanai, pārražošanai un reciklēšanai;

f) vielu un jo īpaši vielu, kas rada bažas, izmantošana atsevišķi, kā citu vielu sastāvdaļas vai maisījumos produktu ražošanas procesā vai tāda izmantošana, kas izraisa to klātbūtni produktos, tostarp tad, kad minētie produkti kļūst par atkritumiem, un to ietekme uz cilvēka veselību un vidi;

g) enerģijas, ūdens un citu resursu izmantošana vai patēriņš vienā vai vairākos produkta aprites cikla posmos, tostarp fizisko faktoru vai programmatūras un aparātprogrammatūras atjauninājumu ietekme uz produkta lietderību, tostarp ietekme uz atmežošanu;

h) reciklēto materiālu izmantošana vai saturs un materiālu, tostarp kritiski svarīgo izejvielu, atgūšana;

i) ilgtspējīgi iegūtu atjaunīgo materiālu izmantošana vai saturs;

j) produkta un tā iepakojuma svars un tilpums, kā arī produkta un iepakojuma attiecība;

k) izmantoto sastāvdaļu iestrādāšana;

l) pienācīgai produkta izmantošanai un uzturēšanai vajadzīgais patērēto elementu daudzums, raksturlielumi un pieejamība, kas cita starpā izteikti ar ienesumu, tehniskās ekspluatācijas laikposmu, atkalizmantojamību, remontējamību un pārražojamību, masa/resursi efektivitāti un sadarbspēju;

m) produkta vides pēda, kas saskaņā ar piemērojamo deleģēto aktu izteikta kā produkta aprites cikla ietekmes uz vidi kvantitatīvais novērtējums saistībā ar vienu vai vairākām ietekmes uz vidi kategorijām vai ietekmes uz vidi kategoriju summētu kopumu;

n) produkta oglekļa pēda;

o) produkta izejvielu izmantojuma pēda;

p) mikroplastmasas un nanoplastmasas izdalīšanās, kas izteikta kā izdalīšanās attiecīgajos produkta aprites cikla posmos, tostarp ražošanas, transportēšanas, izmantošanas un darbmūža beigu posmos;

q) emisijas, kas nonāk gaisā, ūdenī vai augsnē vienā vai vairākos produkta aprites cikla posmos un kas izteiktas kā emisiju, tostarp trokšņa, daudzums un veids;

r) radīto atkritumu apjoms, tostarp plastmasas atkritumu un iepakojuma atkritumu apjoms un to atkalizmantošanas vieglums, kā arī radīto bīstamo atkritumu apjoms;

s) funkcionālais sniegums un lietošanas nosacījumi, kas tostarp izteikti kā spēja kalpot paredzētajam pielietojumam, lietošanas piesardzības pasākumi, nepieciešamās prasmes un saderība ar citiem produktiem vai sistēmām;

t) viegls dizains, ko izsaka kā materiālu patēriņa samazinājumu, konstrukciju slodzes un maksimālās slodzes optimizāciju, funkciju integrēšanu materiālā vai vienā produkta komponentā, mazāka blīvuma vai augstas stiprības materiālu un hibrīdmateriālu izmantošanu attiecībā uz materiālu ietaupījumu, reciklēšanu un citiem apritīguma aspektiem, kā arī atkritumu samazināšanu.

II PIELIKUMS

Snieguma prasību noteikšanas procedūra

Ražojumam specifiskās vai horizontālās snieguma prasības nosaka šādi.

Tehniskajā, ietekmes uz vidi un ekonomiskajā analīzē atlasa vairākus reprezentatīvus attiecīgā produkta vai produktu modeļus tirgū un nosaka tehniskās iespējas produkta snieguma uzlabošanai I pielikumā minētajos parametros, ņemot vērā risinājumu ekonomisko dzīvotspēju, būtiski nepalielinot citu ietekmi uz vidi aprites ciklā un nepieļaujot būtisku snieguma vai lietderības zudumu patērētājiem.

Pirmajā daļā minētajā analīzē attiecībā uz aplūkojamo parametru nosaka arī tirgū pieejamos produktus un tehnoloģijas ar labāko sniegumu, kā arī jaunākos tehnoloģiskos uzlabojumus.

Pirmajā daļā minētajā analīzē, kā arī nosakot prasības, ņem vērā starptautiskajos tirgos pieejamo produktu sniegumu un citu valstu tiesību aktos noteiktos etalonus.

Pamatojoties uz pirmajā daļā minēto analīzi un ņemot vērā ekonomisko un tehnisko īstenojamību, tostarp galveno resursu un tehnoloģiju pieejamību, kā arī uzlabojumu iespējamību, nosaka līmeņus vai nekvantitatīvās prasības.

Visas koncentrācijas robežvērtības vielām, kas minētas I pielikuma f) punktā, ir balstītas uz rūpīgu vielu un to noteikto alternatīvu ilgtspējas analīzi, un tām nav būtiskas negatīvas ietekmes uz cilvēku veselību vai vidi. Visās snieguma prasībās attiecībā uz vielām, kas minētas I pielikuma f) punktā, ņem vērā esošos ķīmiskā drošuma novērtējumus, ko attiecīgajām vielām veikušas attiecīgās Savienības struktūras, kā arī Komisijas izstrādātos konceptuāli drošu un ilgtspējīgu ķimikāliju un materiālu kritērijus. Ierosinātajās koncentrācijas robežvērtībās ņem vērā arī izpildāmības aspektus, piemēram, analītiskās noteikšanas robežvērtības.

Attiecīgā gadījumā pirmajā daļā minētajā analīzē ņem vērā klimata pārmaiņu iespējamo ietekmi uz produktu tā paredzamā ekspluatācijas laikposmā un produkta potenciālu uzlabot klimatnoturību visā tā aprites ciklā.

Jāveic jutīguma analīze, aptverot svarīgos faktorus, piemēram, enerģijas vai citu resursu cenu, izejvielu un nepieciešamo tehnoloģiju izmaksas, ražošanas izmaksas, diskonta likmes un attiecīgā gadījumā ārējās ietekmes uz vidi izmaksas, tostarp novērstās siltumnīcefekta gāzu emisijas.

Izstrādājot pirmajā daļā minēto analīzi, ņem vērā attiecīgo informāciju, kas pieejama no citām Savienības darbībām, citu starpā Regulā (ES) 2021/1119 minētos nozaru ceļvežus, un tajā iekļauj tehnisko informāciju, kas izmantota par pamatu Regulai (EK) Nr. 66/2010, Direktīvai 2010/75/ES, tehniskās pārbaudes kritērijiem, kas pieņemti saskaņā ar Regulu (ES) 2020/852, un ES zaļā publiskā iepirkuma kritērijiem vai kas izriet no tiem.

Tas attiecas arī uz informāciju, kas pieejama no esošajām programmām, ko izmanto citās pasaules daļās, lai noteiktu īpašas ekodizaina prasības produktiem, ko tirgo Savienības ekonomiskajiem partneriem.

III PIELIKUMS

Produkta digitālā pase

(atbilstīgi 9.–12. pantam)

Prasībās, kas attiecas uz produkta digitālo pasi un noteiktas atbilstīgi 4. pantam pieņemtajos deleģētajos aktos, norāda, kādus datus no šādiem elementiem iekļauj vai var iekļaut produkta pasē:

a) informācija, kas prasīta saskaņā ar 7. panta 2. punkta b) apakšpunktu un 7. panta 5. punktu vai citiem Savienības tiesību aktiem, kurus piemēro attiecīgajai produktu grupai;

b) unikālais produkta identifikators līmenī, kas uzrādīts piemērojamajā atbilstīgi 4. pantam pieņemtajā deleģētajā aktā;

c) produktu vai to daļu globālais tirdzniecības identifikācijas numurs, kā noteikts Starptautiskās Standartizācijas organizācijas / Starptautiskās Elektrotehniskās komisijas standartā *ISO/IEC* 15459-6 vai līdzvērtīgā standartā;

d) attiecīgie preču kodi, piemēram, *TARIC* kods, kā noteikts Regulā (EEK) Nr. 2658/87;

e) atbilstības dokumentācija un informācija, kas prasīta saskaņā ar šo regulu vai citiem produktam piemērojamiem Savienības tiesību aktiem, piemēram, atbilstības deklarācija, tehniskā dokumentācija vai atbilstības sertifikāti;

f) lietotāja rokasgrāmatas, instrukcijas, brīdinājumi vai drošuma informācija, kā noteikts citos produktam piemērojamos Savienības tiesību aktos;

g) informācija, kas saistīta ar ražotāju, piemēram, tā unikālais operatora identifikators un 27. panta 7. punktā minētā informācija;

h) unikāli operatora identifikatori, kas nav ražotāja identifikatori;

i) unikāli objekta identifikatori;

j) informācija, kas saistīta ar importētāju, tostarp 29. panta 3. punktā minētā informācija un importētāja ekonomikas operatoru reģistrācijas un identifikācijas (*EORI*) numurs;

k) tā Savienībā iedibinātā ekonomikas operatora nosaukums, kontaktinformācija un unikālais operatora identifikators, kurš ir atbildīgs par Regulas (ES) 2019/1020 4. pantā vai Regulas (ES) 2023/988 15. pantā noteiktajiem uzdevumiem vai līdzīgiem uzdevumiem atbilstīgi citiem Savienības tiesību aktiem, kas piemērojami produktam;

l) atsauce uz produkta digitālās pases pakalpojumu sniedzēju, kas mitina produkta digitālās pases rezerves kopiju.

Ja tas ir piemērojams attiecīgajiem produktiem – datu nesējs, b) punktā minētais unikālais produkta identifikators, g), h) un k) punktā minētie unikālie operatoru identifikatori un i) punktā minētie unikālie objekta identifikatori atbilst standartiem ISO/IEC 15459-1:2014, ISO/IEC 15459-2:2015, ISO/IEC 15459-3:2014, ISO/IEC 15459-4:2014, ISO/IEC 15459-5:2014 un ISO/IEC 15459-6:2014;

Atbilstīgi 4. pantam pieņemtajos deleģētajos aktos nosaka ekodizaina prasībām svarīgo informāciju, kuru ražotāji var iekļaut produkta digitālajā pasē papildus informācijai, kas prasīta atbilstīgi 9. panta 2. punkta a) apakšpunktam, arī informāciju par īpašiem brīvprātīgiem marķējumiem, kuri ir piemērojami produktam. Tajā norāda, vai produktam ir piešķirts ES ekomarķējums saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 66/2010.

IV PIELIKUMS

Iekšējā ražošanas kontrole

(A modulis)

1. Iekšējā ražošanas kontrole ir atbilstības novērtēšanas procedūra, ar kuru ražotājs pilda 2., 3. un 4. punktā noteiktos pienākumus un ar pilnu atbildību nodrošina un paziņo, ka produkts atbilst saskaņā ar 4. pantu pieņemtā deleģētā akta prasībām.

2. Tehniskā dokumentācija

   Ražotājs izstrādā tehnisko dokumentāciju. Dokumentācija ļauj novērtēt produkta atbilstību saskaņā ar 4. pantu pieņemtā deleģētā akta prasībām. Tehniskajā dokumentācijā norāda piemērojamās prasības, un, ciktāl tas ir nepieciešams novērtēšanai, tā aptver produkta konstrukciju, ražošanu un ekspluatāciju. Tehniskajā dokumentācijā attiecīgā gadījumā iekļauj vismaz šādus elementus:

   — produkta un tā paredzētās izmantošanas vispārēju aprakstu,

   — konstrukcijas metus un ražošanas rasējumus, un komponentu, mezglu, elektrisko slēgumu shēmas u. c.,

   — aprakstus un skaidrojumus, kas vajadzīgi minēto rasējumu, shēmu un produkta darbības izpratnei,

   — to pilnībā vai daļēji piemērotos saskaņotos standartus, kopīgo specifikāciju vai citu attiecīgo tehnisko specifikāciju sarakstu, kuru atsauces ir publicētas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, un, ja minētie saskaņotie standarti nav tikuši piemēroti, to risinājumu aprakstus, kas izmantoti prasību izpildei. Ja saskaņotie standarti tiek piemēroti daļēji, tehniskajā dokumentācijā norāda, kuras standartu daļas tiek piemērotas,

   — veikto konstrukcijas aprēķinu, pārbaužu un citus rezultātus,

   — tādu mērījumu rezultātus, kas veikti saistībā ar ekodizaina prasībām, tostarp informāciju par šo mērījumu atbilstību salīdzinājumā ar ekodizaina prasībām, kas noteiktas atbilstīgi 4. pantam pieņemtajā deleģētajā aktā,

   — testēšanas ziņojumus un

   — tās informācijas kopiju, kas sniegta saskaņā ar informācijas prasībām atbilstīgi 7. pantam.

3. Ražošana

   Ražotājs veic visus vajadzīgos pasākumus, lai ražošanas process un tā uzraudzība nodrošinātu produkta atbilstību 2. punktā minētajai tehniskajai dokumentācijai un atbilstīgi 4. pantam pieņemtā deleģētā akta prasībām.

4. *CE* zīme un ES atbilstības deklarācija

   Ražotājs uzliek vajadzīgo atbilstības marķējumu katram atsevišķam produktam, kas atbilst saskaņā ar 4. pantu pieņemtā deleģētā akta prasībām.

   Ražotājs saskaņā ar 44. pantu katram produkta modelim sagatavo rakstveida atbilstības deklarāciju un to glabā kopā ar tehnisko dokumentāciju, lai tā būtu kompetento valsts iestāžu rīcībā desmit gadus pēc tam, kad produkts ir laists tirgū vai nodoti ekspluatācijā. Atbilstības deklarācijā identificē produkta modeli, kam šī deklarācija ir sagatavota.

   Atbilstības deklarācijas kopiju pēc pieprasījuma dara pieejamu visām attiecīgajām iestādēm.

5. Pilnvarotais pārstāvis

   Ražotāju pienākumus, kas izklāstīti 4. punktā, viņu vārdā un atbildībā var pildīt pilnvarotais pārstāvis ar noteikumu, ka šie pienākumi ir norādīti pilnvarā.

V PIELIKUMS

ES atbilstības deklarācija

(atbilstīgi 44. pantam)

1. Nr. … (unikāls produkta identifikācijas numurs):
2. ražotāja un attiecīgā gadījumā ražotāja pilnvarota pārstāvja vārds, uzvārds vai nosaukums un adrese:
3. šī ES atbilstības deklarācija ir izdota vienīgi uz ražotāja atbildību:
4. deklarācijas objekts (produkta apraksts, kas ir pietiekams, lai to nepārprotami identificētu un nodrošinātu tā izsekojamību; tajā var iekļaut attēlu, ja tas ir nepieciešams ES produkta identificēšanai):
5. 4. punktā minētais deklarācijas objekts atbilst šai regulai, saskaņā ar 4. pantu pieņemtajam deleģētajam aktam un attiecīgā gadījumā citiem Savienības saskaņošanas tiesību aktiem:
6. atsauces uz izmantotajiem saskaņotajiem standartiem vai kopīgajām specifikācijām vai atsauces uz citām tehniskajām specifikācijām, attiecībā uz ko tiek deklarēta atbilstība:
7. attiecīgā gadījumā paziņotā struktūra … (nosaukums, numurs), kas veikusi … (intervences apraksts) un izdevusi sertifikātu vai apstiprinājuma lēmumu … (numurs):
8. attiecīgos gadījumos atsauce uz citiem piemērojamiem Savienības tiesību aktiem, kas paredz *CE* zīmes uzlikšanu:
9. tās personas vārds, uzvārds un paraksts, kas tiesīga uzņemties saistības ražotāja vai tā pilnvarota pārstāvja vārdā:
10. papildu informācija:

    Parakstīts šādas personas vārdā:

    (izdošanas vieta un datums):

    (vārds, uzvārds, amats) (paraksts):

VI PIELIKUMS

Pašregulācijas pasākumu kritēriji

(atbilstīgi 21. pantam)

Lai novērtētu pašregulācijas pasākumus saskaņā ar 21. pantu, izmanto šādu papildināmu kritēriju sarakstu:

1. Atvērtība līdzdalībai

Pašregulācijas pasākumos gan sagatavošanas, gan īstenošanas posmos var piedalīties ikviens operators, kas laiž tirgū produktu, uz kuru attiecas pašregulācijas pasākums, tostarp MVU un trešo valstu operatori. Ekonomikas operatoriem, kuri plāno izveidot pašregulācijas pasākumu, pirms pasākuma izstrādes procesa uzsākšanas publiski jāpaziņo par savu nodomu to darīt.

2. Ilgtspēja un pievienotā vērtība

Pašregulācijas pasākumiem ir jāatbilst šīs regulas rīcībpolitikas mērķiem, kā arī jābūt saskaņotiem ar ilgtspējīgas attīstības ekonomiskajām un sociālajām dimensijām. Pašregulācijas pasākumos jābūt integrētai pieejai vides, patērētāju interešu, veselības, dzīves kvalitātes un ekonomisko interešu aizsardzībai.

3. Pārstāvība

Nozarei un ar to saistītajām asociācijām, kas piedalās pašregulācijas pasākumā, ir jāpārstāv lielākā daļa attiecīgā ekonomikas sektora saskaņā ar 21. panta 3. punkta pirmās daļas b) apakšpunktu. Jārūpējas, lai tiktu ievēroti Savienības konkurences tiesību akti, jo īpaši LESD 101. pants attiecībā uz konkurenci mazinošiem nolīgumiem

4. Skaitļos un posmos izteiktie mērķi

Parakstītāju pašregulācijas pasākumos noteiktie mērķi ir jāizvirza skaidri, skaitļos izsakāmi un nepārprotami, sākot no skaidri noteikta pamatscenārija. Ja pašregulācijas pasākums aptver ilgu laikposmu, jāiekļauj starpposma mērķrādītāji. Jābūt iespējai cenas ziņā pieejamā un ticamā veidā uzraudzīt atbilstību mērķiem un starpposma mērķrādītājiem, izmantojot nepārprotamus un uzticamus rādītājus.

5. Pilsoniskās sabiedrības iesaistīšana

Lai nodrošinātu pārredzamību, pašregulācijas pasākumi ir jāpublisko, tostarp publiski un brīvi piekļūstamā tīmekļa vietnē tiešsaistē un izmantojot citus elektroniskos informācijas izplatīšanas līdzekļus.

Ieinteresētās personas, tostarp dalībvalstis, nozare, vides nevalstiskās organizācijas un patērētāju asociācijas, tiek aicinātas sniegt apsvērumus par pašregulācijas pasākumu.

6. Uzraudzība un ziņošana

Ir jāatlasa un jāieceļ neatkarīgs inspektors, kas uzraudzīs, vai parakstītāji ievēro pašregulācijas pasākumu. Pašregulācijas pasākumā ir jāpiešķir pilnvaras neatkarīgajam inspektoram pārliecināties par atbilstību tā prasībām. Pašregulācijas pasākumā arī jānosaka neatkarīga inspektora atlases kārtība un noteikumi, lai nodrošinātu, ka inspektoram nav interešu konflikta un ir nepieciešamās prasmes, lai pārliecinātos par atbilstību tajā noteiktajām prasībām.

Katru gadu katram parakstītājam ir jāziņo visa informācija un dati, kas nepieciešami neatkarīgajam inspektoram, lai ticami pārliecinātos par parakstītāja atbilstību pašregulācijas pasākumam.

Katra viena gada pārskata perioda beigās neatkarīgajam inspektoram ir jāsagatavo atbilstības ziņojums.

Ja parakstītājs neizpilda pašregulācijas pasākuma prasības, tam jāveic korektīvs pasākums. Neatkarīgais inspektors ziņo pārējiem pašregulācijas pasākumā iesaistītajiem parakstītājiem par parakstītāja neatbilstību un par korektīvo pasākumu, ko parakstītājs plāno veikt.

Neatkarīgais inspektors, jo īpaši atbilstības ziņojumā, ņem vērā tirgus uzraudzības iestāžu veiktas tirgus uzraudzības darbības, kuru laikā konstatēta neatbilstība pašregulācijas pasākumu prasībām, un ir jāveic korektīvs pasākums.

7. Pašregulācijas pasākuma pārvaldības izmaksefektivitāte

Pašregulācijas pasākuma pārvaldības izmaksas, jo īpaši attiecībā uz uzraudzību, nedrīkst radīt nesamērīgu administratīvo slogu, salīdzinot ar tā mērķiem un citiem pieejamiem politikas instrumentiem.

VII PIELIKUMS

Patēriņa preces, kuru iznīcināšana ekonomikas operatoriem ir aizliegta

Preču kodi un apraksti ir ņemti no kombinētās nomenklatūras, kā definēts Padomes Regulas (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu 1. panta 2. punktā un kā izklāstīts minētās regulas I pielikumā redakcijā, kas ir spēkā 2024. gada 28. jūnijā.

Preces kods	Apraksts
1. Apģērbs un apģērba piederumi	
4203	Apģērba gabali un apģērba piederumi no ādas vai kompozītās ādas
61	Adīti vai tamborēti apģērbi un apģērba piederumi
62	Apģērbi un apģērba piederumi, kas nav adīti vai tamborēti
6504	Cepures un citas galvassegas, pītas vai izgatavotas, savienojot sloksnes no jebkāda materiāla, oderētas vai neoderētas, ar apdari vai bez apdares
6505	Trikotāžas cepures un citādas mežģīņu, filca un citu tekstilmateriālu galvassegas, kas izgatavotas no viena gabala (bet ne no sloksnēm), oderētas vai neoderētas, ar apdari vai bez apdares; jebkāda materiāla tīkliņi matiem, oderēti vai neoderēti, ar apdari vai bez apdares
2. Apavi	
6401	Ūdensnecaurlaidīgi apavi ar gumijas vai plastmasas ārējo zoli un virsu, kas pie zoles nav piešūta vai piestiprināta ar kniedēm, naglām, skrūvēm, tapām vai tamlīdzīgi
6402	Citādi apavi ar gumijas vai plastmasas ārējo zoli un virsu
6403	Apavi ar gumijas, plastmasas, dabiskās vai kompozītās ādas ārējo zoli un ādas virsu
6404	Apavi ar gumijas, plastmasas, dabiskās vai kompozītās ādas ārējo zoli un tekstilmateriāla virsu
6405	Citādi apavi

VIII PIELIKUMS

Atbilstības tabula

Direktīva 2009/125/EK	Šī regula
1. pants	1. pants
2. pants	2. pants
3. pants	—
4. pants	29. pants
5. pants	44., 45. un 46. pants
6. pants	3. pants
7. pants	69., 70. un 71. pants
8. pants	27. un 43. pants
9. pants	41. pants
10. pants	—
11. pants	38. pants
12. pants	68. pants
13. pants	22. pants
14. pants	7. pants
15. pants	4. un 5. pants
16. pants	18. pants
17. pants	21. pants
18. pants	19. pants
—	24. pants
—	28. pants
—	30.–40. pants
—	42. pants
—	47.–67. pants
—	72. pants
19. pants	73. pants
20. pants	74. pants
21. pants	75. pants
22. pants	—
23. pants	—
24. pants	79. pants
25. pants	80. pants
26. pants	—
I pielikums	5., 7. pants, I pielikums
II pielikums	II pielikums
—	III pielikums

Direktīva 2009/125/EK	Šī regula
III pielikums	—
IV pielikums	IV pielikums
V pielikums	—
VI pielikums	V pielikums
VII pielikums	8. pants
VIII pielikums	VI pielikums
IX pielikums	—
X pielikums	VIII pielikums